ความจริง...คืออำนาจ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จกลับจากการประพาสภาคเหนือ มาถึงกรุงเทพฯ แล้ว โดยขบวนรถไฟพระที่นั่ง ซึ่งเข้าเทียบชานชาลาสถานีสวนจิตรลดา เมื่อเวลา ๘.๐๐ น. ของวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๑ รวมเวลาที่เสด็จประพาสคราวนี้ ๒๐ วันพอดี.

ปัญหาเรื่อง 'อาชญากรวัยรุ่น' กำลังเป็นปัญหาใหญ่และใหม่อยู่ในวงสังคมเมืองไทยขณะนี้ ในขณะที่ต่างประเทศได้เคยผ่านยุคปัญหานี้พ้นกลายเป็นเรื่องธรรมดาสามัญไปแล้ว อย่างไรก็ตามผลสท้อนจากการแสดงออกซึ่งพิสัยใจคอของเด็กวัยรุ่นทางเหนือกลุ่มหนึ่ง ผู้สักรูปหลอนทวิยุ์ที่หน้าอก รวมกำลังขนานนามตนเองว่า 'อินทรีย์ขาว' เที่ยวระรานประชาชนนั้นทำมาหากินโดยสุจริตธรรม จนเป็นข่าวครึกโครมในหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับติดต่อกันมาตลอดนั้น ย่อมสร้าง 'จุดมืด' ขึ้นรำไรในอนาคตของเยาวชนแห่งชาติอย่างน่าวิตกแทน และกลายเป็นข้อถกเถียงในบรรดาผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบและเกี่ยวข้องอยู่การกำเนินชีวิตของเด็กเหล่านี้อย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของการป้องกัน,ปราบปราม และแนะนำ.

วิโรจ สิปดาบศ์

โดยการให้สัมภาษณ์ของรองนายก รัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อบรรดาผู้แทนหนังสือพิมพ์ เราได้รับทราบโครงการณ์ป้องกันการก่อหวอดอันเสื่อมทรามในจิตใจของเด็กวัยรุ่น วิธีหนึ่งในหลาย ๆ วิธีที่กระทรวงมหาดไทยวางไว้แล้วว่า...จะลงมือพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศที่เข้ามาฉายในเมืองไทย ด้วยแบบแผนที่เรียกกันว่า 'เซ็นเซอร์' อย่างจริงจัง และพิถีพิถันขึ้น ตลอดจนจะระงับสั่งห้ามบรรดาศิลปเปลือยทั้งหลาย ที่ซ่อนเร้นมาในแบบการแสดงตามเวทีแสดงมหรสพต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไป รวมทั้งจะขอความร่วมมือจากบรรดาครูและผู้ปกครองให้ลงมือกวดขัน ศีลธรรม...จรรยามรรยาทของเด็ก ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เข้มแข็งจริงจังขึ้น.

เมื่อได้สดับรับฟังถึงการดำริริเริ่มของกระทรวงมหาดไทยโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว เราก็มีความเห็นพ้องในโครงการณ์นี้ทุกประการ แต่อย่างไรเราอดที่จะเห็นเพิ่มเติมต่อไปอีกไม่ได้ว่า นอกเหนือจากการลงมือร่างวิธีการป้องกัน—แก้ไขอย่างกว้างๆ เช่นนี้แล้ว กระทรวงมหาดไทยควรจะร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาให้แคบลงมาถึงต้นคอ ที่ก่อความประพฤติเสื่อมทรามขึ้นแก่เด็กวัยรุ่นเหล่านี้อีกด้วย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนแก่ทุก ๆ วิถีทางที่จะทำให้เด็กๆ ทั้งปวงมีจรรยามารยาทดีขึ้นอย่างเข้มแข็งถาวร.

สาเหตุอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เด็กวัยรุ่นต้องตกอยู่ในสภาพอาชญากรกลายๆ ก็คือการว่างงาน หรืออาจไม่มีงานอดิเรกทำในระหว่างที่โรงเรียนปิดภาคตามฤดูกาลต่างๆ ซึ่งในภาวะเช่นนั้น เมื่อปราศจากสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจให้อยู่ในขอบข่ายของความรับผิดชอบ 'แรงผลักดัน' ภายในใต้จิตสำนึกของเด็ก อันมีทั้งความทะเยอทะยาน, เอาเด่นและบ้าบิ่นก็จะผลุดพลุ่งขึ้น จนแปรรูปออกมาในลักษณะต่างๆ สุดแท้แต่เหตุการณ์แวดล้อม จะบรรดาลให้เป็นไป ซึ่งมือบายมุขสี่เบื้นบรรทัดฐานคอยรองรับอยู่ตลอด.

เพราะฉะนั้นการช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจเยาวชนเหล่านี้ ให้อยู่ในกรอบห้านองคลองธรรมที่สังคมนิยม นอกจากจะใช้ความอดุ่นอล่วย-ผ่อนปรนเข้าปฏิบัติแล้ว ทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ ยังน่าจะได้วางโครงการณ์ศาทางช่วยเหลือ ให้เด็กเหล่านี้มีงานอดิเรกทำระหว่างว่างจากการศึกษาอีกด้านหนึ่งด้วย...และพร้อมนั้นก็ส่งเสริมวิถีทางที่จะอิดเหนี่ยวจิตใจของเด็กให้ไปสนใจกับสิ่งนั้นได้ด้วยความภาคภูมิเป็นล่ำเป็นสันต่อไป อาทิเช่นสนับสนุนการศึกษาให้กว้างขวาง..วางแผนจัดตั้ง 'กองลูกเสือ' ให้ทะมัดทะแมงแข็งขันโดยมีส่วนเข้ารับภาระปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบอันชุมชน ให้มากและใกล้ชิดอิ่งขึ้น และโยนมาให้เด็กเข้าใจคุณค่าของคำว่า 'ผู้กล้าหาญ' 'ผู้เสียสละ' 'ผู้น่านิยม' อย่างถูกทางโดยแพร่หลายเป็นต้น.

สิ่งเหล่านี้พิจารณาเพียงผิวเผินอาจไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญ แต่ถ้าคิดว่าสงคมของเราขณะนี้กำลังเป็นสังคมของยุคใหม่ที่เต็มไปด้วยการตื่นตัวในด้านการประชันขันแข่งกันทั้งทางเอียรติยศ-ชื่อเสียง-และความดีเด่น การประพฤติตามผู้ใหญ่ของเยาวชนเหล่านี้ก็เป็นเรื่องน่าเห็นใจและควรให้ความสนใจอย่างจริงจัง. ทั้งควรเร่งปฏิบัติจัดทำโดยทันทีด้วย.

■ ■

๑๘ มีนาคม ๒๕๐๑

▲ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถทรงปฏิสันถารกับพสกนิกรของพระองค์ ขณะเสด็จไปถึงอำเภอฝาง ในการเสด็จประพาสภาคเหนือคราวนี้

ไทย ใบสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๔๗
จันทรที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๑

หน้า

สรุปและวิจารณ์ ๖
โดย อนช่วรชุ "ตะ นี หอแสง"

บทวิจารณ์การเมือง ๘
โดย "ส. สาทิต"

จุดดำ ๑๐
โดย ดาวทาง

ชีวิตจากองกฤษ ๑๒
โดย นภาพร

ทศนาจรการเมือง ๑๔
โดย วัฒนา พลัดชนิร

การเมืองเรื่องชีวิต ๑๖
โดย พิมพ์ใจ

ไข—บาดาล ๑๗
โดย ไข-บาดาล

บันทึกของพญายม ๑๙
โดย แชน เจิดพงษ์

วาระสุดท้ายของอัศวิน ๒๐
โดย สิงห์ อัศวิน

ชีวิต ๒๑
โดย เริง รมณีย์

จากระเบียงพรรคการเมือง ๒๒
โดย แก้ว นิรันดร

เปรสส์คอนเฟอร์เรนซ์ ๒๓
โดย บรรพต สิงหพันธุ์

จดหมายการเมือง ๒๔
โดย ประชาชน

ไพสนาม ๒๕
โดย นายเขนี

เรองหนังๆ ๒๗
โดย แลดง พลัดชารรณ

คะไกร ๒๙
โดย คด ราชเลไข

อักษรเสรี ๔๙
โดย ปีแตา

จากโทรทัศน์ ๕๐
โดย ดามพ์ พินพันธุ์

ภาพล้อการเมืองและสังคม
โดย บันทม, ดอยดี, อรบอรัน

ผู้อ่านวิจารณ์มา

วิจารณ์บทวิจารณ์การเมือง

เรียน คุณเอ็ม เอ็ม ที่นับถือ

ไทย—สัปดาห์ฉบับที่ ๘๔ ข้าพเจ้าได้อ่านบทวิจารณ์การเมืองของคุณ ฯ รุ่งโรจน์ศักดิ์ พออ่านถึงบทต่างประเทศเรื่องวิกฤตกาลในอินโดนีเซียอ่อยให้เกิดความฉงนอย่างช่วยไม่ได้ ว่าความสัตย์ความจริง ความเป็นธรรมของประชาชน ได้ถูกไท—สัปดาห์เมินเสียแล้วหรือไฉน เพราะจากบทความเรื่องนี้บางตอนทำให้ผู้อ่านเข้าใจคุณรุ่งโรจน์ศักดิ์ ว่ารู้สึกเรื่องกบฏในอินโดนีเซียเป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีความเสียหายต่อประชาชนในประเทศนั้น เหมือนวิทยุและหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เสนอข่าวกัน ว่าการกบฏในอินโดนีเซียเกิดขึ้นด้วยการยุยงและสนับสนุนของนักจักรวรรดินิยมตะวันตก จนถึงกับรัฐบาลอินโดนีเซียต้องประกาศสอดว่า รัฐบาลอินโดนีเซียไม่ปรารถนาจะให้ผู้อื่นเข้ามาสอดแซกกิจการภายในของตนตลอดจนปัญหาข้อพิพาทเรื่องนิวอินีตะวันตก กับเนเธอร์แลนด์ด้วย นอกจากนั้น คุณรุ่งโรจน์ศักดิ์ ได้แสดงความเห็น หากฝ่ายรัฐบาลถือพวกกบฏปรองดองกันไม่ได้ว่า "แต่แน่นอนเหลือเกิน ที่การกลงออมชอนกันด้วยกิ่งจะพึงเกิดขึ้นในอินโดนีเซียนี้ ย่อมขึ้นต่อวิธีการแสวงหาผลประโยชน์ของคอมมิวนิสต์เป็นอย่างมาก" และได้วิจารณ์เชิงบริภาษสืบไปว่า "เพราะ (พรรคคอมมิวนิสต์) ได้พยายามแซกซึมเข้ามามีส่วนในวงการรัฐบาลสำเร็จ และยังได้แบ่งแยกให้นกกอนเองสำเร็จลงถึงเพียงนี้แล้ว เหตุการณ์จะอลับแปรเปลี่ยนมาในลักษณะที่ทำให้ต้องตั้งต้นยุให้รำคำให้รวั่วอันใหม่อีก" การที่พรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียได้เข้ามีส่วนในการเป็นรัฐบาลนั้น สมควรคิดกันดูว่า เป็นเพราะการแซกซึมหรือเป็นด้วยความปรารถนาของประชาชน เพราะรัฐสภาอินโดนีเซียไม่มีสมาชิกที่ราษฎรไม่ได้เลือกตั้งอย่างในประเทศไทย สำหรับข้อที่ว่า การแตกแยกอาจเป็นเหตุให้เกิดการขบถในอินโดนีเซียครั้งนี้ เกิดขึ้นและได้รับการสนับสนุนจากใครนั้น ข้าพเจ้าไม่จำต้องหาหลักฐานไกลที่ไหน เพียงเปิดหน้า ๖ ของไท—สัปดาห์ฉบับเดียวกัน ก็จะพบข้อเขียนของคุณตะวันตอแสง ไขให้พอเข้าใจได้ โดยเขียนไว้ว่า "ตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมานี้ ในขณะที่รัฐบาลอินโดนีเซีย เงียบดูพฤติการณ์พวกกบฏสุมาตราอลางอัยมหาอำนาจตะวันตกประสานเสียงอันอยู่เงียบ ๆ นี้เอง ฟิลิปปินส์ก็ได้ต้อนรับขบถนายทหารชั้นนำของสุมาตราเข้าไว้สองนาย ปล่อยให้มีโอกาสโฆษณาชวนเชื่อถล่วโจมตีรัฐบาลอลาง อันเป็นมหามิตรของฟิลิปปินส์เอง และสำนักแถลงข่าวของมหาอำนาจตะวันตกสองแห่ง ก็แซ่ซรรองโฆษณาถ่ายทอดขึ้นพร้อมอัน" กับอีกตอนหนึ่งว่า "ข้างสิงคโปร์อันเป็นสถานีและแหล่งจักหาของพวกกบฏนั้น ปรากฏว่าเกาะเล็กๆของอาณาจักรมลายุแห่งนี้กำลังกลายเป็นแหล่งชุมนุมของพวกกบฏทั้งที่มาจากสุมาตราอลาง และต่างประเทศ เป็นแหล่งที่พวกกบฏจะหาซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ (อ่านต่อหน้า ๑๖)

สรุปแถลงวิจารณ์ข่าว ในรอบสัปดาห์

ข่าวของเรา

ระวังหอกข้างแคร่

กลองศึกแห่งการณรงค์เลือกตั้งได้ดังขึ้นแล้ว และยิ่งดังกระชั้นถี่เป็นลำดับ ที่ระยะเวลาแห่งการเลือกตั้งใกล้เข้ามา การปราศรัยหาเสียงก็ดูจะออกรสชาด เผ็ดร้อนยิ่งขึ้น ประชาชนกำลังหันความสนใจมาสู่นโยบายที่จะสร้างสรรประโยชน์ให้แก่สังคมส่วนรวม และกำลังจะเพิกถอนการเอาใจใส่ พรรคที่รักษาประโยชน์ของชนส่วนน้อย ลงตามลำดับ

ในระหว่างที่การหาเสียง ของฝ่ายเสรีนิยมที่พยายามให้ร้ายป้ายสี ฝ่ายตรงข้ามอย่างอลวนวุ่นวายนั้น ก็มีเสียงสอดแซกของสมุนการเมืองกลุ่มหนึ่ง ที่ฉวยโอกาสยุแหย่ และสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เพื่อบั่นทอนเสถียรภาพของรัฐบาล ตามแผนการณ์ที่จะให้มีการแตกแยกกันขึ้น ในระหว่างคณะทหารและคณะรัฐบาล บุคคลกลุ่มนี้เป็นสมุนของจอมพล ป. และจอมอัศวินเผ่า ฯ ที่ถูกคณะทหารกวาดล้างไปตามมติของมหาชน กลุ่มสมุนนักการเมืองที่ตกค้างอยู่ ก็ได้มีการเคลื่อนไหว วางแผนการณ์ก่อกวนขึ้นเป็นลำดับ และหนักมือยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากหนังสือพิมพ์ ของจอมพล ป. ซึ่งได้เต้นแรงเต้นกาใช่ไล่คณะรัฐมนตรีต่างๆ นานา ยุแหย่ให้รัฐมนตรีในคณะเกิดความคิดแหนงแคลงใจ กันเอง และยุแหย่ให้รัฐมนตรีบางคนผิดใจกับคณะทหาร ผู้ยึดอำนาจการปกครองจากจอมพล ป. ได้มีการเขียนข่าวอันบิดเบือนต่อความเป็นจริง และจงใจจะดูหมิ่นเหยียดย่ำเกียรติของ นายกรัฐมนตรี พล.ท. ถนอม กิตติขจร ที่เคยถูกรัฐเขียว่า พูดเหมือนเด็กอมมือ ซึ่งความจริงนายกรัฐมนตรี มิได้ตอบไปเช่นนั้น ก็เอามาเขียนบิดเบือนให้เกิดความเสื่อมเสียขึ้น.

ครั้นเมื่อเร็วๆนี้ ก็สร้างข่าวยกเมฆขึ้นมาเองว่า รัฐมนตรีในคณะรัฐบาล ๒ ท่านได้ยื่นผู้ติดต่อที่จะให้นายปรีดี พนมยงค์ กลับเข้ามาสู่ประเทศไทย ซึ่งข่าวนี้เป็นข่าวที่หนังสือพิมพ์สมุนของจอมพลป. ได้สร้างขึ้นเองเพื่อที่จะก่อให้เกิดความ กินแหนงแคลงใจขึ้นในคณะทหาร และรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวอ้าง ซึ่งข่าวนั้นปราศจากความเป็นจริงแม้แต่น้อย แต่หนังสือพิมพ์สมุนจอมพลป. ก็ได้เสนอติดต่อกันเป็นคู่ง.ยืนแคว่มาหลายต่อหลายวันติดต่อกัน ซึ่งการสร้างข่าวขึ้นเยี่ยนี้ย่อมมองไปเป็นอื่นไม่ได้เลยว่า นอกจากเจตนาที่จะก่อให้ เกิดความแตกแยกกันขึ้นภายในเท่านั้นอันเป็นแผนการณ์ ของผู้ที่ต้องสูญเสียอำนาจไป ต้องการที่จะกลับเข้ามาครองอำนาจ ทางการเมืองต่อไปอีกเท่านั้น.

มันเป็นธรรมดาเหลือเกิน ที่ผู้เสียอำนาจไป ก็ย่อมจะต้องมีการเจ็บแค้น และต้องการที่จะกลับเข้าสู่การมีอำนาจอีก แม้ตัวจะมิได้อยู่ในประเทศก็ตาม แต่บรรกาสมุนที่เคย "ขุน" ไว้ก็ย่อมจะเป็นเครื่องมือที่จะใช้ทำงานได้อยู่ ด้วยเหตุนี้บรรกาสมุนของผู้.เสียอำนาจไปทั้งหลาย จึงได้ถูกซื้อใช้ขึ้นจากบุคคลบางคน ที่เดินทางไปติดต่อกับจอมพลป. และจอมอัศวินเผ่า ฯ เพื่อรับนโยบายมาวางแผนการณ์ ในการกลับเข้ามาสู่การมีอำนาจ เป็นขั้น ๆ นับตั้งแต่การปล่อยข่าวโคมลอย ออกไปโจมตีนายกรัฐมนตรีบ้าง คณะทหารบ้าง และคณะรัฐมนตรีทุกวันพยายามที่จะสรรหาเหตุต่างๆที่ไม่ตรงต่อความจริงมาใส่ไคล้ยุคนนั้นแทยค่นนี้ อยู่ทุกวัน นอกจากนั้นก็พยายามบิดเบือนข่าวให้ผันแปร ไปจากความเป็นจริง ซึ่งพฤติการณ์เช่นนี้ ได้ส่อเจตนาที่จะมีแผนทุจริต ต่อไปอีกเป็นลำดับ บรรกาสมุนที่จงรักภักดีต่อ จอมพลป. และจอมอัศวิน เผ่า ฯ ได้มีการจับกลุ่มก่อหวอดกัน เพื่อต่อสู้กับคณะทหาร และรัฐบาลชุดนี้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ได้มีการส่งเงินเข้าอุดหนุนผู้ทำหนังสือพิมพ์ สมุนจอมพลป. เพื่อให้ทำลายความศรัทธาของประชาชนเป็นขั้นต้น ด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นโดยไม่เป็นจริง นอกจากนั้น ก็ส่งคนข่าวเข้าไปสัมภาษณ์รัฐมนตรีในคณะคนนั้นคนนี้ เอาคำพูด ของรัฐมนตรีคน หนึ่งมาทิ่มแทงอีกคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด แล้วก็นำไปเสนอข่าวบิดเบือนต่อประชาชน โดยมิได้คำนึงถึงความเสียหายใด ๆ ที่จะเกิดขึ้น ขอเพียงแต่จะเปิดทางให้จอมพล ป. และจอมอัศวินเผ่า ฯ ได้กลับเข้ามาครองอำนาจอีกเท่านั้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะเป็นการบ่อนทำลายความสามัคคีในคณะทหาร อันจะเป็นการนำมาซึ่ง ความเสื่อมเสียต่อส่วนรวม.

พฤติการณ์ดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่คณะรัฐบาลและคณะทหารควรจะได้พิจารณาอัน ด้วยความสุขุมคัมภีรภาพ และด้วยความหนักแน่น หากหลงเชื่อจนกระทั่งอ่อนให้เกิดความแตกแยก และกินแหนงแคลงใจกันแล้ว ก็จะเป็นการเปิดทางให้ผู้เสียอำนาจมีทางที่จะกลับเข้ามา สู่อำนาจอีก และเมื่อผู้เสียอำนาจ ได้คืนเข้ามาสู่ความมีอำนาจใหม่อีกครั้งหนึ่งแล้วท่านลองหลับตาคิดดูที่เถิดว่า อะไรมันจะเกิดขึ้นแก่ใครบ้าง..เลือดคลิ่ท่านอาจล้างแค้นด้วยการหลั่ง เลือดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างไม่มีปัญหา คนอย่างจอมอัศวินเผ่าฯ จะยอมให้ผู้ที่ล้างอำนาจตนอยู่ได้อย่างลอยนวลหรือ? ฉะนั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอให้คณะรัฐบาล และคณะทหารได้พึงสังวรณ์ไว้ ควรที่จะร่วมมือสมัครสมานความสามัคคี ในการที่จะบริหารประเทศต่อไป ด้วยความหนักแน่นและมั่นคง เพื่อประโยชน์สุขต่อส่.นรวม และไม่ยังควรที่จะปล่อยให้สมุนของผู้เสียอำนาจ ดำเนินการก่อกวนต่อไปอีก ควรจะได้ดำเนินการไปตามอำนาจของกฎหมายที่มีอยู่ ขืนปล่อยทิ้งไว้ ก็รังแต่จะก่อให้เกิดความไม่สงบสุขขึ้นเท่านั้น บุคคลจำพวกนี้อ่อไม่ผิดอะไรกับหอกข้างแคร่ ซึ่งมีวันใดก็วันหนึ่ง ที่หอกนั้นอาจจะทิ่มแทงเอาอย่างไม่มีปัญหา ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการต่อสู้อันทางการเมืองด้วยวิถีทางที่ถูกต้อง และตามหลักการ แต่ข้าพเจ้าอ่อไม่เห็นด้วยกับวิธีการ อันชั่วช้าโสมม ที่ปลุกเสกความชั่วช้าสามานย์ป้ายสีให้แก่ผู้อื่นที่เขาบริสุทธิ์เพียงเพื่อหวังการครองอำนาจ ด้วยลักษณาการของผู้ร้ายที่แฝงเข้ามาในร่างของวิสสุทธิ์ อันอ่อนช้อยลมุลลมัย.

ด้วยเหตุนี้ คณะทหารและคณะรัฐบาลยังควรจะปล่อยให้หอกข้างแคร่นั้นคอยทิ่มแทงท่านอยู่ต่อไปอีกหรือ ... ท่าไมท่านจึงไม่กำราบมันเสียเล่า ชาพเจ้าเห็นว่าควรจะปราบปรามมันเพื่อเถิดด้วยอำนาจของกฎหมาย ก่อนที่ท่านจะต้องเสียใจในวันข้างหน้า... ▲

"คนขาวซุ่ม"

ข้าศึกของเขา

ข่าวร้ายของชี โก

เสียงวิทยุปาดัง ทดังเครื่อกบเสียงคลื่นวิทยุดังทั่วกรุงเมื่อสองสามวันมานี้ ปรากฏว่าเป็นที่เขย่าขวัญมหาอำมาตย์ผู้อุปโลกตัวเองเป็น "ผู้พิทักษ์โลกเสรี" เอาอย่างมากมาย โดยเฉพาะเมื่อกระแสข่าววิทยุปาดัง ที่ส่งออกมาจากประเทศนั้น ได้รายงานว่า

"กำลังรัฐบาลกลาง จากจาการ์ตา ได้เริ่มรุกเข้าหาปาดัง นครหลวงของฝ่ายกบฏแล้ว"

ในรอบสัปดาห์นี้ กระแสข่าวที่เราได้รับก็คือ กองทหารอินโดนีเซียได้เคลื่อนพลเข้าล้อมกรอบพวกกบฏไว้ทุกด้าน ขบวนพลร่มกระจายกำลังเข้าตีโอบที่ตั้งของพวกกบฏในเมือง ดูมายไว้ได้... กองทหารสามกองร้อย ยกพลขึ้นบกที่ฝั่งตะวันออก ของสุมาตรากลาง ปรากฏว่าพวกกบฏได้ล่าถอยไปเสียก่อนที่พวกทหารจากนครหลวงเข้าถึงแดนเพียงไม่กี่ชั่วโมง...

และข่าวล่าสุดก็คือ ทหารรัฐบาลยึดได้เมือง "ปาคันบารู" ด่านแรกของพวกกบฏสุมาตรากลาง ไว้ได้โดยสิ้นเชิงเพียงไม่กี่ชั่วโมง หยัแต่ได้ส่งพลร่มลงทางทาง.

แต่มีกองพลร่มบุกเข้ายึดสนามบินปาคันบารูไว้ได้นั้น ยังเอิญเป็นเวลาเดียวกับที่เครองบินลึกลับไม่ปรากฏสัญชาติเครื่องหนึ่ง ซึ่งหนังสือพิมพ์ ยินดังทิมูร์ รายงานว่า เป็นเครื่องบินสี่เครื่องยนตร์แบบที่ใช้ในกองทัพอากาศ ออสเตรเลีย ซึ่งส่งไปปราบปรามพวกคอมมิวนิสต์มลายูในขณะนี้.

เครื่องบินลึกลับลำนี้ ได้ปล่อยร่มลงขาวทั่วบริเวณราวกับดอกเห็ด เมื่อทหารเข้าไปเก็บก็ปรากฏว่า สิ่งที่ส่งลงมาโดยร่มชูชีพนั้นก็คือ ปืนปาซูกา เครื่องยิงระเบิดแบบทันสมัย และอาวุธยุทธโธปกรณ์แบบรุกหน้า ทั้งนี้ก็เพราะฝ่ายผู้ส่งสำคัญผิดไปว่า พวกกบฏยังคงยึดครองดินแดนแถบนี้อยู่...

และในตอนเช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากผู้เชี่ยวชาญของกองทัพ อินโดนีเซียตรวจอาวุธเหล่านี้แล้ว ก็ประกาศออกมาว่า.

"เป็นอาวุธมาตรฐาน และแบบเดียวกับที่ใช้กันในกลุ่มสมาชิกของชีโตทั้งสิ้น"

ตอนนี้แหละ ทำให้ข่าวชุดประหลาดเกี่ยวกับชีโตที่เลื่อนๆอยู่ เมื่อสัปดาห์ก่อนกลับแจ่มชัดขึ้น จนมองเห็นได้ชัดว่ารูปการเป็นมาอย่างไร

จะเป็นไปได้หรือไม่ว่าจะเป็นเครื่องบินสี่เครื่องยนตร์ของออสเตรเลีย...?

ถ้าใครสักคนจะยกปัญหาอย่างนี้ขึ้นมา มันก็เป็นที่ไม่น่าเชื่อเหมือนกัน เพราะออสเตรเลีย ได้ประกาศเป็นนักเป็นหนาหลายครั้งแล้วว่า เขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของประเทศหนึ่งประเทศใดแต่ยางครั้งมันก็น่าเชื่ออยู่ไม่น้อย เพราะเมื่อดูจากแผนที่บริเวณตอนกลางของมลายู รัศมีทำการบินของเครื่องบิน แบบสี่เครื่องยนตร์อย่างนั้น สามารถบินไปถึงสุมาตราได้เพียงในเวลาชั่วโมงเดียวเท่านั้นเอง.

แต่มนน่าเชื่อเอามากมายทีเดียวว่า จะต้องมีใครคนหนึ่งเล่นไม่ซื่อเข้าแล้ว เพราะอาวุธที่ฝ่ายนอกประเทศสุ่มสี่สุ่มห้าส่งเข้าไปโดยไม่ทันทราบ "ข่าวล่าสุด" นั้น ปรากฏว่าเป็นอาวุธแบบที่ประเทศภาคีสมาชิกซีโต นิยมใช้กันอยู่.

ในระหว่างที่คิดในสุมาตราตางกำลังมะรุมมะตุ้มอยู่นี้ ราวกับเหตุบังเอิญพอพวกกบฏเริ่มถอยรุด ทางน้ำซีโตก็ได้ประกาศร้อมรบทางเรือขึ้นมาอย่างเร่งรุมันทันด่วน โดยออกมีกปฏิบัติการในน่านน้ำทะเลจีนตอนใต้ และโดยเฉพาะยอดขบวนมุ่งหน้ามาประตองกำลังแบบตัดไม้ข่มนามใกล้สุมาตรากลางและได้ในเวลาที่เขากำลังรุ่นวายอันอย่างอุตลุดนี่เอง ทั้งนี้ทางฝ่ายซีโตประกาศว่า.

"เราวางแผนประตองยุทธอย่างนี้ล่วงหน้าก่อนจะเกิดเหตุตั้งหลายเดือนแล้ว"

ฟังดูก็น่าเชื่อออยู่ แต่โดยมรรยาทและโดยหลักการของผู้ที่ปรารถนาสันติแล้วน่าประหลาดว่า ในฐานะของผู้ปรารถนาสันติ ไม่ต้องการอั่วเอ้าก่อกวนสงคราม เหตุใดซีโตจึงไม่ละเว้นการประตองยุทธ ใกล้ดินแดนของอินโดเผเชื่อในระยะเข้าด้วยเช่นนี้อย่างนี้.?

และขณะเดียวกัน คำพูดบางอย่างของนายจอนฟอสเตอร์ดัลเลสรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ให้คำจำเพาะเน้นหนักทำให้เห็นโฉมหนาอย่างชัดแจ้งยิ่งขึ้นไปอีก ว่าท่าทีที่แท้จริง ของสหรัฐต่อชาตาธรรมของอิสรภาพอินโดเนเซียนั้นเป็นฉันใด...

ในระหว่างที่เกิดกบฏไม่สงบภายในประเทศ นายจอนฟอสเตอร์ดัลเลสรมต.ต่างประเทศสหรัฐก็กลับประกาศโฆษณาออกมาว่า "กำลังพิจารณาล่วงหน้าแล้วเกี่ยวกับการรับรองฐานะของรัฐบาลกบฏสุมาตรากลาง"

ซึ่งพฤติการอย่างนี้ ทำให้เราอดหวนนึกถึงเหตุการณ์ในประเทศไทยเราไม่ได้ว่า ถ้าหากพวกอิสานะอีกประกาศตัวเป็นกบฏ ไม่ยอมขึ้นกับรัฐบาลในกรุงเทพฯ ขึ้นมาบางและรัฐบาลสหรัฐจะเกิดพิจารณารับรองขึ้นมาอย่างนี้ คนไทยเราทั้งหลายจะรู้สึกอย่างไร.

ผั้นดี—กลางฤดูร้อน!

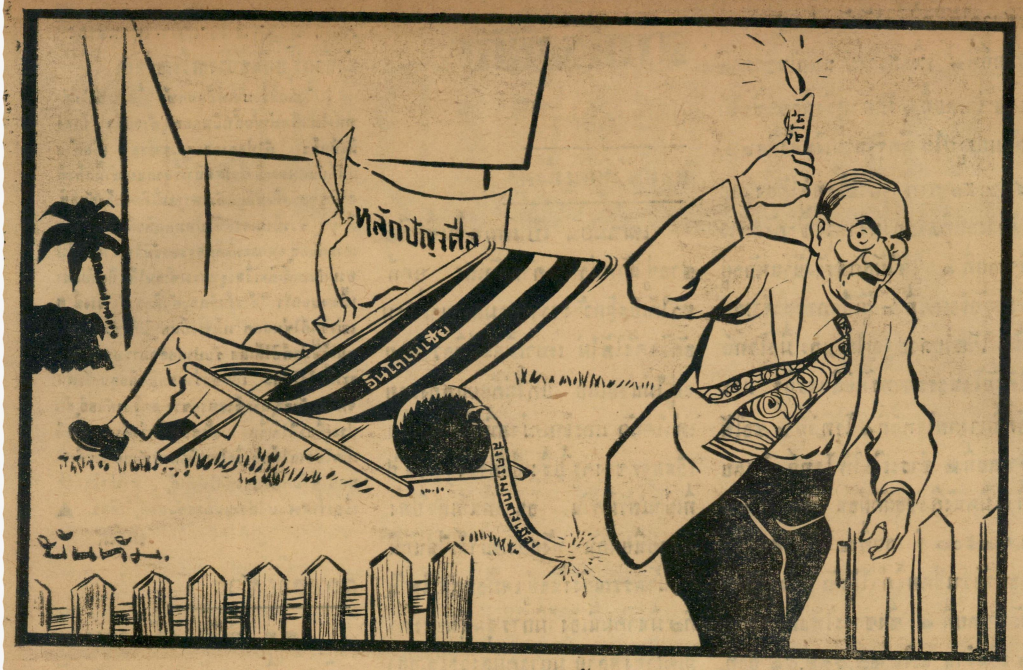

โบว์ดำอีกชิ้นหนึ่ง

แต่ในขณะที่สหรัฐ ประกาศโผงผางออกมาอย่างนี้เอง นายฟูจิยามา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ต่างประเทศของญี่ปุ่น ก็ยืดออประกาศในรัฐสภาของตนอย่างเคี้ยมหาญว่า.

"ถ้าหากสหรัฐจะประกาศรับรองรัฐบาลกบฏสุมาตรากลางแล้ว ญี่ปุ่นก็ขอหนุนหลังรัฐบาลกลางอินโดนเซียบ้าง"

ปรากฏว่าถ้อยแถลง ของนายฟูจิยามาครั้งนี้ เห็นผล "อะยัมมะทันตา" ทำให้สหรัฐอเมริกาทั้งผืนแทบช็อคเขาเล่ากันว่า รัฐบาลญี่ปุ่นได้รับสาส์นด่วนจากรัฐบาลอเมริกัน ให้ชี้แจงแถลงไขว่า.

"ไง..ถึงร้องเพลงคนละโน๊ตยังงี้ล่ะสหาย..."

และที่น่าหัวเราะให้ตายเสียรู้แล้วรู้รอดไปก็คือ พอสิ้นเสียงประกาศของนายดัลเลส เรื่องกำลังพิจารณารับรองฐานะของรัฐบาลกบฏสุมาตรานี้เอง นายการ์เซียประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ก็ยืดรเลงตามออกมาทันทีทันใดว่า.

"ฟิลิปปินส์ก็อกำลังพิจารณาจะรับรองอยู่เหมือนกันที่เดียวเชียว.."

พับผ่าเถอะ... ที่ช้อลลอตเตอรี่ทำไมมันไม่ถูกแม่นเหมือนยังงี้ไม่รู้ มองดูการเมืองของประเทศนี้แล้วออกรสพิลึก เหมือนกับดูลูกคู่ลำตัดวงใหญ่ยังไงยังงั้นทีเดียว แต่เขาว่าในการประชุมซีโตคราวนี้ เสียงลูกคู่ชักจะไม่ลมเกลียวอันเหมือนเคย เสียงที่ร้องมาแต่ต้นนั้น ลูกคู่ตัวเล็ก ๆ ชอเสียงแปร่งไปชอบกล เพราะผลิผลามยอมเสียชื่อเสียงมาสมัครสมานเป็นสมาชิกสนธิสัญญาการทหารกับเขาทั้งที่หมายว่าจะได้รับความช่วยเหลือ จากลูกพี่มากกว่าประเทศอื่น ๆ เขา แต่ผลปรากฏว่า ประเทศที่เป็นกลางเสียอีก กลับได้รับความช่วยเหลือมากกว่า เพราะนอกจากจะได้รับ ความช่วยเหลือ จากสองค่ายแล้ว ลูกพี่ยังมีท่าทีเอาอกเอาใจประเทศเล็กเสียยิ่งกว่า ประเทศที่หมอบราบคาบแก้วให้แล้วด้วยซ้ำไป รู้ยังงี้เป็นกลางเสียดีกว่า...

เขาเล่ากันว่า เพลงปลุกใจของซีโตครั้งนี้กร่อย ยังกับเพลงโพษณาชาวกุมารตรานกกระยางวัดดอน... ▲

"ดะวัน ดอแสง"

จากหัวถนน

ตัวตายตัวแทน

เมื่อสมัยนายพลเผ่า ครองอำนาจ ใครๆ ก็รู้อยู่เต็มอกว่าเป็นยุคของตำรวจกำลังขึ้นหม้อ ตำรวจอัศวินทั้งน้อยและใหญ่ต่างลืมตัว พากันเย่งตัวยืดตัว เล่นเอาราษฎรเดินถนนพากันสั่นเศียรอย่างเอือมระอา บางคนมองเห็นตำรวจเหมือนเห็นยมพบาล ทั้งนี้เกี่ยวกับการกระทำตน ของตำรวจเลวบางคนได้สร้างความขมขื่นไว้ให้แก่ ราษฎรเป็นอย่างมาก ยิ่งพวกเจ๊กแป๊ะตามร้านค้าด้วยแล้ว พอเห็นตำรวจเข้าร้านในสมัยนั้นเข้าก็นึกสาปแช่งขึ้นทันทีถึงกับบางร้านได้ทำบัญชี ให้ชื่อบัญชีนั้นว่า บัญชี "เก๊าเจี๊ยะ" ซึ่งแปลเป็นไทยว่า "หมากิน" เอาไว้ประจำร้าน รวมความแล้วในสมัยที่ตำรวจคุณเผ่ามีอำนาจนั้น ประชาชนทั้งเกลียดและกลัวตำรวจยุคนั้นเป็นส่วนมาก นั่นเพราะการกระทำอันมิชอบ ซึ่งตำรวจในสมัยนั้นสรรค์สร้างเอาไว้.

ครั้นมองดูดูมั้นี้ ดูเผ่าตกกระไดพลอยไป แต่ตำรวจที่จัดลงอยู่ต่างก็ปรับตัวของตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ประชาชนทั้งได้อบดีตำรวจคนใหม่ที่เป็น "คนแข็ง" การเบ่ง การอัด ของตำรวจเลวบางคนจึงเพลามือลงไปแต่แทนที่จะหมดสิ้นกันในเรื่องเอาสี่เอาเครื่องแบบมาเบ่ง กลับมีตัวตายตัวแทนเกิดขึ้น ตรานี้ไม่ใช่ตำรวจเบ่งเดาะมาเป็นทหารเบ่งบ้างแล้ว สุดท้ายประชาชนก็ร้องอยู่เต็มอกอีกนั่นแหละ ว่ามันเป็นยุคของใครเมื่อตำรวจตกหม้อไป ผู้ที่กำลังขึ้นหน้าก็ไม่มีใครเกินไปจากทหารในตรานี้ และเพราะการที่ตำรวจนี้ฟองอยู่นี่เอง ได้มีทหารเลวบางคนที่ลืมศักดิ์ลืมศรีของตนเสียพากันใช้อำนาจ ใช้สีของตนเที่ยวเบ่งตามสถานที่ต่างๆ สร้างความรำคาญขึ้นจนหนาหูหนาตา โดยเฉพาะตัวว่าตัวนั้นเป็นทหารสามารถที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ ตามความพอใจแม้แต่กฎหมายบ้าน เมืองก็แบบหล่ายู่กับอันนี้.

ที่เราเขียนนี้เราหมายถึงทหารที่เลวบางคนซึ่งไม่รักศักดิ์ศรีของตน ส่วนทหารที่ดี เราขอชมเชยอยู่ตลอดเวลาเพราะถือว่าเขาเป็นรั้วของชาติ จริง ๆ ไม่ใช่รั้วปลอมที่อาศัย เครื่องแบบอันมีเกียรติมาพล่าเล่น อย่างคนเลวบางคนระยะสัปดาห์ที่แล้วมาจับข่าวโครมครามเกี่ยวกับทหารรั้วของชาติ ซึ่งได้สร้างไว้อย่างเกรียวกราวนั้น เรื่องแรกได้แก่การใช้อำนาจอิทธิพลของตน (เราเชื่อว่าท่านผู้ใหญ่คงไม่รู้ไม่เห็น) คุมระบำโป๊ที่โรงภาพยนต์เฉลิมชาติ เจ้าหน้าที่ทำการจับกุมระบำคณะนี้หลายครั้งในฐานะที่แสดงเกินขอบเขต และขัดต่อศีลธรรมแต่แล้วก็ต้องถอยอกลับไปหลายเที่ยว ทั้งนี้เกรงว่าจะเกิดมีการปะทะกันขึ้นระหว่างสีต่อสี และเมื่อเจ้าหน้าที่ไม่กล้าเอาแต่ระบำผู้แสดงก็ยิ่งเขย่าโลกหนักขึ้น ๆ

มีคนถามผู้ที่เข้าชมหลายคนว่า "เป็นยังไงบ้าง" คนดูตบมือถามตอบว่า "เราแน่ แน่จริงๆ ไปหนึ่งแหลกเลย"

ย้อนๆ ต่อว่า "เอ๊ะตำรวจไม่จับหรือ?"

ผู้ดูกลับหัวเราะตอบอย่างภาคภูมิว่า "มัดโป่ทหารเขาคุม ตำรวจขึ้นมาเจ้าก็เจอะเข้าน่ะซี"

คำพูดเหล่านี้เราเอง ได้ยินได้ฟังไม่รู้ว่ากี่รอบๆ ที่ระบำคณะนี้เล่น ดจะหนไม่ไหวจริงๆ ตำรวจเลยเกิดจับขึ้น แต่ว่าจะจับก็เล่นสะกดกับอันเสียดายเหลือง ถึงกับยอกพวยฟาดกัน ในที่สุดก็เป็นคดีเกิดขึ้นอันโรงพัก จับได้ต้นเรื่องเป็นทหารเกือบทุกคน เรื่องระบำเฉลิมชาติยังไม่ทันจางหายห่างกันไม่ทันจำมวันกับดัน เรื่องอีกกันดับเป็นผีเสื้อท่ง พระเมรุ ๒ ศพ อีอุบัติขึ้นพันอกทันใจดี ทั้งนี้คนร้ายใจได้ไปไม่มาคลายเป็นทหารไปเสียอีก ซ้ำเป็นนายทหารเองเสียด้วยนั้นยังไงยันบ้านเมือง.

โปรดอย่าลืมว่า ก่อนนี้เราไม่ขอให้ใครมาใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมเที่ยวเบ่งโน่นเบ่งนี่ มาปกครองบ้านปกครองเมือง และอีได้ขจัดขเขาตอกระ

โถนเคลิกเบิกเบิ้งไข่อยู่เมืองหอกเมืองหาไปแล้ว และเมื่อเราขจัดเขาไปแล้วเรามาทำเสียเองหนั้ คิดหรือว่ามันเป็นของดี เมื่อเราไม่ชอบเขาจนถึงกับขจัดเขาไป และเขาไปแล้วเราอดมาทำเยี่ยงเขาอย่างนี้มันเหมาะแล้วหรือ?ผลที่สุดใครก็เป็นผู้เดือดร้อน และหวาดผวาเหมือนอยู่ในราชาจักร แห่งความอลัว..? ▲

"ขีโว"

จากศาล

ผีถูกฟ้อง

ไม่มีใครทราบได้ว่านายพร มะลิทองอดีตส.ส. เมืองสมุทร ฯ ได้ตายไปแล้ว การตายของเขาหนกล่าวกันว่าตายอย่างทารุณที่สุดได้รับการทรมานหลายจึงหลายอย่าง จนกรั้งหลังสุดการพิศูจน์ และค้นหาอระกอของนายพร โดยคณะกรรมการสะสางคดีฆาตกรรมนัจการเมือง อันเป็นมรกอของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ และพวกพ้องของเขาได้ ทั้งไว้ ให้คณะรัฐบาลชุดปัจจุบันดำเนินการสะสางต่อไป.

ขณะที่การพิศูจน์กระดูกเก่าดี ชุดคนได้ในเตาเผาถ่านในป่า จ.ว. กาญจนบุรีดำเนินต่อไปว่าเป็นกระดูกของนายพร ตัวพวกที่ถูกสำหารฆ่าจริงหรือไม่นั้น ข่าวเกี่ยว บ. คิด ส.ส ผู้ปรากฏแต่ชื่อแต่ไม่ปรากฏตัวนั้นก็เกิดขึ้นใหม่ ไม่ใช่ข่าวว่านายพร มะลิทอง ยังไม่ตายหรือใช่กระดูกนายพร แต่...ข่าว.ก็อาส.ส.ผู้นี้คือเขาตกเป็นจำเลยร่วมตั้งภรรยาตามร้อหา"ผิดสัญญาซื้อขาย"

ฝ่ายโจทก์มีนายคิด สุวรรณวิสุทธิ์รัฐมนตรีการแทนอธิบดีกรมป่าไม้ที่ ๑ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยนายวิบูลย์ ธรรมวิทย์ที่๒ เป็นโจทก์ฟ้องนายพร มะลิทองเป็นจำเลยที่ ๑ นางสงวน มะลิทอง ภรรยาเป็นจำเลยที่ ๒ ต่อศาลแพ่ง ทางฝ่ายโจทก์อ้างบรรยายฟ้องกล่าวถึงเหตุการณ์ในสมัยที่นายพรยังเป็นส.ส.อยู่ว่า จำเลยทั้ง ๒ เป็นสามีภรรยากัน เมื่อวันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๔๙๖ จำเลยที่ ๑ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จ.ว. สมุทรสาคร ซึ่งทางรัฐบาลให้สิทธิซื้อไม้สักแปรรูป จากโจทก์ที่ ๑ เพื่อสร้างบ้านพักในราคาพิเศษ จำเลยที่ ๑ ได้ทำหนังสือขอซื้อไม้สักแปรรูปไป คิดจำนวนเงินทั้งสิ้น๒๗,๙๑๒.๕๑ บาท ฝ่ายโจทก์ได้ส่งมอบให้จำเลยที่๑ไปตามจำนวนซึ่งกล่าว จำเลยที่ ๑ ใช้ไม้สักสร้างบ้านพักอยู่ร่วมกับจำเลยที่ ๒ ผู้เป็นภรรยาจำเลยที่ ๑ ได้ตายสาปสูญไป และมีโจทก์ได้รับโอนมรรดาทรัพย์สินธุรกิจ และสิทธิมาจากโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๒ ขอให้จำเลยที่ ๒ ชำระเงินให้โจทก์ จำเลยที่ ๒ มีหนังสือขอผัดผ่อน จนเมื่อ ๒๖ ธ.ค.๒๕๐๐ จำเลยที่ ๒ ได้ทำหนังสือยอมรับว่าเป็นหนี้ค่าไม้สัก แปรรูปร่วมกับจำเลยที่ ๑ ซึ่งชำระให้แก่โจทก์ที่ ๓ เป็นจำนวนเงิน ๒๗,๙๑๒.๕๑ บาท แต่จำเลยทั้ง ๒ เพิกเฉย ไม่ชำระ โจทก์จำต้องขออำนาจศาลบังคับจำเลยทั้ง ๒ ให้ชำระเงินแก่โจทก์.

การต้องของฝ่ายโจทก์ทางศาลคงรับเรื่องไว้พิจารณาแต่การต่อสู้คดีต่อไปคงเป็นเรื่องของจำเลยที่๒ผู้เป็นภรรยาเพราะสามีผู้เป็นจำเลยที่๑ หายสาปสูญไปไม่ปรากฏตัว เรื่องก็เป็นอันว่า "ผีจี้เต้มพลอย" หรือผีถูกฟ้อง.▲

บัลลังก์.

จากโรงยัก

นักเลงกับครูปี

ยอดด้วยกันทั้งคู่

เฒ่าเมี้ยน เป็นคนที่ขึ้นชื่อลือชาอยู่ตัวหน่วยในตำบลนักเลง แต่ก็หาได้เป็นผู้กว้างขวางตามสมญาที่จอมอัศวินตั้งให้ไม่ เฒ่าเมี้ยนก็มีลวดลายอยู่ไม่น้อยเลย แต่ไม่ค่อยแสดงลายเท่าใดนัก และอีกเฒ่าหนึ่งคือเฒ่าอิ่มเป็นยอดของครูปี ซึ่งเป็นปีจริงๆ มิใช่ปีที่เข้าแล้วมีคนั้น อย่างที่นักเลงปีทั้งหลายนิยมกัน ทั้งสองเฒ่าก็เป็นนักนิยมน้ำพรรณยังงี้นอยู่เหมือนกัน ในวันที่๗ มีนาคมนี้เองมีการชุมนุมบรรดาผู้เฒ่าทั้งหลาย มีการดื่มสรวลเสเฮฮากันเป็นที่ถึงอกถึงใจ.

บุคคลสำคัญในเรื่อง ก็คือสองเฒ่าที่ออกชื่อมาแล้วนี้เองซึ่งเป็นชาวบ้านปรุใหญ่ จำเภอเมือง นครราชสีมา การดำเนินการดื่มเริ่มแต่ค่ำจนกระทั่งเที่ยงคืนทั้งสองเฒ่าก็มีวาจาต่อปากต่อคำกันขึ้นถึงขนาดว่าท้าดีท้าต่อยกันคนอื่นเห็นท่าไม่ดีก็ทยอยกันหลีก ก็คงเหลืออยู่เฉพาะสองเฒ่า เท่านั้นเองที่ยังนั่งถรึบถึงอย่างอเร็กอร่อย.

งดนี้ยิ่งมันเหมือนแห้ว เรื่องเหล้าไม่ว่าหน้าไหนถึงหน้านั้นถ้าเป็นคออยู่ด้วยแล้ว ถ้าลงถึงที่แล้ว อีไม่อยากจะลุกเอาง่าย ๆ เรื่องด้วยแต่ดีนั้นแหละเมื่อเราพูดถึงเรื่องสองเฒ่านี้แล้วก็ดูประหลาดดีเหมือนกันเพราะนั่งกินเหล้ากันอยู่ดี ๆ ชาวบ้านเขาหนีไปหมดแล้วก็ยังมานั่งทะเลาะกันอยู่จนกระทั่งตีสองของวันใหม่โอ้อันไปอวนกันมาก็เกิดเรื่องรุนแรงเข้าจนได้ ถึงอันเฒ่าเมี้ยนบอกว่า "อ้าวอั้นก็ตกงกันดีว่า" ข้างฝ่ายเฒ่าอิ่มก็ไม่ยอม แม้จะเป็นครูปีก็ไม่ว่าจะเป็นคนไร้ฝีมือก็มิได้เลย รับปากออกมาว่าเอาอีเอาซีจะเป็นไรไปล่ะ เป็นอันว่าแจกมีดเชื่อดุมเชิงกันจดร้องกันอยู่ฉากร้าวฉากขวา จดจ้องกันอยู่สักประเดี๋ยวก็ได้เรื่อง ทั้งสองเห็นว่าต่างคนต่างก็เปิดโอกาสให้แล้วจึงไหนเข้านทงกันอย่างดุเดือดผลที่ได้รับก็คือม่องกันไปทั้งคู่ สรุปเล่าก็ได้เรื่องว่าต่างคนก็ต่างแน่ด้วยกันทั้งคู่ เดียว. ▲

เทวัน.

ผลพลอยชาย

ส.ท. วินัย คล้ายคลาดภย ถูกยิงตายที่กลางทองสนามหลวงคู่กับ ส.ท. ปราโมทย์ ยิยะกุล อันเป็นข่าวคือโครมที่สั่นขวัญประชาชน เมื่อไม่กี่วันมานี้นี้ นอกเหนือไปจากเจ้าหนาที่ตำรวจ จะตามจับคนร้ายไว้ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตลอดจนได้ของกลางบางอย่างด้วย ข่าวต่อมาปรากฏว่าหนึ่งในสองทหารที่ตายด้วยตายเปล่า เพราะเกิดการยิงผิดตัวกันขึ้น.(อ่านต่อหน้า๔๘)

ทุนนั้ง–ทุนนอน

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ

การเลือกตั้ง ส.ส. ประเภท๑ เพิ่มเติม :

ขณะนี้การณรงค์หาเสียง เพื่อการเลือก ส.ส. ประเภท ๑ เพิ่มเติมในวันที่ ๓๐ มี.ค. ๐๑ ในพระนครได้เริ่มขึ้นแล้ว การชิงชัยอย่างจริงจังคงดำเนินไประหว่างพรรคการเมืองใหญ่สองพรรค คือ พรรคประชาธิปัตย์อีกพรรคชาติสังคม ส่วนผู้สมัครที่ไม่สังกัดพรรคใดก็มีบ้างประปราย ซึ่งเราไม่ขอกล่าวถึงในบทวิจารณ์นี้ สองพรรคการเมืองใหญ่ที่ดังกล่าวนานมาแล้วได้ดำเนินการหาเสียงแบบวิธีการให้ทิพเงินยว ๆ มานานพอสมควรแล้ว จึงเริ่มออกโรงอย่างเปิดเผยหลังจากที่ได้สงวนท่าทีคุมเชิงอยู่มานาน การเปิดฉากหาเสียงของทั้งสองพรรคกระทำโดยชี้แจงแนวนโยบายของพรรคก่อน แล้วจึงหันไม่พ้นในเรื่องจัดเอาเรื่องส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งมาโฆษณาประจานกัน แต่ในขณะนี้ยังไม่ถึงขั้นขุดเอาความชั่วส่วนตัวมากล่าวเป็นแต่เพียงนำเอาความผิดพลาดในอดีตของผู้สมัครรับเลือกตั้งมากล่าวโทษกันว่า ได้เคยกระทำผิดอะไรไว้เป็นที่เกลียดชังของผู้ในขณะที่รับราชการอยู่ บางท่านก็อ้างเรื่องการคอรัปชั่นพรรคที่ถูกกล่าวหาก็แก้เอาตัวรอดเพื่อชี้แจงให้เห็นว่าตัวเองไม่ผิด และอีกอันอีกฟังดูแล้วไม่เผ็ดร้อนถึงใจผู้ฟัง ฉะนั้นจึงดูเนือย ๆ ไปสมดังที่เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยเคยวิตกไว้ว่า ราษฎรไม่สู้ใจในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพราะตามสถิติที่ปรากฏในการเลือกตั้งเมื่อ ๑๕ ธ.ค. ๒๕๐๐ นั้นมีผู้ไปลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งเพียงร้อยละ ๓๕ ของจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมด ดังนั้นในคราวที่จะมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมใน ๓๐ มี.ค. ๐๑ นี้ ทางกระทรวงมหาดไทยจึงเร่งมือหนักในเชิงโฆษณาเพื่อจูงใจให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ได้ไปใช้สิทธิของตนโดยพร้อมเพรียงกัน.

อันว่าการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นก็ไม่ผิดอะไรกับละครหรือภาพยนตร์ที่ถ้าเป็นเรื่องที่น่าสนใจสนุกมีรสมีจาก ก็จะมีคนไปชมไปฟังมาก แต่ตรงกันข้าม ถ้าเป็นเรื่องจืดชืดไม่ต้องด้วยรสนิยมของประชาชน หรือผู้โฆษณาเข้าไม่ถึงจิตใจประชาชนด้วยแล้ว มันก็จะเดียวดายหรือโรงว่าง การเลือกตั้งก็ทำนองเดียวกัน ผลที่ปรากฏออกมาแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า ราษฎรส่วนใหญ่น้อยเหลือเกินไม่ว่าจะเป็นการไปฟังการปราศรัยหรือไปใช้สิทธิออกเสียง แต่ประการหลังนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่ทางราชการจะต้องหาสาเหตุที่แท้จริงให้ได้ว่า ทำไมราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงจึงไม่ยอมไปใช้สิทธิอันสำคัญยิ่งของตน ? และแล้วจะต้องหาทางแก้ให้ตกให้จงได้ มิฉะนั้นระบอบประชาธิปไตยก็จะไม่มีความหมายอะไรเลยสำหรับเมืองไทย เรายังจะต้องเผชิญกับการเลือกตั้งเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง จนกว่าจะหมดหนเฉพาะกาลไว้ในรัฐธรรมนูญด้วยเหตุนี้ เราจึงขอร้องท่าน ที่บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทยได้ทุ่มเทกำลังกาย และความคิดลงไปในการแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างหนักหน่วงอันจะเป็นกุศลแก่อนุชนคนไทยรุ่นหลัง ๆ สืบไปชั่วกาลนาน ขออย่าได้คิดแก้กันเฉพาะครั้งเฉพาะคราวเลย.

อนึ่ง ในฐานะเราก็เป็นราษฎรไทยคนหนึ่งผู้เสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาล ใคร่จะขอเสนอความคิดเห็นว่า การที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ น่าจะได้ศึกษาย้อนหลังไปถึงพฤติการณ์เริ่มแรกแห่งการปฏิวัติที่นำประชาธิปไตยมาสู่ประเทศไทย นั่นคือ เริ่มจับตั้งแต่ ๒๔ มิ.ย. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา โดยอางหลักใหญ่ลงไปว่า นับแต่วาระนั้นเป็นต้นมา พฤติการณ์ทางการเมืองภายในได้ส่งผลสะท้อนไปยังจิตใจของชาวไทยอย่างไร และในลักษณะใด? และเพื่อประกอบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ทางกระทรวงมหาดไทยนำเรื่องมอบทุนสักก้อนหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นและข้อเท็จจริงจากประชาชนโดยตรง ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยส่งแบบพิมพ์หัวข้อคำถามไปยังบ้านเรือนราษฎรในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีก่อน แล้วให้เวลาพอสมควรแก่ผู้รับสำหรับจะตอบคำถามเหล่านั้นแล้วได้ความสดวกแก่ผู้ตอบคำถามจะส่งแบบพิมพ์นี้กลับมายังเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการอย่างดีที่สุด การกระทำแบบที่เราเสนอแนะมานี้อาจจะไม่ดีที่สุด แต่ก็อาจเป็นหนทางอย่างหนึ่งที่จะได้รับฟังความเห็นจากราษฎรโดยตรง อุปสรรคสำคัญในการกระทำดังว่านี้ อยู่ที่จิตใจของคนและวิธีการอาชีพของที่จะไม่เปิดเผยมามของผู้ตอบคำถามบางคนที่อาจจะขุ่นเคือง หรือกระทบกระเทือนจิตใจของท่านให้ปรากฏแก่ผู้อื่นเราได้รับสมาชิกว่า "จดหมายผู้แดง" ที่ให้กระทำเป็นขึ้นเนื่องจากประกาศภาวะฉุกเฉินใน มี.ค.๒๕๐๐ นั้น ถึงประโยชน์ให้ในน้อยแก่กระทรวงสำหรับปัญหาเรื่องการตั้งคำถามนี้ เราเชื่อว่ากระทรวงมหาดไทยมีเจ้าหน้าที่ผู้สามารถในเชิงนี้อยู่พร้อมมูลแล้วหากสามารถอระทำได้แล้ว เราเชื่อว่าจะเป็นบ่อเกิดของเมตตามหาชนขึ้นในภายหน้า เราขอร้องให้ทางราชการลงมือกระทำเสียเองดีกว่า ที่จะปล่อยให้ผู้ละเมอเพ้อคลั่งในประชาธิปไตยอ้างอิงเอาเองว่า นี่เป็นเมตตามหาชน นั่นเป็นความต้องการของประชาชน ไม่นเป็นสิ่งปรารถนาของชาวไทย เราเห็นว่า การลงทุนของทางราชการในเรื่องนี้จะได้ผลคุ้มค่าซึ่งไปกว่าที่รัฐบาลมักจะได้นำเงินไปลงทุนในบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติเสียอีก.

อนึ่ง เมื่อใกล้จะสุดสัปดาห์ที่แล้ว เกิดมีข่าวลือแพร่สะพัดออกมาว่า การเลือกตั้งคราวที่จะถึงนี้ก็จะมีท่าทีไม่สู้ดีอีกแล้ว โดยยอเอาสาเหตุที่มีคนแอบอางเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและบางรายก็ว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจจริงๆไปเที่ยวขอไปรษณีย์บัตรตามบ้านเรือนราษฎร แต่ตามข่าวไม่ได้กล่าวว่าจะเอาไปเพื่อประโยชน์อันใด อระนั้นก็นับว่าเป็นข่าวที่ทางการจักต้องสนใจสอดส่องและปรายปรามให้สิ้นไปและชี้แจงพฤติการณ์ให้ราษฎรได้ทราบโดยด่วน อีกข้อหนึ่งที่ใคร่จะขอเรียนต่อเจ้าหน้าที่อระทรวงมหาดไทยเป็นข้อสังเกตไว้เวียวกับสมุดชักชวนให้ไปออกเสียงเลือกตั้ง พร้อมด้วยรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งซึ่งส่งไปให้แก่เจ้าบ้านนั้น ผู้เขียนได้ประสพด้วยตนเองว่า คนในบ้านของผู้เขียนเองมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นสองคน แต่ผู้มีนามตามสมุดนั้นก็ไม่เคยมีตัวมีตนอยู่ในบ้านผู้เขียนเลยไม่ว่าจะเป็นเมื่อใด ทั้งนี้เราเห็นว่า การสำรวจจำนวนและรายนามผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรืออันที่จริงก็คือการสำรวจสำมะโนครัวของเรานั้นคงจะยกห่วงอกโขทีเดียว และความผิดพลาดเหล่านี้จะเป็นสาเหตุให้นำไปอล่าวหาได้ว่า เป็นแบบ "ยกพลขึ้นบก" เพื่อการเลือกตั้งอันไม่เรียบร้อยแบบหนึ่งได้.

สาส์นแสดงความคิดเห็นของนายปรีดี พนมยงค์:

ในขณะที่ บุลกานินนายกรัฐมนตรีโซเวียตรัสเซีย กำลังเฟื่องในเรื่องเขียนสาส์นถึงมุขบุรุษประเทศต่าง ๆ อยู่นั้น พลันมีสาส์นแสดงความคิดเห็นของนาย (อ่านต่อหน้า๓๑)

ส. สาทิส

จุดแดงในโลก....

จุดดับในดวงอาทิตย์ สัมพันธ์กับชตากรรมของโลกมนุษย์หรือเปล่า เราไม่รู้ แต่ปรากฏข้อเท็จจริง เพียงว่าคราวใดเกิดจุดดับในดวงอาทิตย์มาก คลื่นวิทยุก็ถูกรบกวน มันเป็นความรู้น้อยนิดว่าด้วยจักรวาล ซึ่งต้องคนคว้ามากกว่านี้มากนัก ด้วยการค้นคว้าประดิษฐอาวุธทำลายล้างซึ่งกันและกัน นักวิทยาศาสตร์มีเรื่องต้องขบคิดอีกมากกว่ามาก กระนั้นครของโลกจึงเริ่มและจบลงอย่างบางทีเจ้าตัวก็ไม่เต็มใจประสงค์ให้เป็นเช่นนั้น มิถมไป.

เหตุการณ์คลี่คลายรวดเร็ว อย่างไม่คาดหมาย หนังสือพิมพ์พาดหัวหราตัวโต ๆ ว่าพารดเนอร์สาวสวยถกฉุดขึ้นรถยนต์เก๋ง แล้วก็เนื้อหาข่าวไม่สัละเอียดนัก ลงประสารู้บ้าง—ไม่รู้บ้างตามฐานานุรูปของนักข่าว ส่วนคนอ่านก็ได้แต่วิพากษ์วิจารณ์ ตามเรื่องตามราวขั้วพักขั้วครู่ แล้วก็ลืมกันหมดสิ้น คนไทยลืมง่ายเป็นที่รู้กันอยู่ คนชั่วจึงมีโอกาสอยู่เมืองไทยได้อย่าง ปลอดภัยจากประชาทัณฑ์ ถ้ามีเงิน คนก็ยังนับหน้าถือตาอยู่.....

..ถูกเหวี่ยงกลิ้งกะเด็นหลายตลบ ไปจมอยู่กับพื้นห้อง ท่ามกลางเลียงหัวเราะกักขละ เสสาด้วยสมส่งท้ายสาวตรีสบัดตัวให้พ้นจากขุดยอกสบักสะบอม ก็เหมือนแม่เสือกำลังโกรธจัด เมื่อสมุนเอกของราชาโจรใต้ดินแก้ผ้ผูกตาและปลดผ้ารวบมือ ก็โดนเขยวนับเข้าทันควันที่หัวใหล่ แล้วก็แขนท่อนล่าง "อย! อีเวร เสือกกัดได้. เฮยปล่อยซีวะ."

◀ ฉดรนั้นเองมาช่วยหล่อน ได้ทันเวลา พ้นตีกได้ไม่ถึงยี่สิบก้าว เสียงประทุเปรี๊ยะ ระเบิดดูม เปรี้ยง,

ฆาตกร

โดย...."ดาวขาว"

สบัดมือข้างที่ถูกถักคำราม "เคี้ยวพ่อทยาพลัด."

ท่อนแขนทละข้างเทอะทะ ราวถัยชาทมูแชม เงื้อขึ้นเต็มที่น่าเกรงขาม หวังปล่อยเขี้ยว.

"อ้ายเขี้ยว มึงดีแต่รังแกผู้หญิงหรอกวะ อ้ายหัดเลงหมา ๆ" สาวิตรีรู้จักอ้ายเขี้ยวสมุนเสี่ยยังอย่างดี.

"เมื่อกี้ทำไมมึงไม่สู้? อีพ่วอนซะแล่ว" อ้ายเขี้ยวตอบอย่างเคือง ด้วยเหนื่อยต่อการขับ.

ตัวลงนั่งหอบ กวาดสายตามองรอบข้าง มันเป็นห้องทึบไม่มีหน้าต่างซักบานนอกจากช่องแสงซึ่งอยู่สูงพ้นสุดมือเอื้อมเขย่งถึง แถมมีลูกกรงเหล็กคั้นแน่นหนาอย่าว่าแต่คนเลย แม้แต่แมวก็เล็ดลอดออกไม่ได้ แล้วยังใช้กระจกผ้าถั้นลม เพื่อประโยชน์ดังฤา.

เพิ่มยาวิตรีพูดออกมา เสียงนั้นก็ดังสะท้อน แสดงว่าผนังนั้นเป็นฉนวนกั้นเสียงอย่างวิเศษ ต่อให้แหกปากตะโกนจนเสียงแห้งเสียงแหบ ก็ไม่มีเสียงรั่วไหลออกข้างนอกเพราะเขาออกแบบเจ็บเสียง มึงนึกลำดับเหตุการณ์ที่ผ่านมาหล่อนกำลังจับคู่ ลีลาขนนฟลอร์งาม จนจบเพลงก็มีน้อยหายืนนามบัตร บุลยงยอหมนนัดออกไปข้างนอก พอพ้นผู้คนคับคั่งนั้นมาก็โดนคลุมโปง อุ้มขึ้นรถเลย คะขอบมันหนาหลายชั้นเย็นด้วยผ้าใบเพื่อการนี้โดยเฉพาะ จึงตามืด มองไม่เห็นอะไร

ยานถูกรถยนต์ชน อาอารสาหัสปางตาย ระหว่างทางไปถอนเมือง มันเป็นจริงหรือเท็จหลอกเล่นก็ไม่รู้ นึกแล้วอ้อาจเป็นได้ เสียงยังอำลังเคือกคาลที่ขบวนลำเลียงฝ่นทั้ง ๓ คัน ของคนมาถูกจับได้ที่ชัยพาท และจะเป็นใครมิได้ถ้าไม่ใช่เจ้าฉัตรคู่อาฆาต ผู้ตามจองล้างจองผลาญ เพราะมีคนพบว่าฉัตรถำลังเคินทางขึ้นเหนือ ข้ามเปี่ยนแถวป่าอน้ำโพเหมือนกัน- มันคงตามสอดรอยคมฉลี่มมาพาพ.

จุดคำขบไปหนึ่งจุดแค่จุดแดงยังมีใครจะรู้ว่าดินแดนไทยจะแดงหรือไม่, ใครจะแชกชืมย้อมไทยให้เป็นสีของคนได้ ?

"ถ้ามึงมัดมือแม่มึงทำไมล่ะ"

"อันนี้ปากจัดฉิบหาย" ทายิบหยิผสมใบหน้าเลี้ยมของมัน วาววามด้วยความโหด มนุษย์ที่ ๆ ทายด้วยมืออันพาลลอสุรกุ๊ยพวกนี้เขอะแขะ เพียงแต่เสียเงินฟาดหัวพันสองพัน คล้ายๆ ถัยชีวิตคนนี้มีราคาค่างวด เท่าถัยวัวควายไม่มาถอว่าเลย. "ถ้าไม่ถลัวเสียว่าทำเถิดเหตุ จะสั่งสอนมึงเสียให้รู้มือพ่อมั่ง" มันคำราม "ขืนอยู่ต่อลัอต่อเถียง เถียวพ่อเตะซี่โครงหักเลย พูดถวหูพ่อจังเลย ทำนอกละเมิดอ็ไม่ได้." มันไม่สิยสาวยาวความต่อไป ปิดประตูห้องใส่หน้าสาวิตรีถังปั่งแล้วอ็ลั่นกุญแจถังกรือ เรียวแรงเมื่อถี้ทายหมด ขาสั่นยืนไม่อยู่ ถึงถับซุก

บาร์ที่หล่อนประจำห่างจากบ้านคน ไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ใกล้บริเวณ เพราะเป็นขถานของพวกผู้ดีมีรถเถ๋ง ร้องเท่าไร ๆ ก็ไม่มีใครได้ยิน อ็ได้แต่ดิ้นรนต่อสู้เท่าที่แรงผู้หญิงจะสู้ได้ ก็ไม่เกิดผลอะไรเพราะมันมากันหลายคนช่วยกันหาม ยาวิตรีถูกพาขึ้นรถมาด้วยความเร็วสูงสุดไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ขับรอพาหนะเปลี่ยนใหม่ครั้ง ๑ แล้วก็วิ่ง อีกราวครึ่งชั่วโมง ขังเถดจากแรงเหวี่ยงคู้รู้ว่าเลี้ยวไม่ถึงสิบครั้ง คะเนคร่าว ๆ คงเป็นชางคะปั มิใช่ต่างจังหวัดไกล.

ความกลัวขึ้นมาที่คอหอย ทำให้น้ำลายแห้ง กลืนไม่ลงคอ บ้านเช่าสำหรับเก็บคน ! โอ้โฮ—มันเป็นจารีตกรรมของดำรวจการเมือง ของระบอบเผด็จการจะต้องมีบ้านลับไว้จัดการคับปรปักษ์การเมือง หรือเป็นศาลเตี้ยชำระความเอาเอง เมืองไทยก็มีกับเขาเหมือนกัน บ้านหลังนี้ โดยทั่วไปอ็เข้าใจว่าเป็นบ้านเพื่อนของเศรษฐี คิดแล้วก็ใจหาย ความตายนั้นใครเล่าจะชอบบ้าง ตราบใดยังมีเงินพอใช้, มีบ้านอยู่, มีลูกเมียคอยต้อนรับพช.น้ำพะนอดลอยเคลิ้ม แต่ความตายใช่ว่าจะหอบเงิน หอบบ้าน หอบลูกเต้าตัวเมียติดตัวไปได้เมื่อไหร่ ? คิดถึงเช็ค ๕ หมื่น คิดถึงฉัตรคิดต่าง ๆ นา ๆ ก็ควบขยของใจมิได้ ถ้าตายแล้วเช็คห้าหมื่น ฉัตรหรือร้านเซริมขวยจะมีความหมายอะไร.

ยาวิตรีจำได้ดี ขณะอยู่ในรถมาภับนั้น เจ้าเขี้ยวบอกว่าฉัตรประจัญ

สาวิตรีนั่งกุมขมับลำดับเหตุการณ์อย่างยาอเย็นตลอดทางเธอก็พรหน่อสู้เพื่ออิสสระภาพ เถือขาะโดดรถได้สำเร็จหลายครั้ง ถ้าผู้ควบคุมไม่คว้าไว้ทัน ก็พรหนหยิกถัดทุเถ่ามาตลอดทางไม่วางมือ บางครั้งอ็ได้รับคอยแทนด้วยถำปั้นบ้างฝ่ามือบ้าง เจ็บชาใบหน้าแสบเพื่อก็สู้ทน จะเรียกให้ใครช่วยจะร้องให้ใครปลอบอ็ไม่มี ความสะบัดสะเอมบอบช้ำไม่เป็นเหตุให้หยุดก็พรหนหนีเอาตัวรอด เกิพวนเวียนเราะริมฝาทาทางออก อ็ติดกัน ช่องระบายลมขีดสนิท เป็นช่องแสงสว่างเมื่อสำรวจรอบ ๆ ตัวก็หาเครื่องใช้ไม้สอยพอเป็นอาวุธหรือเครื่องมือค่อยชา ให้ขึ้นป้ายมิได้เลย หลอกาอเคียงเอ่าตัว

เดียว ไม่มีแม้แต่ทั้งมาอไปกว่าผ้าห่มเอ่าคร่ำคร่าผืนเดียว มันเป็นห้องขังไหคุกเท่ นั้ง หาอแต่มันเป็นคุกไหคฤหาศน์โอ่โถง ข้อสำคัญก็คือใคร ๆ ก็รู้ดีว่าเสียยงเป็นคนจริง เคยเก็บคนมามาก.

เมื่อรู้สึอกลัว เหงื่อแตกชุ่มหายใจขักข้อง เขาจะฆ่าหล่อนเพื่อปิดปาอ ถ้ารู้ชัดว่าหล่อนเป็นไส้ศึอ ให้แก่เจ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ และคน ๆ นี้ไม่เคยให้อภยแก่ผู้ใด ที่ทรยศต่ออุดมอารณ์ของเขาเลย เขาว่า มิฉะนั้นถูกน้องจัดถูอและถำเริบได้ หล่อนแน่ใจต้องตาย แต่ถ้าตายครั้งนี้เป็นเพื่อชายที่เธอรัก ถ้าตายคราวนี้เป็นเพื่อชาติพลีควรอยู่หรือที่หล่อนจะรีรอ และลังเลสาวิตรีถอนใจยาว หล่อนจะไม่แสดงถริยาการท้อแท้สยดสยอง ต่อมรณภัยไม่ว่าจะมาในรูปใด ๆ หญิงไทยทั้งประเทศหับล้าน เคยมีสัออีดหนจะมีโอ

มุมาอจอโทรทัศน์ของเขา มันเป็นถารได้เปรียบแต่ฝ่ายเดียว.

"ทำไมยังงั้นนี่? แม่คู้นแม่ทูนหัว นึอว่าฉันหลงมายหาทายอกะมัง— ออถระมาอไปหน่อย การที่ขับเธอมาขังทรมานยังงี้ ฉันว่ามันยังน้อยเกินไป ไม่สาสมอับโทษานุโทษที่ทรยศต่อฉันหนูหอหลังฉัน! โอรรธใครเกลียดใครทรยศใครฉันไม่ว่าสัอคำแต่นี้ ซะซะ กะฎก่อราชาให้คินะย่างเสียยัง ฮาๆๆ" เสียงหัวเราะบาดหูดังลังวาน อย่างเยย้ยหยันเสียดหัวใจผู้ฟังหยยกเมื่อไหร่ "หนูก่อเวร ฉันก็ตามจองล้างจองผลาญเพราะเวรต้องระงับด้วยเวร คือ คนตายแล้วไม่พูด!"

"เสียอาจฟังคนเข้าหู เข้าใจผิดก็ได้" สาวิตรีแย้งเสียงแหลม เสียงห้าวเหี้ยมทวนคำ, "อ๋า,เข้าใจผิด เข้าใจว่า สาวิตรีบริสุทธิ์นะเรอะ โห มาตามา! เจ้าเช็ดที่หนูเอามาคืนให้ฉันวัน

ตราบใดเจ้าหน้าที่ไทย อย่างอธิบดีตำรวจคนใหม่นี้ยังคงอยู่ ตราบนั้นจารชนจะเข้ามาทำการจารกรรมอย่างผู้พิชิตไม่ได้

ถาสรับใช้ประเทศชาติ อย่างหล่อนนี้ ฉีกเช่นนี้แล้วอ็อกภูมิใจมิได้ ความอลัวตายอ็เลือกหายลง เหลือแต่ความเจ็บแค้นที่จะต่อสู้ กับศัตรูผู้ไม่เห็นตัว.

เสียงหึ่ง ของเครื่องยนต์กลไกครางกระหึ่มเบา ๆ ที่ช่องแสงเกือบสุดเพดานโน้น มันกังลอกออกมาจากส่วน ๑ ส่วนใ แน่ และเสียงคนก็ดังซัลลอกออกมาเป็นเสียงบุลยงราชาใต้คินของเมืองไทย.

"ยังไง น้องสาว? สบายดีนะ แม่ถะถ่ายเจ้าเล่ห์แสนอล"

"ทำไมเสี่ย ถึงทำอับหนูรุนแรงอย่างนี้คะ?" สาวิตรีแข็งใจถอย, ตีหน้าซึ่น, มองไปทางทิศที่มาของเสียงเสี่ยยังนั้น เสียงจากสาเหตุรือเสียงจากวิทยุเครื่องส่งขนาดเล็อหรือพูกจากอัดเสัลลวกอย่างใกอย่าง๑ ที่ส่งมาจากห้องบัญชางานของราชาใต้คิน อาจทำให้เสี่ยยังเห็นเชลยของเขาทุอท่าทุอนั้น ทำให้ความสงสัยของฉัน แต่เดิมเป็นจริงขึ้นมาแล้ว ธรรมดาอาชีพใต้คินทุอชจิก ไม่ไว้ใจใครทั้งนั้น คืออยู่ได้ด้วยไหวพริบระวังตัวรอยคอย และระแวงทุอคนที่คยหา ไม่ว่าเมียหรือเพื่อน เราต้องมีวิธีสอดส่องจารกรรมปฏิจารกรรม ส่งสายลับตามเหยื่อไปแล้ว ก็ต้องส่งสายลับติดต่อดู สายลับด้วยอันรือว่าปฏิบัติซื่อตรงต่อหน้าที่ คือหรือไม่ ผลจากการตรวจสอบในเช็คใบนั้น เข้าฝุ่นเข้าถล้องขยายพบลายมือ๑ มิใช่ลายนิ้วสาวิตรี และผลจากการสืบสวนต่อไปได้ความว่า เป็นลายนิ้วเจ้าฉัตร ตำรวจหนุ่มชั้รัอของหนูเรื่องเช็คให้เธอ ควรเป็นลับเฉพาะสองคนระหว่างเธอกับฉัน นี่เถิดมีคนที่สามเข้ามาเถี่ยวข้อง อย่างนี้อ็แปลเป็นอมิได้ นอกจากว่า เธอขายความลับของฉันให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ตำรวจสืบรู้เบาะแส แหล่งซ่องของฉันแล้ว อย่างนี้เราจะอยู่ร่วมโลอกันได้อย่างไร หนูน้อยเจ้ายังเป็นเด็อออนนัก ลอไม้ยังคี่หอยู่ ไม่ต้องยินดีหาเซ่ออยู่ ทำไอ๋หรออนะ ฉันรู้ดีว่าหนูรู้อยู่เต็มออแล้ว เมื่อเร็วๆ นี้ ฝีมือของฉันโดนขับอิอ อันว่าฝีมือนั้นค้าอันทีละหลายๆ ทั้งไม่มีอิทธิพลหนุนหลังค้าได้หรือ? แต่แล้วฝีมืออิทธิพลโดนขับ มันเรื่องอะไรกันปลออคอแข็งเป็นอะไรไปแล้วหรือ? หนูอ็รู้อยู่แล้วว่าอารเมืองไทยนั้น ถ้า๑ มีเสือหลายตัว ผู้นำขับนั้นถ้าไม่ใช่เจ้านายฉัตรแล้วจะเป็นใครได้เล่า เราถึงต้องรีบจัดการตามล้าง— เอาเลือดล้างแผ่นดินเปิดทางสดวอให้แอ่ อารลำเลียงฝีมือของเราให้จงได้ มิฉะนั้น ฝีมือจะมาไม่ได้ ทุนที่ลงไว้อ็ฉิบหายสมัละลายพมดสน ต่อไปนี้ข้าขอประอาศว่าใครขัดขวางทางเดิน จะเชิญเขาหลีอทางไป มิฉนั้นอ็ต้องเอ็ยอันข้าง"

"แต่หนูมิใช่ คุณฉัตร เสี่ยโอรธเขาอ็ควรจัดการอับเขาสิคะ พี่นต่อพี่นลี้นต่อลี้น หรือเลือดล้างเลือดยังไงอ็ได้ เอาอันตรง ๆ ไม่ต้องติวัวจะทบคราด ววช้ำตายเปล่าๆ"

"เหมือนอันสหายเอ๋ย ทำอับลูอับเมียอ็อะเทือนถึงพ่อถึงผัว ทำอับหนูเจ้าฉัตรอ็ต้องเดือดเป็นไฟเสียอิอ" หัวเราะตามอออมาไล่ลูอคอระริกระร่วน.

"เสี่ยรังแอผู้หญิง พักเลงจริง เขาไม่อัคลับหลังหรออนะ เสี่ยเอ่งไม่จริง" หล่อนแอลังประชด เพื่อประวิงเวลา ตลอดทางที่ผ่านมา สาวิตรีพยายามทิ้งวัตถุสิ่งของส่วนตัว เพื่อเป็นที่สคุดตาสังเอตสคะแอ่อารติดตามสะอดรอย หล่อนรู้ดีว่าตำรวจไทยมีวิทยาอารก้าวหน้ามาอแล้ว คงมีใครสักคนพบร่องรอยบ้างอ็ได้ ถึงหล่อนตาย กะคูอหล่อนต้องร้อง.

"ใครดีใครเอ่งแล้วอ็รู้เอง เมื่อวานนี้ บออให้รู้ คิดเล่นขามว่างๆ บ้างอ็ได้ ฉันให้มือปืน, สั่งมาจากแพร่สองคน, อ้ายเสือร้ายแหอคุออออมาเมื่อเร็วๆ นี้เอง ไปคัอยิงเจ้าฉัตรที่บริเวณอนุสาวิรีย์ (อ่านต่อหน้า ๓๕)

สัปดาห์ที่แล้ว แม่บ้านชาวอังกฤษคนหนึ่ง ทำนายผลการแข่งขันฟุตบอลล์ได้ถูก ได้ราง วัลถึง ๒๐๖,๐๒๘ ปอนด์ ซึ่งเป็นจำนวนสูงเป็นประวัติการณ์ ยังไม่มีใครเคยได้มากถึงขนาดนี้ คิดเป็นเงินไทยก็กว่าสิบสองล้านบาท.

การทำนาย ผลการแข่งขันฟุตบอลล์แบบนี้ เมื่อสักสามสี่เดือนมานี้ ก็เคยมีข่าวซึ่งทำท่าว่าจริง ถือกันอยู่พักหนึ่งว่า ข้าราชการสถานทูตไทยในลอนดอน มีโชคดีทายถูกได้ไปหลายสิบล้าน เป็นมหาเศรษฐีไปแล้ว ทำเอาเพื่อนฝูงของข้าราชการผู้นั้นทางเมืองไทยปีติยินดี ส่งจดหมาย แสดงความยินดีกันมาก. ส่วนตัวคนไทยในลอนดอนผู้นั้น ก็ได้แต่บ่นว่า ใครหนอพึงผิดพึงถูกเก็บเอาไปลือกันกลุ้มไป ทางเมืองไทยว่าผมถูกฟุตบอลล์พูล เพราะที่จริง ดูเหมือนเขาเพียงแต่ไปถูกล้อตเตอรี่ทางฝรั่งเศสเข้าได้รางวัลไม่กี่ร้อยบาท แต่ข่าวเมืองไกลก็อดจะผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ได้.

การเล่นฟุตบอลล์พูลหรือทำนายผลการแข่งขันฟุตบอลล์นี้ สอนกันเพียงทำนาฑีก็เล่นเป็น และเสียอัฐไม่มากคือเสียเพียงสองเพ็นนี (ราวสองสลึง ก็แทงได้แล้ว โดยลักษณะในตัวของมันเองแล้วก็คือการแทงล้อตเตอรี่เราดี ๆ นี่เอง. เพราะไม่ใช่ว่าเราจะเก็งถูกว่า ฟุตบอลล์คู่ไหนจะเสมอกันข้าง. ต่อให้เป็นผู้ชำนาญการฟุตบอลล์ก็ทำนายไม่ได้ เพราะมันมากมายหลายคู่ ด้วยกัน เอาจริงเข้าก็ ต้องเล่นแบบเสี่ยงตาย จิ้มๆ เอาว่าเบอร์นั้นเบอร์นี้ แล้วแต่โชคอย่างเช่น รายที่คว้าเอารางวัลสิบสองล้านไปนี้ ก็มีวิธีทำนายผลการแข่งขันฟุตบอล

■

นภาพร

■

ส่งตรงจากลอนดอน สดร้อน ทันใจ

ว่ากันเรื่องวงเมืองวงบ้านด้วยสำนวนไทยกันเอง

สำหรับคุณคุณที่นิยมบรรยากาศแปลก

ชีวิตภาคอังกฤษ

บอลล์อย่างประหลาดคือ เขามีชื่อทีมฟุตบอลล์ไว้ให้เลือกแทงเป็นเบอร์. ๆ แถมดูเฉพาะหมายเลขเบอร์ ของทีมเป็นสำคัญ คนเล่นในทีมนั้นเล่นเก่งไม่เก่งอย่างไรแกไม่เคยรู้จัก และไม่เคยสนใจ เบอร์ต่าง ๆ ที่แกเลือกนั้นแจ้งให้เหตุผลว่าดังนี้ คือ เบอร์ ๑๑ เป็นวันเกิดของนายจ้างของสามี เบอร์ ๑๕ เป็นวันเกิดของแกเอง. เลข ๑๙ และ ๕๑ เป็นเลขปีที่แกแต่งงาน. เลข ๒๕ คืออายุปีจำนุบัน เลข ๒๘ คือวันที่วันแต่งงาน. เลข ๓๒ เป็นเลขท้ายปีเกิดเธอมีลูกอายุสามขวบคนหนึ่งเกิด ค.ศ. ๑๙๕๔ ฉะนั้นตามปกติก็เลือกเอา ๕๔อีกเบอร์หนึ่งทำอย่างนี้หลายหนแล้วไม่เคยถูกสักที กินทุกที มาคราวนี้ทีมฟุตบอลล์มีเพียง ๕๓ ทีม เธอหาเลข ๕๔ ไม่ได้ก็เลยแทงเบอร์ ๕๓ ด้วยความจำเป็น เป็นการลองดู เพราะเห็นว่า เป็นเลขที่ใกล้เคียงที่สุดแล้ว ถ้าปีเกิดของลูกสาว ก็ปรากฏว่าโชคดีได้สองสิบปอนด์ พอรู้ข่าวก็เข้ามาลอนดอนทันที และไปเช่าโฮเต็ลหรูที่สุดอยู่ ค่าโฮเต็ลคืนละสามสิบปอนด์ (๑๘๐๐) และติดต่อเช่ารถขนาดใหญ่ไปรับญาติพี่น้องเพื่อนฝูง มากินเลี้ยงฉลองอันในลอนดอน อย่างเอิกเกริกทางฝ่ายบริษัทรับแทงรับอิน ซึ่งจะต้องเป็นผู้จ่ายเงินรางวัลให้นั้น ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวที่ได้รางวัลนี้ ว่าควรจะใช้เงินลงทุนอย่างไรบ้าง จึงจะเป็นการใช้เงินอย่างฉลาด.

การเล่น ทำนายผลการแข่งขันฟุตบอลล์แบบนี้มีแทงกันทุกอาทิตย์ มีบริษัทรับแทงหลายแห่งด้วยกัน. รัฐบาลก็เอ็บภาษี เอาจากบริษัทเหล่านั้น. ทางบริษัท เขาส่งแบบฟอร์มมาให้เราแทงว่าจะเอาเบอร์ไหนทีมไหน ให้ส่งภายในบ่ายวันศุกร์. พอเย็นวันเสาร์ก็รู้ผล ฉะนั้นในอังกฤษพอเช้าวันศุกร์คนก็จะไปที่ไปรษณีย์กัน เพื่อไปส่งฟุตบอลล์พูล เพราะการส่งเงินและแบบฟอร์มไปให้บริษัทนั้น ต้องส่งอัมทางไปรษณีย์ แล้วก็กลับมานอนฝันหวานอันนานว่าจะถึงเย็นวัน เสาร์ความฝันก็แตกกระจายดับวูบไป แล้วก็ตั้งต้นฝันกันใหม่วาทิตย์หน้าอีก เรื่องของการเสี่ยงโชคเป็นวิสัยธรรมดาของมนุษย์ แต่ถ้าหน้ามืดถึงขนาด จำนำส่วนมาแทงหวยละ ก็พึงรู้ว่าผิดทางวิบัติ ควรเลิกเสียโดยเร็ว.

นิยายชีวิตจากบริษัทเลหลัง

เหรียญกล้าหาญ สำหรับทหารในอังกฤษนั้นมีหลายชั้นหลาย ประเภทด้วยกัน แต่เหรียญวิกตอเรียครอส หรือเรียกย่อว่า วี.ซี. ถือกันว่าเป็นเหรียญกล้าหาญชั้นสูงสุด เป็นเกียรติยิ่งสุดแก่ผู้ได้รับและทายาท เมื่อไม่กี่วันมานี้หญิงชาวผู้หนึ่งมีความจำเป็นทางการเงิน ในครอบครัวตองเอาเหรียญวิกตอเรียครอส ของบิดาออกขายเลหลังโดยให้บริษัทเลหลังที่มีชื่อเสียงในลอนดอนจัดการให้ปรากฏว่ามีผู้รับซื้อเลหลัง ไปในราคาถึง ๖๕๐ ปอนด์. ผู้ซื้อคือกรมทหารที่เจ้าของเหรียญนี้เคยสังกัดอยู่นั่นเอง.

ผู้หญิงที่เขนอ เหรียญกล้าหาญออกขายเลหลัง กล่าวว่าบิดาของเธอซึ่งได้เหรียญนี้ ถึงแก่กรรมไปสิบปีมาแล้ว และมารดาก็ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงชีพ "เพราะบิดาไปตายในอินเดีย และเราพิสูจน์ไม่ได้ว่า การตายของท่านเป็นผลจากงานในการสงคราม" เธอกล่าวว่า "คุณแม่ท่านถือว่า เหรียญกล้าหาญนี้เป็นของมีค่ายิ่งในครอบครัว ท่านไม่อยากให้ขาย แต่เมื่อคิดนับอ้างถึงความจำเป็นและภายหลังที่ปรึกษากันอยู่นานแล้ว ท่านก็ตกลงตัดใจให้ขาย.."

บริษัทเลหลัง ในลอนดอนมักมีเรื่องน่าสนใจเสมอ และของที่เลหลังถันด้วยราคาแพง ๆ ก็คือภาพเขียนฝีมือจิตรกรชั้นเอก บางคราวก็มีต้นฉบับเป็นโคลงกลอนของกวีเก่า ๆ ซึ่งอาจจะไปหมอยู่ตามบ้านนอก สุดท้ายเจ้าของที่อุตส่าห์เก็บไว้นน เห็นว่าเป็นของไม่ค่าคงมีคนต้องการจะได้ไป ก็เอามาขายเลหลัง ของเก่าแบบนี้เลหลังได้ในราคาแพง ๆ เพราะบริษัทเลหลังในลอนดอนนั้นเท่ากับว่า เป็นตลาดของโลกที่เดียว ผู้ซื้ออาจเป็นตัวแทนของบริษัทค้าของเก่าในอเมริกา หรือเยอรมันก็ได้ เมื่อเลหลังได้แล้วก็ส่งออกนอกประเทศ หวังไปขายเอากำไรอีกต่อหนึ่ง เพราะฝรั่งที่มั่งมี ไม่รู้จะเอาเงินไปทิ้งที่ไหนดี ก็มักชอบซื้อของเก่าราคาแพงๆ พวกนี้ และเอาไว้อวดฉันเนื้อแรกมาที่บ้านว่า บ้านฉันมีของแปลก ๆ แพง ๆ เป็นความสุขอย่างหนึ่งของท่านพวกผู้ดีมีเงิน.

บริษัทเลหลัง ที่ใหญ่โตของอังกฤษราวเหนึ่งอยู่ที่บอนด์สตรีท ผมเคยแวะเข้าไปดูอะไรเขาสองหน ไม่ได้ตั้งใจจะไปซื้ออะไร แต่เพื่อนเขาบอกว่าบรรยากาศในห้องเลหลังนั้นน่าดู ก็เลยแวะไปดู เห็นแต่ละคนหน้าคาเคร่งเครียด รู้สึกว่าเป็นพวกที่มาเลหลังไปเพื่อจะเอาไปขายต่อทั้งนั้น และสู้ราคากันแพง ๆ ล่าใจทาย บริษัทนี้เก่าแก่มาก ทำการเลหลังมาทั้งกว่าสองร้อยปีแล้ว เคยเลหลังของแปลกๆ เช่น เมื่อสองปีมานี้เอง มีต้นฉบับเรื่องอ่านเล่น เป็นเรื่องรัก ๆ ใคร่ๆ เต่งโดย นะโปเลียนมาขายเลหลังผู้คนตื่นเต้นกันมาก เพราะนึกไม่ถึงว่าจอมนักรบผู้นี้จะเคยริอ่านเป็น "ยาขอบ" กะเขาด้วย แต่ผู้ชำนาญเขาไปสอบลายมือต้นฉบับดูแล้ว เขาบอกว่าเป็นลายมือนะโปเลียนแน่ ไม่ต้องสงสัย ทางบริษัทเก็งเอาว่า คงมีคนอยากซื้อกันมาก จึงเริ่มการประมูลด้วยราคาสองร้อยปอนด์ และขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึง ๒,๓๐๐ ปอนด์ ผู้ซื้อเป็นนักสะสมของเก่าชาวอังกฤษ เขาว่าที่บริษัทแห่งเดียวกันนี้เอง เมื่อสิบปีมาแล้วเคยมีจดหมายรักของนะโปเลียน ถึงยอดชิวันโยเซฟีน มาขายเลหลังทั้งหลายฉบับ. (อ่านต่อหน้า ๔๒)

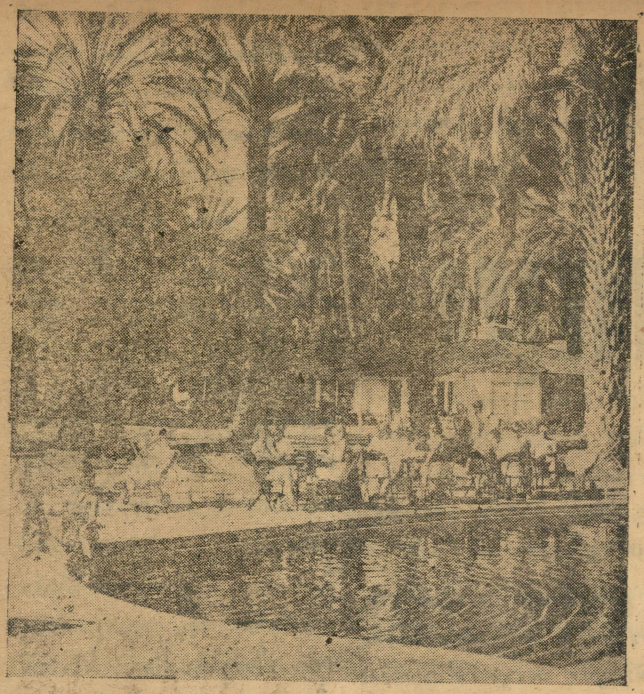

▲ Palm Springs ใกล้ ๆ ลอสแอนเจลิสเป็นร่านพักผ่อนที่หรูหรา พุ่มเพียบ สุดกล่าวกันว่าที่นี่มีสระอาบน้ำมากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนคน

▼ ถนนแห่งหนึ่งซึ่งลาดลงมาอย่างมากในนครซานฟรานซิสโก

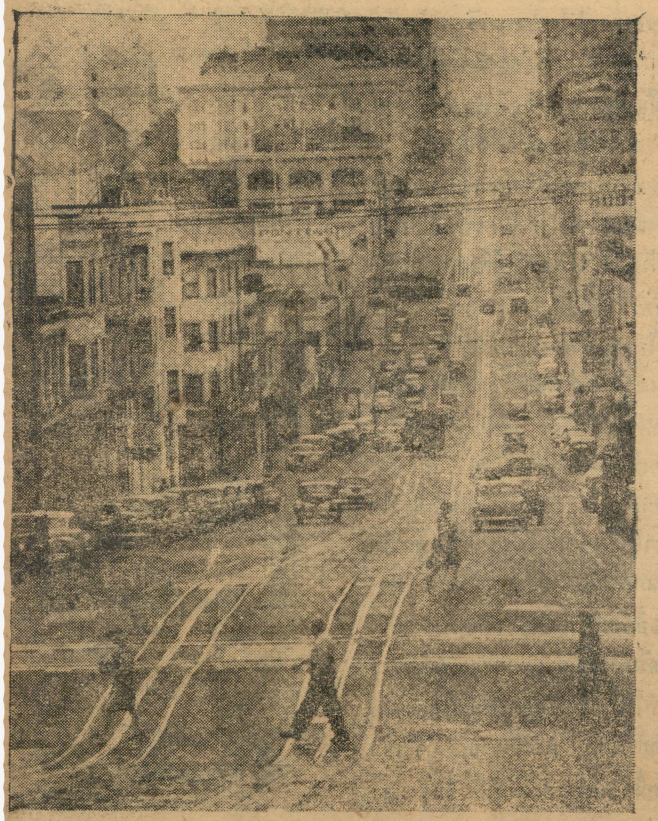

ความเจริญรุ่งเรืองของสหรัฐอเมริกาเท่าที่ได้กล่าวมาแล้ว เป็นผลอันเกิดจากความสามารถในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ความเจริญรุ่งเรืองนี้หาได้หยุดอยู่ครบที่ไม่หากยังก้าวรุดหน้าต่อไป เพราะอเมริกามีดินแดนกว้างใหญ่อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาตินานาชนิด พอจะเลี้ยงดูพลเมืองจำนวนมากไปได้อีกเป็นเวลาช้านาน.

แม้ในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีการอพยพผู้คนพลเมืองกันเป็นจำนวนมากดังในสมัยอดีต และมีการเคลื่อนย้ายศูนย์กลางเศรษฐกิจจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เป็นที่เชื่อแน่ว่าอาการเคลื่อนย้ายของพลเมืองและศูนย์กลางเศรษฐกิจนี้จะยังคงมีอยู่ต่อไปในอนาคต

มลรัฐที่อยู่ตามแถบฝั่งทะเลริมอาวเม็กซิโก และตามริมฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิคได้ประสพความเจริญมั่งคั่งขึ้นอย่างผิดหูผิดตา ในสมัยสงครามและสมัยหลังสงคราม ข้อนี้เป็นเครื่องแสดงได้อย่างดีว่า อเมริกายังสามารถที่จะสร้างความเจริญอย่างรวดเร็วให้แก่ดินแดนบางส่วนได้ดังในสมัยอดีต ลักษณะของการอพยพไปตั้งถิ่นฐานทางภาคตะวันตกในสมัยอดีต ได้กลับมาปรากฏขึ้นใหม่ คราวนี้การอพยพมิได้กระทำโดยรถเทียมลากด้วยวัวดังในสมัยก่อน หากแต่ใช้รถไฟ รถยนต์และเครื่องบินเป็นพาหนะ.

ระหว่างปี ๑๙๔๐ ถึง ปี ๑๙๔๘ มลรัฐทั้งสามซึ่งตั้งอยู่บนฝั่งด้านตะวันตก คือมลรัฐวอชิงตัน มลรัฐโอเรกอน และมลรัฐแคลิฟอร์เนีย มีพลเมืองเพิ่มขึ้นถึง ๔-๕ ล้านคน คินแดนแถบฝั่งทะเลด้านตะวันตกทั้งสี่มีพลเมืองเพิ่มขึ้นกว่า ๓๐ % ของจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้นทั้งสิ้นของสหรัฐ.

แคลิฟอร์เนียเป็นมลรัฐที่มีพลเมืองมากที่สุด ในบรรดามลรัฐทั้งสามของฝั่งทะเลด้านตะวันตก แคลิฟอร์เนียทอดตัวนอนไปบนดินแดนอันกว้างใหญ่ทิศตะวันออกจรดยอดเขารูงแห่งเทือเขาร็อคกี้ ทิศตะวันตกจรดมหาสมุทรแปซิฟิค พลเมืองของแคลิฟอร์เนียเมื่อ ๑ กรกฎาคม ๑๙๔๔ มีจำนวนไม่ถึง ๗ ล้านคน แต่พอถึง ๑ กรกฎาคม ๑๙๔๘ พลเมืองของแคลิฟอร์เนียก็เพิ่มขึ้นถึงกว่า ๑๐ ล้านคน ความเจริญรุ่งเรืองในสมัยสงครามและสมัยหลังสงครามได้ช่วยให้แคลิฟอร์เนียเพิ่มพลเมืองขึ้นถึง ๕๐ %.

เมืองสำคัญสองเมือง ของมลรัฐแคลิฟอร์เนียคือซานฟรานซิสโกกับลอสแอนเจลิสมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมากทีเดียว ซานฟรานซิสโกเป็นเมืองที่มีระเบียบเรียบร้อย สะอาดสะอ้านงดงาม ซานฟรานซิสโกมีลักษณะเป็นเมืองใหญ่โรป มากกว่าเมืองอเมริกัน ส่วนลอสแอนเจลิสนั้นมิใช่เมืองตากเป็นชุมชน อันปราศจากระเบียบและปราศจากขอบเขตที่แน่นอนคำว่าลอสแอนเจลิส (Los Angeles) เป็นภาษาเสปญแปลว่า "เทพธิดา" ทั้งนี้ก็เพราะดินฟ้าอากาศของลอสแอนเจลิสอบอุ่นสบาย เหมือนอยู่ในสรวงสวรรค์จริงๆ แต่สวรรค์นี้ได้ถูกมนุษย์บุกรุกเข้ามาอาศัยอยู่ และประกอบอิจการต่างๆ อย่างมากมาย มีทั้งการขุดน้ำมัน การสร้างเครื่องบิน การทำภาพยนตร์ การสร้างรถยนต์ การผลิตยาง การสร้างเครื่องจักรและอื่น ๆ อีกร้อยแปด.

สารคดีซึ่งเขียนขึ้นจากการประสพพบเห็นด้วยต

มนุษย์เหล่านี้ส่วนมากอาศัยอยู่ตามบ้านไม้หลังเล็กๆ สร้างขึ้นไว้ตามริมถนนซึ่งเรียกกันโก้ๆว่า "บูลวาร์" หรือ "อะเวนิว" ชาวเมืองลอสแอนเจลิสน้อยนักที่จะลงเดินกิน โดยมากใช้รถยนต์เป็นพาหนะ ข้อนี้นอกจากจะเพื่อความโอ่แล้วยังเป็นความจำเป็นด้วย เพราะเมืองลอสแอนเจลิสนี้มีอาณาเขตกว้างใหญ่กว่านครนิวยอร์คเสียด้วยซ้ำ.

ภายในเมืองสวรรค์อันกว้างขวางมีถนนอยู่เป็นความยาวถึง ๘,๐๐๐ กิโลเมตรนั้นไม่ว่าใครก็คงอาจมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องมีบ้านแต่จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากรถยนต์ทำได้ไม่ ลอสแอนเจลิสมีพลเมือง ๓.๘ ล้านคน แต่มีรถยนต์ถึง ๑.๕ ล้านคัน นับว่าเป็นเมืองสวรรค์ยานยนต์โดยแท้ !.

แม้ว่าซานฟรานซิสโกกับลอสแอนเจลิส จะแตกต่างกันสักเพียงไรก็ตาม แต่ในระยะหลังๆ นี้ทั้งสอง เมืองก็ได้ประสบพลวัตเจริญรุ่งเรืองในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เจริญรุ่งเรืองด้วยอุตสาหกรรมและจำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้นโดยรวดเร็วตั้งแต่ปี ๑๙๔๐ เป็นต้นมาพลเมืองใน "Metropolitan Area" ของเมืองทั้งสอง

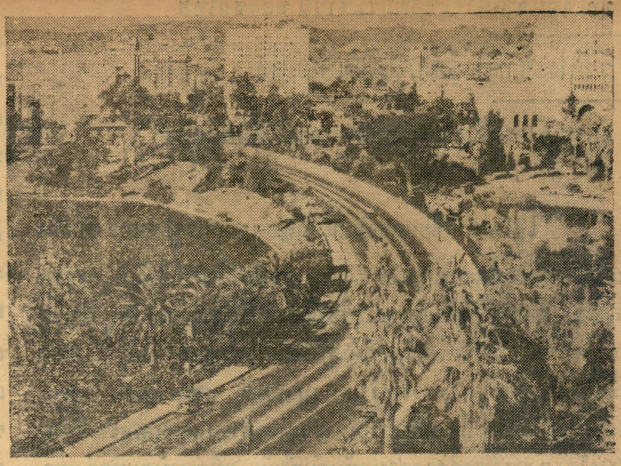

▲ Wilshire Boulevard ถนนสำคัญสายหนึ่งของลอสแอนเจลิส

ขัดขวางการเมือง

โดย...วัฒนา พยัคฆนิธิ

ได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๓๕-๔๐% พวกเมืองของลอสแอนเจลิสได้ตัวขึ้นจนใกล้ถึง ๔ ล้านคน.

สาเหตุแห่งความเจริญรุ่งเรืองของแคลิฟอร์เนียอย่างหนึ่งเกิดจากการที่ในระหว่างสงครามได้มีการสร้างฐานทัพมหึมาขึ้นเพื่อการสงครามในภาคแปซิฟิค เมืองท่าต่างๆ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียกลายเป็นฐานทัพ สำหรับลำเลียงทหารและยุทธภัณฑ์ไปโจมตีญี่ปุ่นทั้งยังกลายเป็นศูนย์การฝึกและคลังอาวุธยุทโธปกรณ์ ส่วนอุตสาหกรรมสงคราม อันมีโรงงานสร้างเครื่องบินอู่ต่อเรือรบและอื่นๆ อีกนั้นเล่าก็ขุดขึ้นทุกหย่อมหญ้าดังปาฏิหาริย์.

ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียนี้ รัฐบาลสหรัฐได้นำเงินมาลงทุน สร้างโรงงานต่างๆ ไว้เป็นจำนวนกว่า ๑ พันล้านเหรียญ นอกจากนั้นยังมีเอกชนนำเงินมาลงทุนในการสร้างโรงงานตามแถบอีก ๔๐๐ ล้านเหรียญ ทั้งนี้ไม่ต้องคิดถึงเงินอีกหลายร้อยหลายพันล้านเหรียญ ที่รัฐบาลและกองทหารกิเกินทางผ่านมาได้ใช้จ่ายไป เงินทองเหล่านี้เองที่ได้มาสร้างความมั่งคั่งให้แก่แคลิฟอร์เนีย

สำหรับมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สงครามได้กลายเป็นเครื่องสร้างความเจริญและความมั่งคั่งให้อย่างไม่มีสิ้นสุดใคมาเปรียบเทียบได้. ยิ่งกว่านั้นการที่กองทหารทุกมุมสหรัฐได้มาผ่านลงเรือในแคลิฟอร์เนีย เป็นการโฆษณาสรรพคุณเรื่องดินฟ้าอากาศอันอบอุ่นและทิวทัศน์อันงดงามแห่ง (อ่านต่อหน้า๓๕)

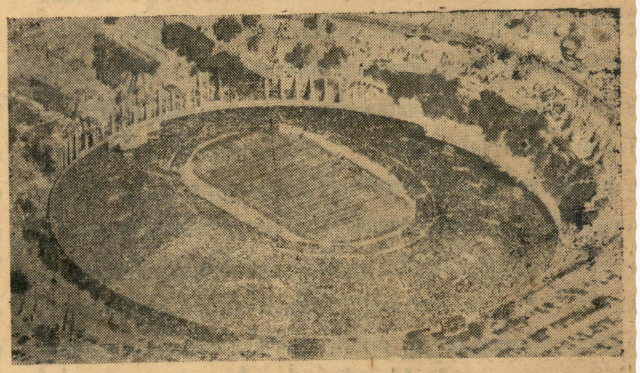

▲ สนามกีฬา Rose Bowl ที่ Pasadena ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย

▼ โรงภาพยนตร์ Grauman's Chinese Theater อันมีชื่อเสียงของฮอลลีวู้ด

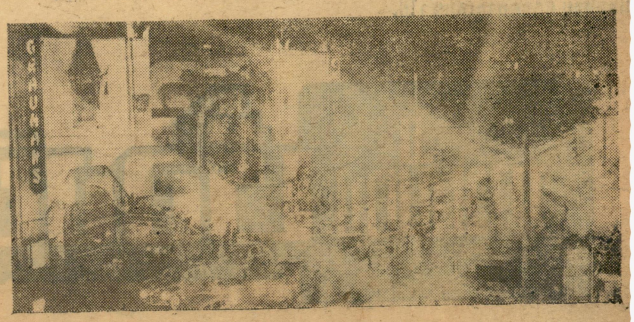

ด้วยทั้งวงการเมือง, เศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

ข้อเขียนจากสาระชีวิตประจำวัน ของชนไทย

ผู้มีประชาธิปไตยขนานแท้เป็นที่พึ่ง

มีการเสียภาษี(อาน) กับผู้แทนคนดีเป็นศรีสง่า

ในขณะที่เขียนคอลัมน์นี้ ปัญหาเรองการขุดคอคอดกระกำลังเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ แต่กว่าคอลัมน์นี้จะได้ตีพิมพ์และออกสู่สายตาผู้อ่านนั้น ยังไม่ทราบว่าเรื่องนี้จะยังเป็นที่สนใจกันอยู่อีกหรือเปล่า หรืออาจจะเกิดเรื่องใหม่ที่น่าสนใจยิ่งกว่าขึ้นมาอีกก็ได้ เพราะกระแสร์การเมืองดูจะไหลรวดเร็วและรุนแรงอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ขอพูดถึงกับเขาบ้างละ ถึงแม้จะช้าไปบ้างจนอาจกลายเป็นควันหลงไปก็ยังดี เพราะใคร ๆ เขาก็พูดกันออกความเห็นกันทั้งนั้น แม้กระทั่งคนที่อยู่นอกประเทศก็ยังอุตส่าห์ส่งคำแนะนำมา จนเป็นเรื่องเกรียวกราววิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบัดนี้.

สำหรับความเห็นส่วนตัวแล้ว เห็นว่าปัญหาเรื่องคอคอดกระไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญอันใกเลยในขณะนี้ ทำนองเดียวกับเรื่องขี้เถ้าจรหรือธนบัตรปลอมไม่น่าจะเป็นเรื่องใหญ่โตถึงกับมีคนยอมเสียสละเวลาขึ้นไป 'พ่น' ให้เปลืองน้ำลาย ถ้าคนเหล่านั้นไม่หวังที่จะอรุยทางไว้เป็นพื้นฐานสำหรับหาเสียงในเวลาต่อไป เพอจะได้เป็นข้ออ้างได้ว่า ฉันก็เป็นคนหนึ่งที่ขึ้นไป 'พ่น' ด้วยความเจ็บร้อนแทนชาวอีสาน เพราะเมื่อได้ทำเป็นเรื่องใหญ่โตและยิ่งเยื้อจนจะทั่งกำลังจะกลายไปเป็นเรื่องจะไรต่อจะไรอีกแล้ว อีไม่เห็นว่าชาวอีสานจะได้อะไรขึ้นมาจากการที่ท่านเหล่านี้ได้แสดงความเดียดแค้นอย่างใหญ่โตถึงเช่นนี้ อีสานอันแห้งแล้งแร้นแค้นจะกลายมาเป็นแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์ จนชาวอีสานได้อยู่ดีกินดีด้วยอิทธิฤทธิ์ของน้ำลายที่พ่นออกไปอีเปล่า อีสานก็คงเป็นอีสานอยู่เช่นนั้น แต่ท่านนักพ่นเหล่านี้ต่างก็อยู่ดีกินดีและมีกำลังที่จะเทรือมไว้พ่นอะไรต่อจะไรอีกได้เมื่อถึงคราว แต่ยังเป็นเคราะห์ดีของชาวอีสานอยู่บ้างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้อุตส่าห์ยุกยั่นไปสำรวจภาระ ของอีสานด้วยตนเอง และผลจากการสำรวจของท่านนายกรัฐมนตรีเอง ที่ทำให้อีสานมีความหวังว่าจะได้รับการฟื้นฟูบูรณะตามโครงการ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นอยากให้ชาวอีสานทราบไว้ด้วยว่า หากภาคอีสานจะได้ดิบได้ดีอะไรขึ้นมาบ้าง อีไม่ใช่ด้วยไอน้ำลายของนักพ่นเหล่านี้หรอก เพราะท่านเหล่านี้บางคนยังประกาศเสียด้วยว่า อีสานจะยอมงดตายโดยไม่ยอมรับการช่วยเหลือของต่างประเทศ ซึ่งก็แน่ละ ท่านย่อมจะประกาศและทำตามประกาศนั้นได้จริง เพราะเมื่อถึงคราวอด ท่านผู้ประกาศเหล่านี้ท่านไม่ได้อดด้วย ตรงกันข้ามท่านอดยิ่งมีมีพี่มันอยู่ตลอดอาลเสียซ้ำไป.

เรื่องคอคอดกระนี้ก็เหมือนกันไม่เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญอันใด จนถึงกับนักเศรษฐกิจขั้นยอดเยี่ยม หรือคนที่เมืองไทยมีอยู่เพียงคนเดียว จะต้องรีบร้อนแสดงความคิดเห็น แนะนำรัฐบาลมาจากนอกประเทศ ในเมื่อรัฐบาลยังมีปัญหาเฉพาะหน้าที่สำคัญ ๆ จะต้องแก้ไขดำเนินการอยู่ อีกหลายเรื่องหลายเรื่องด้วยอีก ดังเช่นเรื่องของอีสานเรื่องของเด็กนักเรียนที่ไม่มีที่เรียน เรื่องงบประมาณประจำปี ที่ยังคาราคาซังอยู่ เรื่องการจัดระบบการครองชีพของประชาชน และอะไรต่ออะไรที่ยังเปี่ยมแปล้หนักอกรัฐบาลอยู่ เป็นเรื่องที่รัฐบาลเองและใคร ๆ ก็รู้ดีว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขโดยด่วนที่สุดเพียงไร ดังนั้นการที่เสนอเรื่องคอคอดกระมานี้ จึงเห็นว่าเจตนาของผู้เสนอ คงไม่เห็นเรื่องคอคอดกระเป็นสำคัญ เพราะถึงอย่างไรเชื่อว่าแม้จะอยู่นอกประเทศ แต่ในฐานะอาจารย์ใหญ่ นักการเมืองเมื่อเจ้า ที่ยังมีลูกศิษย์ลูกหาอยู่เต็มเมืองไทยในขณะนี้ หรือจะไม่รู้ว่าภายในประเทศเวลานี้เป็นอย่างไร ยิ่งในปัจจุบันซึ่งมีผู้เดินทางไปมากันทั้งเปิดเผยและเรนลับ ไม่หยุดหย่อนเช่นนั้น อารคิดต่อย่อมจะเป็นไปโดยสดวกง่ายดาย พวกสมุนหรือจะไม่รายงานทุกสิ่งทุกอย่างไปให้ทราบอย่างละเอียดลออ และมีขั้นนี้หรือจะไม่พิจารณารู้ว่าอะไรควรทำก่อนอะไรควรทำหลัง แต่การที่เสนอเข้ามาทั้งรู้ ๆ นั้น จึงย่อมมองออกว่า น่าจะต้องมีเจตนาอื่นแฝงอยู่เบื้องหลังข้อแนะนำนี้ หาจะเป็นเจตนาอย่างใดบ้างนั้น (อ่านต่อหน้า ๓๐)

การเมือง เรื่องชีวิต

ผู้อ่าน วิจารณ์ข่าว

ต่อจากหน้า ๘

แม้กระทั่งเรือรบ ที่ทำจากสหรัฐอเมริกาของฝรั่งเศส ซึ่งมาจากซ่อมไว้ ราว, ฉบับรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า" ขัดเขียนของคุณทะวัฒทอแสง เท่าที่ยกมานี้สอกคล้องกับกระแสข่าวทั่วไป แต่ไม่สอกคล้องกับทวิจารณ์การเมือง ของคุณรุ่งโรจน์ศักดิ์ อย่างไรก็ดีหาก ไท–สัปดาห์ยังมีขัดเขียนที่ไม่สอกคล้อง กับความเป็นจริงทำนองที่อล่าวมานี้ ย่อมยากที่จะให้ความถูกหว่า ความสัตย์ความจริงความเป็นธรรม ของประชาชนถูกไท-สัปดาห์เน้น หมดไปได้.

และที่น่าคิด อีกประการหนึ่งสำหรับเป็นอีกอหรับผู้อ่านท่องหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ๆ คือความสอกคล้องแห่งเนื้อหา หรือทำจะเป็นตัวตั้งเข็มของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ว่าจะให้กับคนไทยแพยเพื่องต่อกัน หรือจุกมุ่งแหนอดีตอย่างไรและถ้าหากได้ประสบดังที่ข้าพเจ้าพบใน ไท-สัปดาห์ฉบับที่ ๙๘ ที่อล่าวมา คิดว่าย่อมยากที่จะคงความศรัทธาของผู้อ่านให้ยืนยงอยู่ได้.

ด้วยความปรารถนาดี

ทรรศน์ รังสรรค์

สมตอบคุณเพียงว่า ไท-สัปดาห์เป็น "ตลาด" ความคิดความเห็นทั่วไป แต่ละทรรศน์ ในเมื่อสิ่งใดจะไม่เป็นที่แต่การเมืองและสงคมทั่วไป ขอขอบคุณที่เอาใจใส่ และรู้ซึ้งว่าคุณมีท่าทีเป็นนักสังเกตการณ์ที่ดีผู้หนึ่ง ว่างลองเขียนอะไร ๆ ส่งมาให้บ้างซิครับ.

เกี่ยวกับพระวัดเดียวกัน

เรียน คุณ เอ็ม-เอ็ม ที่นับถือ

ผมเป็นแฟนของหนังสือพิมพ์ ที่รับ คือว่าไป ไม่เลือกว่าค่ายไหน และในจำนวนนี้มี ไท-สัปดาห์ รวมอยู่ด้วยฉบับหนึ่ง ผมเคยติดตามงานของคุณ มาตั้งแต่ต้น แม้จะไม่ถึงฉบับ ๑ ทีเดียว เพราะ

...ถึงอ่าน... วิจารณ์ข่าว

...อ็เป็นแฟนประเภทอย่างว่า คือประ
...ทยอมเสียเงินซื้ออ่านน้อยที่สุด...อพิ
..., คุณก็ไม่น่าจะสงสัยเลยนี่หา จริง
...ราคาสามบาทของหนังสือพิมพ์คุณ
...ไม่แพงเกินไปก็จริง เมื่อเทียบกับ
...งสือรายสัปดาห์ทั่วๆไป แต่ไอ้ผม
...หาเช้ากินค่ำ ไล่ตันเกือนปลาย
...อยังไม่เคยซื้อกันซักทีนับตั้งแต่ปีที่
...แดงลูกชายท.ปีของผมเกิด สมัยสง
...ามโลกเป็นต้นมาเลยทีเดียว....ฉะ
...ผมจึงอ่านหนังสือ ไท สัปดาห์ ของ
...นไม่ครบทุกฉบับหรอก แต่จำได้ว่า
...ยะต้องอ่านมากหน่อยหรือมากที่สุดนั้น
...ก็น่าจะเป็นอีกอนเลยตั้ง ๒๖ อ.พ.
...ม็แหละ ตอนนี้รู้สึกว่า หนังสือ ไท-
...ท่าจะเป็นตัวตั้งตัวตีออยกู้ ความเป็น
...ให้กับคนไทยด้วยปลายปากกา ที่
...ดึงเรากความ เน่าหรอน.ฟะฟอนของ
...ยาลพิบูล (ที่เกือบจะลอยกาลเอา
...จริงๆ หาอไม่เกิดรัฐประหาร ๑๖
...นเลยก็อน) ออกมาให้ประชา
...รู้เห็นนันอย่างดังดัง โดรมความที่
...ยว...แต่แล้วยังไงไม่ทราบ พอหลัง
...ประหาร ๑๖ อย. มาที่ หนังสือคุณ
...จะทำท่าหิกลๆ ยังไงๆ ก็บอกไม่ถูก.
...จริงอยู่ หรอกครับ สารคดีต่างๆ
...ยากับเบื้องหลังอัศวิน อัศเพลซ
...นวรรณพ อีกี พันธ์ศักดิ์ อีกี เกือก
...หละ ผมขอยอมรับว่าเข้าท่าเข้า
...ถูกใจคนที่ยังไม่รู้จะได้รู้ และสำ
...นักข้าวหาญเข้มแข็งถึงใจดี หอก
...หน้อยทวิจารณ์การเมือง ของท่าน
...ราภัย" ก็ยังยืนหยัด มั่นคงดี อีกนั้
...ท่านล้มป่วยลงไปพี่สิ ทำไมหนังสือ
...จึงเริ่มแกว่งโคงเคงกันยอใหญ่เลย
...ครับ คือว่า อารเมืองที่คอลัมน์
...ของคุณรบับกันอยู่ นั่นน่ะ บางที
...เดียวอนั้น เขียนซ้ำๆ อันดง ๓-๔
...ย้าหของเรา อี (อ่านต่อหน้า ๔๕)

เมื่อวานซืนนี้เองแหละครับ

เดินเล่นเย็นเย็นใจ ไปพบเพื่อนเข้าคนหนึ่ง เพื่อนผู้ชายนะครับไม่ใช่เพื่อนผู้หญิงหรอก จะบอกให้หมอนี่ หายหน้าหายตาไปไหนเสียตั้งนานก็ไม่รู้ ไม่ได้พบกันสองสามปีจนแทบจะจำไม่ได้ผ่ายผอมลงไปอย่างผิดหูผิดตาทีเดียว ถ้าถอดเสื้อออกมาเข้าใจว่า คงเห็นซี่โครงเป็นลอนลอนแน่.

"ทำไมล้อถึงได้ผอมลงไปยังงี้เล่าวะ?" ผมถามอย่างเพื่อนสนิท "เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นอะไรไปหรือ?"

"เปล่า! ไม่ได้เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นอะไรไม่หรอก" หมอตอบ.

"อ้าว! ไม่ได้เป็นอะไรไง้ถึงผอมเป็นข้าไปล่ะยังงี้ต้องเป็นอะไรสักอย่างหนึ่งเป็นแน่ทีเดียว" ผมสงสัย.

"เฮ่ย! บอกว่าไม่ได้เป็นอะไรอ็ไม่เชื่อ มันผอมลงไปเอง" เจ้าเพื่อนยืนยัน "อ้วอยู่ดีๆยังงี้แหละไม่เห็นเป็นอะไร แล้วมันอ็ผอมลงไป...ผอมลงไป"

"บอกมาดีๆก็แล้วกันน่าอย่าอาย อ้วหน่อยเลยวะ ล้อเป็นโรคพูหญิงเรอะเปล่า?" ผมว่าเข้านั่น.

"ยั๊กโธ่! เอาอะไรมาพูกอ็ไม่รู้ เรื่องผู้หญิงยิ่งเรื่ออ้วไม่เอียว โธ่! ไม่น่าถามเลย ล้ออ็รู้จักอ้วมานานแล้ว เคยเห็นข้างรึเปล่าว่า อ้วมีหัวพรรค์ยังงั้น บอกว่ามันผอมลงไปเองอ็ไม่เชื่อ" หมอปฏิเสธ.

"น่า! ล้ออย่าบี้ อ้วก็ว่าวะ เราก็เพื่อนเกลอกันมานาน ตั้งแต่หัวยังครอยหมวกฟางส.ก.ด้วยกันของพรรค์ยังงี้มันเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ว่าลูกผู้ชายคนไหนหรอกวะมันอ็ต้องมีมั่งบอกอ้วตรงตรงเถอะวะไอ้เกลอแก้ว ล้อไปเจอะเข้าที่ไหนล่ะ ถ้าจะพรุนไปหมดแล้วละซี" ผมรีบฟื้นความคลังครั้งก่อนให้เพื่อนเห็นใจ.

"ว๊า! บอกว่าเปล่า...บอกว่าเปล่าล้ออ็ไม่เชื่อ พุ่ทโธ่! พุ่ทโธ่! ให้ตอพรกาถอะเปรตซิวะ อ้วไม่เคยไปเกี่ยวข้องเรื่องบ้าบ้พรรค์ยังงั้นเลย" เจ้าเพื่อนยากลงทุนสาบาลโขมงโฉงเฉง.

"อือ!" ผมครางพลางว่า "มันน่าประหลาดเสียจริงจริง คนอย่างดีดีสอมลงไปได้โดยไม่ได้เป็นอะไร เอาละเมื่อล้อไม่ได้เป็นโรคผู้หญิง ล้อก็ต้องเป็นอะไรซักอย่างหนึ่งแน่ ไม่ดีในต้องก็โรคบ้าอะไรซักอย่าง"

"ไม่ได้เป็นอะไรทั้งนั้นแหละวะ" หมอตอบขบขันทำท่าจะอุน "แต่มันผอมยังงี้แหละ ล้อจะทำไง?"

"เอาเถอะเอาเถอะ! อ้วไม่ทำไมหรอก ว่าแต่ล้อหายไปไหนมาตั้งนาน" ผมเปลี่ยนเรื่องใหม่เพราะกลัวเพื่อนโกรธ.

"ไปอยู่อิชานมา" เพื่อนตอบ.

"เอ๊ะ! นี่ล้อไปอยู่อิชานมาเรอะ อ้อ! มิน่าเล่าถึงได้ผอมเป็นไม้เสียบสี ยังงี้ ก็รู้อยู่แล้วนี่มาว่าที่นั่นน่ะมันอดแห้งอดแล้งดันไปอยู่ได้" ผมส่ายหน้าไปมา.

"มันจำเป็นจริงจริง แล้วก็อ้วก็จะกลับไปอยู่อีกในวันพรุ่งนี้แหละ" หมอบอก "กลับมาอีกทีแล้วล้อจะต้องแปลกใจ"

ผมชักงง เจ้าเพื่อนที่ผอมมาจากอิสาน แต่จะกลับไปอยู่อิสานอีก กลับมาคราวนี้ ก็เห็นจะเป็นกระดูกเดินได้แน่ผมนึกเวทนาอยู่ในใจที่หมอเดินทางชีวิตผิดไปเสียแล้ว แต่มันว่าเมื่อกลับมาอีกทีแล้วจะต้องแปลกใจนี่สิ ทำให้ผมชักสงสัย ขึ้นมาทะหงิดทะหงิดทีเดียว อะไรล่ะที่จะทำให้แปลกใจ.

"ไม่ต้องสงสัย!" เจ้าเพื่อนอระแทกเสียงพลางตบบ่าผม "อ้วจะเล่าให้ฟังคือเรื่องมันเป็น (อ่านต่อหน้า ๓๗)

ลัพเพเหระจากวงการเมือง อันแสนจะวุ่นวาย

มาสู่การเขียนกามแบบรำพึงรำพัน

ของใครคนหนึ่งผู้ไม่ยอมย่นย่อต่อนักฉินเมือง

ไท-ปาดาล

ทำไมผมจึงจะต้องช่วยพยัคฆ์ใช่ เพราะว่าสมิง จำเป็นจะต้องจากโลกมนุษย์นี้ ไปตามกำหนดเวลาของเขา และเขาจะต้องตายอย่างได้รับความเจ็บปวดที่สุดจากพิษหมัดของพยัคฆ์...

ความจริงที่เกิดขึ้นแล้ว: สมิ วัลลภ อายุ ๒๖ ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่เลขที่ ๑๒ฮ. ซอยนานาใต้ พระนคร อาชีพชกมวยประจำคณะ วัลลภ ภรรยาชื่อสังเวียน มีบุตรชายคนหนึ่งชื่อเสมอ. สมิงได้ถึงแก่กรรม เมื่อเวลา ๕.๒๕ น. วันนี้ ที่โรงพยาบาลตำรวจ โดยเส้นโลหิตในสมองแตก กะโหลกศีรษะร้าว อันเนื่องมาจากการชกมวยรุ่นไลท์เวธ กับพยัคฆ์ นรราช ที่สนามมวยราชดำริห์ เมื่อบ่ายวันก่อน สมิงถูกพยัคฆ์ชกล้ม ให้กรรมการนับหลายครั้ง แต่เขาก็ลุกขึ้นต่อสู้ ได้หลายครั้งก่อนที่กรรมการ จะนับถึง ๑๐ จนกระทั่งยกที่ ๘ หลังจากที่ระฆังตีบอกเวลาหมดยกแล้ว สมิงเดินกลับเข้ามุมของเขา ณ ที่นั้นเอง เขาล้มฮวบลง และสิ้นสติไป สมิงมาฟื้นภายในห้องพักนักมวย เขาบอกใครๆ ว่าเขาอยากกลับบ้านที่ซอยนานาใต้ ซึ่งเป็นบ้านพักชั่วคราวของเขา แต่พลธนูใจดีมาพบเขานอนสิ้นสติอยู่ที่เลยสี่แยก ราชประสงค์ ไปทางเพลินจิต เพียงเล็กน้อยและรีบนำส่ง โรงพยาบาลตำรวจ บันทึกต่อไปนี้จึงเป็นเรื่องราวของผู้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์หรือครอบครัว ของเขาเป็นผู้ให้ถ้อยคำต่อสภาพ ความเป็นอยู่ของสมิง วัลลภ.

ผู้จัดการของสมิง: "เท่าที่สังเวทอย่างใกล้ชิด อยู่ตลอดเวลา สมิงไม่ได้มีอาการว่า เขาจะเจ็บป่วยอย่างใดเลย เขายังต่อสู้ได้ ถ้าผมรู้ว่าเขาได้รับ

ขันธ์ห้าของ ขมาญาบล

บันทึกแสนประหลาดมหัศจรรย์ของเจ้าชีวิต
จากเหตุการณ์อันสับสนและสยดสยองก่อความรู้สึก
ท่ามกลางประจักษ์พยานซึ่งรายล้อมดูอยู่
ทั้งหมดเริ่มและสืบเนื่องมาจากกรรมแต่ปางก่อน

ปากเจ็บ เป็นต้องโยนผ้าขอยอมแพ้ทันที ถึงแม้ว่าในการต่อสู้กับพยัคฆ์ เขาถูกซกล้มหลายครั้ง แต่เขาก็ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไร อาวุธของเขาอาจจะเป็นชั้นเชิง ของการต่อยมวยก็ได้ ผมหวังจะให้เขาเป็นแชมเปี้ยน ต่อไป สมิง เป็นนักมวยที่ซกขาวสะอาดเสมอ อาวุธต่อยของเขาเป็นที่หวาดหวั่นของคู่ปรปักษ์ คราวต่อไปผมจะสั่งนักมวยจากต่างประเทศมาสู้กับเขา เป็นอาวุธไต่อันกับไปสู่แชมเปี้ยนโลก แต่ยังเอิญ..."

ขวดน้ำ: "ในยกที่สามเมื่อเขาอ้าปากคมน้ำในตัวผมนั้น ผมรู้สึกว่าคางของเขาสั่นระริก จนกระทบกับตัวผม ผมรู้สึกว่าอาจจะมีอะไรไม่ดีเกิดขึ้นแล้ว"

นวมของสมิง: "มือข้างในของเขาชุ่มไปด้วยเหงื่อ นิ้วหนึ่งหักบางส่วนบวมเป่งและร้อนจากทั้งสองข้าง เขาไม่ค่อยได้ใช้หมัดของเขาเลย ในตอนหลัง ๆ ผมก็เข้าใจดีว่า ทำไมเขาไม่ใช้"

ผู้ให้คะแนน: "ถูกแล้วสมิงถูกซกล้มใกล้ ๆ โต๊ะให้คะแนนของผมครั้งหนึ่ง ศีรษะของเขาออกมานอกเชือกจนเกือบจะถูกขอบเวที ผมเห็นตาของสมิงถลอกไปมา เขาสูดหายใจอย่างรุนแรง พอยันตัวลุกขึ้น ก็ถูกเชือกกั้นเวทีกดให้หงายลงไปอีก ศีรษะของเขาฟาดที่พื้นเวที แม้แต่เขา ๆ เขาก็ครางออกมา"

เชือกกั้นสังเวียน: "ในยกที่หกสมิงกำลังหลบหลีกหมัดของพยัคฆ์อย่างเต็มที่ เมื่อถูกต้อนเข้ามุม ผมรู้สึกว่าเขาเอาหลังที่เป็นมันและเลื่อมด้วยเหงื่อมาประทะกับผม ถึงหลบหมัดทุกมาอย่างพายุบุแดมไปยังตัวผม หลังนั้นสั่นเทา แล้วเขาก็เคลื่อนออกจากผมไปอีกทางหนึ่ง เมื่อพยัคฆ์ต่อยผิด"

ผู้ตัดสิน: "โธ่, สมิงไม่เจ็บปวดอะไรหรอก ขณะที่ซกกับพยัคฆ์ ผมดูอยู่ตลอดเวลา และอย่างใกล้ชิดที่เดียว ยกหลัง ๆ รู้เหมือนกันว่าสมิงคงจะไปไม่รอด แต่สมิงสู้ทายาท ทรหดอย่างทานักมวยคนใดมาเสมอเหมือนมิได้ คราวหนึ่งผมอยากจะยุติการชกเสียแล้ว จากที่สังเกตว่า สมิงจะสู้ต่อไปไม่ไหว แต่เขากลับขอร้องให้เขาต่อสู้ต่อไป เขาไม่ยอมแพ้เทคนิคเก็ลน็อคเอ๊าท์เป็นอันขาด แล้วเขาก็ผวาเข้าหาพยัคฆ์"

เสอของผู้ตัดสิน: "ในยกที่สี่ขณะที่กรรมการเข้าแยก เขาใช้ผมอย่างผ้าเช็ดตัวเขียวครับ พอเขาถอยออกห่างจากการแยกของผู้ที่สวมผมไว้ เขาก็ทั้งรอยเลือดสีแดงไว้บนตัวผม ที่หัวคิ้วของเขาแตก นายผมเลยโมโหผลักเขาออกไปทันที"

ภรรยาของสมิง: "*เขาขอคิดดูว่าจะต้องยืนหยัดชกให้ครบ ๑๐ ยกให้จงได้ มิฉะนั้นเขาจะได้รับเงินไม่พอ คันที่เรากำลังต้องการ เรากำลังเดือดร้อนเรื่องเงินค่ะ ไหนคะใช่ อ๊ะ, หัวหน้าคณะไม่เคยขมใจกับเรื่องขอเบิกเงินล่วงหน้าเลยนอกจากคลิดเปอร์เซ็นต์แรงๆ จากนักมวยเท่านั้นถ้าสมิงต่อยไม่ครบ ๑๐ ยกดังที่สู้จัดการของเขาบังไว้ เราจะลำบากมากเชียวค่ะ สมิงมีอาชีพอย่างนี้เท่านั้น*"

หมัดซ้ายของพยัคฆ์: "*ผมแย็บปากเขาจนรู้สึกเจ็บไปเอง เมื่อหมัดขวา เขาตระแทกถูกหัวคิ้วของสมิงแตกผมก็พยายามรบกวนบาดแผลนั้น เรื่อยไปมันเป็นเทคนิค ของการชกมั่นครับ ผมเห็นแสลกว้างออกทุกที กระทั่งเลือดไหลโทรมเข้าตาของสมิง*"

กล้องถ่ายภาพ นสพ.: "*ครั้งหนึ่งเขาถูกพยัคฆ์ชกจนกระทั่งศีรษะลอดออกมานอกเชือก ลำตัวของเขา คานอยู่บนเชือกร่องแร่ง มีเลือดสด ๆ หยดลงมาบนตัวผมพอดี ผมได้ยินนายของผมตะโกนออกไปว่า "ถูกเขาไปทางโน้นทีเถอะ" แล้วนายผมก็เอากระดาษเช็ดเล็นซ์เช็ดเลือดของเขา ออกไปจากตัวผมอย่างหัวเสีย เพราะเขาถ่ายรูปตอนนี้ไม่ได้*"

ลูกชายของสมิง: "เวลาพ่อกลับบ้านต้องซื้อขนม มาฝากหนูทุกทีพอรักหนู พ่อใจดีจัง"

ผืนผ้าใบรองเวที: "เขาลมลงไปจนขนตัวผมถึง ๗ ครั้ง สั้นบ้างยาวบ้าง ครั้งหลังเขาลมคว่ำปากของเขา ถกลงไปบนตัวผม แล้ว (อ่านต่อหน้า ๓๔)

นวนิยายเรื่องสั้นจบในฉบับ ××× โดย ×××

แสนเสิดผงย์

การสุดท้าย ของ อัศวินดำ

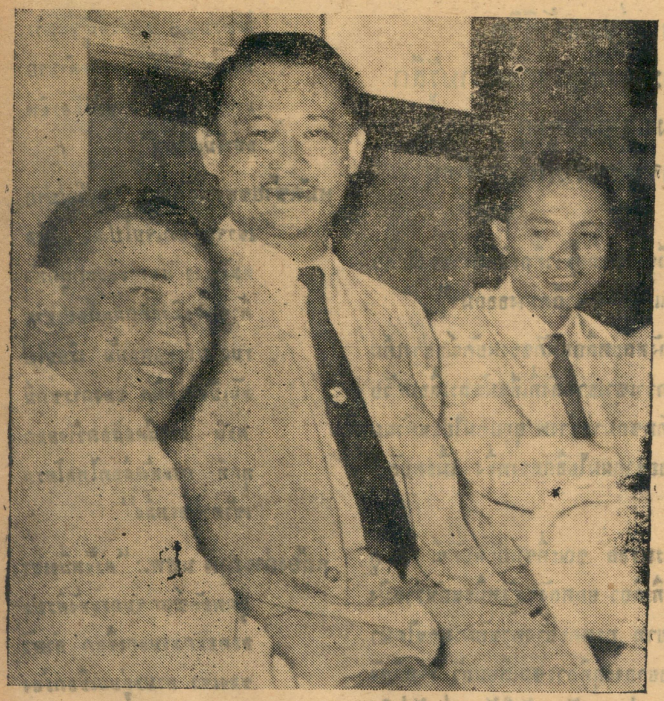

▲ ยามรุ่งเรืองอำนาจทั้งพ.ต.อ. พัฒน์ศักดิ์ วิเศษลักดิ์และ พ.ต.อ.พุฒ บุรพะสมภพ อ็ปริเปรมเกษมสันต์ไปตามๆ กัน

▼ พ.ต.ต. ถมอ ชโนวรรณ (คนรูปขอล้อง) ในทางส่วนตัวแม้จะมีกลิ่นกับคนทั้งสอง แต่ในทางการงานก็หาได้ร่วมพฤติกรรมชั่วด้วยไม่

ก่อนอื่น *ผู้เขียนใคร่จะขอทำความเข้าใจกับท่านผู้อ่านสักเล็กน้อยเสียก่อน เกี่ยวกับข้อเขียนชิ้นนี้ ความมุ่งหมายในการเขียน มิได้มุ่งมั่นจะบั่นทอนทำลายหรือซ้ำเติมผู้ซึ่งได้ล้มไปแล้ว...พันธุ์ศักดิ์ และพุฒสองอัศวินคู่ใจคู่นี้แต่อย่างใดทั้งสิ้น หากเป็นการเขียนขึ้น ตามข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนได้ประสพขึ้นกับตัวเอง และจากการประสพ รู้เห็นจากผู้ใกล้ชิดบางคนที่มีชีวิตอยู่ และพร้อมที่จะยืนยันได้ถึงความจริงเหล่านี้ ข้อเขียนชิ้นนี้ได้ยึดถือการเคารพในความจริงเป็นจุดมุ่งหมาย ว่าในยุคที่จอมอัศวินเผ่าเรืองอำนาจนั้น พฤติการณ์ของสองอัศวินคนสนิทคู่นี้ ฮึกเหิมผยองในอำนาจอิทธิพลของตนเองอย่างไรบ้าง ก่อความเจ็บช้ำ ขนเลือด น้ำตา และกองกระดูกของใครๆ มากน้อยเพียงไร...!*

จากการเปิดเผยอย่างเปิดอกของอัศวินชั้น พ.ต.ต

ถามปฏิทินปี ๒๔๙๐ ผ่านพ้นไป ประชาชนเริ่มรู้จักชื่อของบุคคล ผู้หนึ่ง ซึ่งก่วนพ้น เป็นนายไทยอรรมคาสามัญคนหนึ่ง ย่ำไปย่ำมาอยู่แถวบริเวณหน้าโรงหนังศรีอยุธยา และคึมเหล้าแบบหัวราน้ำ ส่งเสียงเอะอะโวยวายแบบนักเลงโต จนกระทั่งครั้งหนึ่ง เคยถูกรองสารวัตรโรงพักชนะสงคราม นายร้อยตำรวจโทคนหนึ่ง ซึ่ง (ปัจจุบันนี้ได้ดีไปแล้วและมียศเป็น พ.ต.ต.) เคยทวาดไล่ลงจากโรงพักไป ในฐานเมาสุราอาละวาด จนกระทั่งชายไทยผู้นี้ร้องไห้โฮอย่างสิ้นฤทธิ์ อันชายไทยผู้นี้มิใช่ใครอื่นที่ไหนหรอกเขาคือนายพล ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ นั่นเอง... ชื่อของนายพลเผ่าเริ่มดังขึ้นทุกขณะ ในตำแหน่ง รองอธิบดีตำรวจ...! อารทำงานของเขาเด็กขาด เอาจริงเอาจัง ไม่ว่าสิ่งใดที่ปรารถนาแล้ว เขาเป็นเหรมิตรจะเอาให้ได้อย่างใจตลอดมา ถิจการตำรวจภายใต้อารนำของนาย พล.ต.อ. หลวงชาติกระอารโอศล อธิบดีตำรวจในยุคนั้น และภายใต้อารอุมอำนาจอย่างเด็กขาดโดยพฤตินัยของ นายพลเผ่า ถิจอารตำรวจได้เริ่มคึกคัก มีชีวิตชีวาขึ้นอย่างทันตาเห็น อารเข้ามาครองตำแหน่งใหม่ ในวงอารตำรวจหรือจะพูดให้ถูกแล้ว อารเข้ามาเพื่ออุมอำนาจอย่างเด็กขาดของตำรวจ ไว้ในกำมือของนายพลเผ่า ในครั้งกระนั้นในฐานะที่เขามาจากทหาร ความเจนจัด...แน่ละ ความเจนจัดในถิจการตำรวจเขาจะมิได้อย่างไร? เขาก็เหมือนชิมเลอร์ จอมตำรวจเกสตาโปของเยอรมัน ที่ถูกฮิตเล่อร์บงการให้ไปปรับปรุงและ 'คุม' ขุมอำลังตำรวจเกสตาโปไว้ เพื่อต้านอำนาจซึ่งอารมาของฮิตเล่อร์ เป็นการมาอย่างโดดเดี่ยวในวงอารเกสตาโป ดังนั้น เขาจึงริบ 'เสาะหา' เกสตาโปเก่า ๆ

ที่มี 'แววดี' และมีที่ท่าพอจะมี 'แววสุกใส' ไว้เป็นจำนวนมากมาย และปลุกปล้ำพันธุ์ ให้เป็นจอมเกสตาโปคู่ใจเป็นจำนวนมากมาย และก็ได้เป็นหูเป็นตา เป็นทั้งแขนซ้ายแขนขวา ตลอดจน 'สมอง' ของเขาซึ่ง เป็นผลสำเร็จอย่างใหญ่หลวงมาแล้ว นายพลเผ่าอีเช่นกัน เขาดำเนินแผนโยบาย คล้ายคลึงกันเกือบไม่ผิดเพี้ยน ร.ต.ท. พุฒ บูรณะสะภพ รองสารวัตร หนุ่ม โรงพักจักรวรรดิ์ในยุคนั้น เป็นคนหนึ่งที่นายพลเผ่ารู้จักดีมาก่อน และเคยชอบพอกันมาสัยนานกองเหล้าร่วมโต๊ะกันมาแล้ว ประออยกับฝีมือไม้ลายมือของ ร.ต.ท. พุฒ ก็มิใช่เล่นๆ อยู่ด้วย ร.ต.ท. พุฒ จึงเป็นคนแรกที่นายพลเผ่า หมายตาไว้ และก็จริงดังคาด เขาถูกท่านรอง อ.ต.ร. เผ่า ผู้ชื่อเทิม เรียกตัวไปพบเป็นการส่วนตัวในวันหนึ่งจนได้ การปฏิบัติหารือ ตลอดจนการดื่มน้ำสาบาลที่จะ

ดึงเอาเพื่อนฝูงนายตำรวจที่ยนิทยนมและรักใคร่มาร่วมตายด้วยกัน หลังจากได้เวลาขบคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว เขาก็ตัดสินใจ เลือกเอาเพื่อนร่วมตายทั้งสามคนที่เขารักใคร่ชอบพอมากที่สุดในชีวิต บุคคลทั้งสามนี้มี ร.ต.ท. พันธุ์ศักดิ์ วิเศษภักดี ร.ต.ท.อรรณพ พุกประยูร และ ร.ต.ท. วิชิต รัตนภาษ.

บุคคลทั้งสี่ ได้อลายเป็นอัศวินคนสนิทของรองอธิบดีเผ่า ไปทั้งแท่งทั้งหนังราชสีห์ได้ถูกสามลงไปในร่างของสี่นายตำรวจหนุ่มโดยฝีมือของเจ้านายผู้อระเทืองอำนาจ ความชื่อเทิมผาดผยองในศักดิ์ศรีของสี่สิงห์อัศวิน เริ่มขจรขจายด้วยการทำงานแข่งขันกันในด้านปราบปรามเป็นอุทลุต เพื่อชิงความเป็นเจ้าเป็นใหญ่ และเอาใจจ้าวนายเหนือหัวความสามารถปฏิภาณไหวพริบอันเฉลียวฉลาด ของอัศวินคนสนิทแต่ละคน ได้ยังการเขม้นหมองอย่างเอาใจใส่จากจ้าวนายอย่างเงียบ ๆ ตลอดมา

ซึ่งกำลังพัวพันคดีผืนห้าสิบสามล้านบาทในปัจจุบัน

เป็นมหามิตรคู่ใจคู่ตาย อันตรายชั่วฟ้าดินสลาย ระหว่างคนทั้งสองก็ได้เกิดขึ้นในวาระครั้งนั้น ในตอนหนึ่งของการร่วมปฏิบัติหารือของคนทั้งสองร.ต.ท. พุฒ ได้รับปากอย่างมั่นเหมาะว่า จะพยายามเสาะหาเอา เพื่อนนายตำรวจที่มีความสามารถมีสปิริต ที่พอจะเป็นเพื่อนตายกันได้ มาแนะนำฝากฝังถวายรองอธิบดีคนใหม่ให้จงได้.

ความเป็นความตาย ของชาติบ้านเมือง ในกาลต่อมาดังที่เป็นที่พึงประจักษ์อันดีแล้วนั้น นับว่า ร.ต.ท. พุฒ เป็นคนหนึ่งที่ได้มีส่วนลิขิต ให้เป็นไปอย่างยากที่จะปฏิเสธได้ ดังที่จะประจักษ์ต่อไป.. เมื่อจากรองอธิบดีเผ่าออกจากวังปารุสกวันมาแล้ว ร.ต.ท. พุฒ ก็เริ่มขบคิดอย่างหนักหน่วง ในการที่จะ

พามของอัศวินทั้งสี่ ยิ่งโด่งดังขึ้นทุกขณะเป็นเงาตามตัว กับชื่อเสียงของจ้าวนายใน แบบ "อัศวินคู่ยารมี" ไปเสียแล้ว.

ในที่สุด หลังจากเฝ้ามองความสามารถของอัศวินคนสนิท แต่ละคนอย่างพินิจพิเคราะห์ ก็สรุปความสามารถของแต่ละคนได้ดังนี้.

๑. อัศวินพุฒ มีความเป็นเอกในด้านการสืบสวน

๒. อัศวินพันธุ์ศักดิ์ มีความเป็นเอกในด้านปราบปราม

๓. อัศวินอรรณพ มีความเป็นเอกในด้านการเมือง

๔. อัศวินวิชิต มีความเป็นเอกในด้านปราบปราม (อ่านต่อหน้า ๓๘)

โดย....สิงห์ อัศวิน

ชีวิต

ยู. อเล็กซิส จอห์นสัน
เอกอัครราชทูตอเมริกัน

ยู.อเล็กซิสจอห์นสันเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศไทยเกิดที่เมืองฟาลัน รัฐแคนซาสเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๐๘ ได้รับปริญญาตรี จากวิทยาลัยออคซิเดนแทลคอลเลจ ในปีค.ศ.๑๙๓๑ และเข้าศึกษาแผนกการต่างประเทศในมหาวิทยาลัยยอร์ชทาวน์ ตั้งแต่ค.ศ. ๑๙๓๑ ถึง ค.ศ. ๑๙๓๒ จาก ค.ศ. ๑๙๓๒ ถึง ค.ศ. ๑๙๓๕ ได้ไปทำงานในบริษัทเอกชน ต่อมาเข้าประจำในแผนกการต่างประเทศของสหรัฐและไปรับตำแหน่งครั้งแรก เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายแผนกภาษาในกรุงโตเกียว ตั้งแต่นั้นมาก็ได้ไปประจำในที่ต่าง ๆ คือ ซีอูล เทียนสิน มุกเด็นฮิโอ เดอแจนไนโรมะนิลา และ โยโกฮามา ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ได้รับคำสั่งให้ไปประจำแผนกฝึกอบรมกิจการด้านพลเรือนของทหารบกที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ เมื่อญี่ปุ่นยอมแพ้ในสงคราม จอห์นสันได้รับคำสั่งให้ไปประจำกองบัญชาการทหารสูงสุดของพันธมิตร ในกรุงโตเกียวและได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาฝ่ายการเมือง ของกองบัญชาการทหารสูงสุดของพันธมิตรประจำโยโกฮามาในเดือนกรกฎาคม ๑๙๔๕ เป็นกงสุลใหญ่ประจำโยโกฮามาในค.ศ. ๑๙๔๖ ได้รับเหรียญ เมดัลออฟฟรีดอมจากกองบัญชาการทหารสูงสุดพันธมิตร.

เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๔๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นรองอธิบดีกรมการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในกระทรวงต่างประเทศ และเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๕๑ ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศฝ่ายกิจการด้านตะวันออกไกล และคงประจำหน้าที่นี้จนถึงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๕๓ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศเช็คโกสโลวาเกีย.

ระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกรุงปรัคได้รับมอบหน้าที่ให้เข้าร่วมอยู่ในคณะผู้แทนของสหรัฐในที่ประชุมกรุงเจนีวา ค.ศ. ๑๙๕๔ และเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ เป็นผู้แทนสหรัฐในการประชุมเจรจาหารือในขั้นเอกอัครราชทูตกับจีนคอมมิวนิสต์.

เอกอัครราชทูต ยู.อเล็กซิส จอห์นสัน สมรสกับปาตริเชียแอนน์ ทิลแมน ในค.ศ. ๑๙๓๒ มีบุตร ๔ คน ชื่อ จูดิธ (มิสซิสเมสัน เชอร์บจูเนียร์แห่งโอมาฮา นีบราสกา) เจนนิเฟอร์ สตีเฟน และวิลเลียม มีภูมิลำเนาอยู่ที่เกลนเดลแคลิฟอร์เนีย. ▲

เริง รมณีย์

ส.ส.อิสานจะให้มีการแฉความจริงต่อประชาชนที่สนามหลวง

ดีกว่าหลบกันไปหลบกันมาแล้วก็แอบมาด่ากัน โดยไร้เหตุผล

จากระเบียง พรรคการเมือง

พอเริ่มต้นแห่งการออกโรงหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ก็จู่โจมเข้าเล่นงานส.ส อิสาน หาว่าไม่เอาใจใส่ต่อประชาชน ที่กำลังเดือดร้อน แต่กลับมามุ่งเล่นงานส.ส.ใหญ่สวิตชาติและพรรคประชาธิปัตย์ อันมิใช่เรื่องจริงจัง โดยที่นายควง อภัยวงศ์หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้กล่าวถึงกันป้องกันส.ส. ใหญ่ ๆ ว่ามิได้พูดว่า ชาวอิสานขี้เกียจเพราะคนขนาดส.ส.ใหญ่ ๆ ที่เป็นอดีตรัฐมนตรีจะไปพูดอย่างนั้นหรือ ซึ่งเรื่องนี้ข้อเท็จจริงก็ได้ปรากฏหลักฐานยืนยันซึ่งนายฟอง สิทธิธรรมส.ส.อุบลที่นั่งอยู่ด้วยแล้ว มิเพียงเท่านั้นจากสาเหตุอันพลิกแพลงนี้เอง จึงทำให้ส.ส.ฟอง สิทธิธรรม ได้ยื่นใบลาออกจากพรรค พร้อมทั้งได้ส่งโทรเลขคำท้าทายมา ให้นายควง อภัยวงศ์ไปโต้เรื่องนี้กันที่จังหวัดอุบลด้วย

นอกจากนี้ส.ส. อิสานอื่นหลายคน มีอาทิเช่น ส.ส. ญวง เอี่ยมศิลา ส.ส. สอิ้ง มารังกุล ส.ส. เกียรติ พาคะพงศ์ ส.ส.ศิลก บุญเสริม ส.ส. ประทีป ศิริชันธ์ ส.ส. บูรณะ จำปาพันธ์ ร่วมกับส.ส. อิสาน อีกมากมายได้ปรึกษาหารือกัน ที่จะให้มีการแฉความจริงกันต่อหน้าประชาชน ณ ท้องสนามหลวง โดยจะเชิญให้ ส.ส. ฟอง สิทธิธรรม พร้อมด้วยส.ส. ใหญ่ สวิตชาติ เลขาธิการและนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มาเผชิญหน้ากันท่ามกลางประชาชน เพื่อโต้กันในเรื่องนี้ ให้หมดเรื่องหมดราวกันไปเสียที คือว่ามาหลบกันไปหลบกันมาแล้วก็แอบมาด่ากันโดยไร้เหตุผล อันจะทำให้ประชาชนเข้าใจผิด ถ้านายควง ฯ และส.ส. ใหญ่ ฯ หรือสมาชิกอื่นใดในพรรคประชาธิปัตย์กล้าเผชิญกับความจริงแล้ว แม้ว่าการยืนยันด้วยหลักฐานต่อหน้าประชาชนนี้ จะทำให้ต้องเสียสัตย์ไปบ้าง ก็คิดว่าประชาชนผู้ทราบข้อเท็จจริงคงจะสงสาร และให้อภัยดีกว่าที่จะไม่กล้าเผชิญหน้ากับความจริง และมิหนำซ้ำ ยังไปแอบเล่นงานกันลับหลังตามแบบอย่าง "ตีหัวเข้าบ้าน" ซึ่งประชาธิปัตย์ถนัด และนิยมชมชอบอยู่นั้นเสียอีก เพราะว่าวิธีการเล่นแบบ "ตีหัวเข้าบ้าน" นั้นหาใช่เป็นวิธีการของนักการเมืองที่ดี และมุ่งมั่นในอุดมการณ์อนบริสุทธิ์ใจไม่ มันเป็นแบบอันอพาลการเมืองและผู้กว้างขวาง ที่ไม่นิยมต่อสู้อันอย่างซึ่งหน้า และไม่นิยมต่อสู้กับความจริง นอกจากการใช้เล่ห์ลี้ลมลวง คอยประหัตประหารคนอื่นอย่างลับหลัง อันหาใช่เป็นวิธีที่นักการเมืองควรนำมาใช้ไม่ อย่างนี้แล้วการที่ประชาชน จะมอบความไว้วางใจ ให้เข้าไปทำหน้าที่แทนในสภาผู้แทนจะเป็นไปได้อย่างไร. นอกจากเขาจะใช้ลิ้นลม เข้าหูประชาชนให้เคลิบเคลิ้มหลงใหล แล้วทอดตัวลงไปเป็นสะพาน ให้พรรคประชาธิปัตย์เหยียบหัวขึ้นไปเสวยอำนาจ และเสวยสุขแล้วก็ถีบหัวประชาชนไปเท่านั้น อนเป็นวิธีการที่ล้าหลัง และประชาชนทุกวันนี้ได้เข้าใจอันดีโดยทั่วถึงแล้ว วิธีการตีหัวเข้าบ้าน ที่พรรคประชาธิปัตย์ประกาศออกมาในการนำมาใช้ เพื่อหาเสียงเลือกตั้ง จึงเป็นการสารภาพอยู่ในตัวที่ไม่จำเป็นต้องมีการอรรถาธิบายอีกและด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ ได้ส่งผลสะท้อนให้สมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์ที่รู้แจ้งเห็นจริง พากันถอนตัวออกจากสมาชิกภาพตาม ๆ กัน และรายหลังที่สุดนี้ยื่นประธานสาขาพรรค ในต่างจังหวัดซึ่งได้ยื่นใบลาออกจากพรรคทุกตำแหน่ง นั่นคือนายสมชาย ยงค์ประดิษฐ์ ประธานสาขาพรรคประชาธิปัตย์ประจำจังหวัดอ่างทอง ได้ยื่นใบลาออกจากประธานสาขาพรรค และจากสมาชิกภาพด้วย ดังสำเนาใบลาออกมาดังนี้

สำเนา

ที่ ๑๐/๒๕๐๑

๕๕ ตำบลอ่างแก้ว อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

๑๒ มีนาคม ๒๕๐๑

เรื่อง ขอลาออกจากตำแหน่งประธานสาขาพรรค

เรียน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

ตามหนังสือของสำนักงานสาขาที่ ๙/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๐๑ (อ่านต่อหน้า ๒๘).

ระวังหมีจะตื่น

พล ท.ประภาสยืนยันว่าไม่มีอะไรหวั่นวิตกในการเลือกตั้งคราวนี้

วางหลักเกณฑ์เซ็นเซอร์ภาพยนตร์ใหม่เพื่ออนาคตเยาวชน

เปรสส คอนเฟอเรนซ์

เช้าวันที่ ๑๑ มีนาคม ศกนี้ พลโทประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ กระทรวงมหาดไทย ได้ชแจงตอบข้อถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ ในเรื่องสำคัญดังนี้.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ในการเลือกตั้งที่จะถึงนี้ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรที่เป็นข้อน่าวิตกบ้างไหม เพราะมีข่าวว่าจะไม่เรียบร้อย อย่างที่ทราบกันอยู่"

รองนายกรัฐมนตรี "ที่เกรงกันว่า การเลือกตั้งคราวนี้จะไม่เรียบร้อยด้วยประการต่างๆ นั้น ขออย่าได้วิตกเลย ผมขอยืนยันที่จะเอาผลจากการเลือกตั้งคราวที่แล้ว มาใช้ในคราวนี้อีก เพราะระเบียบต่างๆ ในคราวนั้น หลังจากได้ปฏิบัติไปแล้ว ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดี ส่วนที่เกรงว่าจะมีทหารเดินแถวกัน ไปลงคะแนนนั้น ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา อยู่ด้วย ผมก็ได้สั่งไปแล้วกำชับไปด้วย ว่าห้ามมิให้ทหารเดินแถวเข้าไปในปริมณฑลของที่เลือกตั้ง ที่กฎหมายกำหนดไว้ และที่วิตกว่า ทหารจะเป็นเครื่องมือของพรรคการเมืองนั้น ผมขอรับรองว่า จะไม่ให้ทหารเป็นเครื่องมือของพรรคการเมือง พรรคหนึ่งพรรคใดโดยเด็ดขาด"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ตามที่มีข่าวลือว่า ได้มีการเรียกทหารกองหนุนมารับแจกปากกาหมึกซึม จากบุคคลในพรรคการเมือง พรรคหนึ่ง เป็นความจริงเพียงใด"

รองนายกรัฐมนตรี "เมื่อผมทราบข่าวนี้ ก็ได้สอบถามไปแล้ว ปรากฏว่าไม่เป็นความจริงเลย การที่ทหารกองหนุนเข้ามา ก็อาจเป็นการเรียกมาเพื่อทำการปลดปล่อย ไปตามกำหนดเวลา ส่วนเรื่องการแจกปากกานั้นผมไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะปากกาด้ามหนึ่งก็ราคาอย่างน้อย ๑๕ บาทแล้ว ใครจะเอาเงินที่ไหนไปแจกแก่ทหารซึ่งมีจำนวนเป็นหมื่นๆ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้น่าจะเป็นการปล่อยข่าวโจมตีกัน ในระหว่างพรรคต่างๆ เพราะระหว่างการเลือกตั้ง มักจะมีการสาดโคลนกันอยู่เสมอทำให้ ผู้ที่วางตนเป็นกลางอย่างพวกทหารที่ว่านี้ พลอยได้รับความเสียหายไป ด้วยโดยเปล่าประโยชน์"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ขอทราบผลของการที่ตำรวจอวดรู้และจับอุมพวกระบำโป๊ตามโรงมหรสพต่างๆ ได้ผลอย่างไร"

รองนายกรัฐมนตรี "ความจริงมีเช่นนี้ มีคณะระบำบางคณะ ซึ่งแสดงอยู่แถวเยาวราช ได้ถูกทางการตำรวจจับกุม และกำลังดำเนินการที่จะเนรเทศออกไปนอกประเทศ ชาวระบำคณะดังกล่าว ได้อุทธรณ์เรื่องมายังกระทรวงมหาดไทย เมื่อเช้านี้ก็ได้เซ็นสั่งการในเรื่องนี้ไปแล้วให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามคำสั่งตำรวจ เกี่ยวกับระบำเปลือยนี้ ผมจะไม่ให้มีการแสดงในโรงมหรสพต่อไปอีก เว้นไว้แต่การแสดงที่ในท์คลับเท่านั้น เพราะว่าในท์คลับเขามีสมาชิกเฉพาะ และมีกฎหมายควบคุม"

หนังสือพิมพ์ "ตามข่าวหนังสือพิมพ์ลงว่าทหารกลุ่มหนึ่ง เข้าขัดขวางการจับกุมระบำเปลือยของตำรวจที่โรงมหรสพเฉลิมจาดเมื่อคืนนี้ท่านรัฐมนตรีทราบเรื่องหรือยัง"

รองนายกรัฐมนตรี "ยังไม่ทราบเรื่องนี้ รู้สึกเสียใจเหมือนกันในฐานที่เป็นผู้บังคับบัญชาทหาร อย่างไรก็ดีจะได้สอบสวนดู ถ้าปรากฏเป็นจริงก็จะได้สั่งให้พิจารณาโทษทางวินัยต่อไป"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ปัญหาเรื่องเสื่อมทรามของเยาวชน ทราบว่ากำลังพิจารณาอยู่"

รองนายกรัฐมนตรี "ระหว่างนี้กำลังพิจารณาที่จะออกกฎหมาย และหาวิธีป้องกันอยู่โดยละเอียด การอวดขันทางด้านกระทรวงศึกษา ก็ทราบว่าได้เร่งรัดอบรมจรรยามารยาท และกำชับให้ทางโรงเรียนได้สอดส่อง ติดต่อกับผู้ปกครองทาง (อ่านต่อหน้า ๒๔)

ยังไง–ยังไง–ก็ปิดไม่ลง

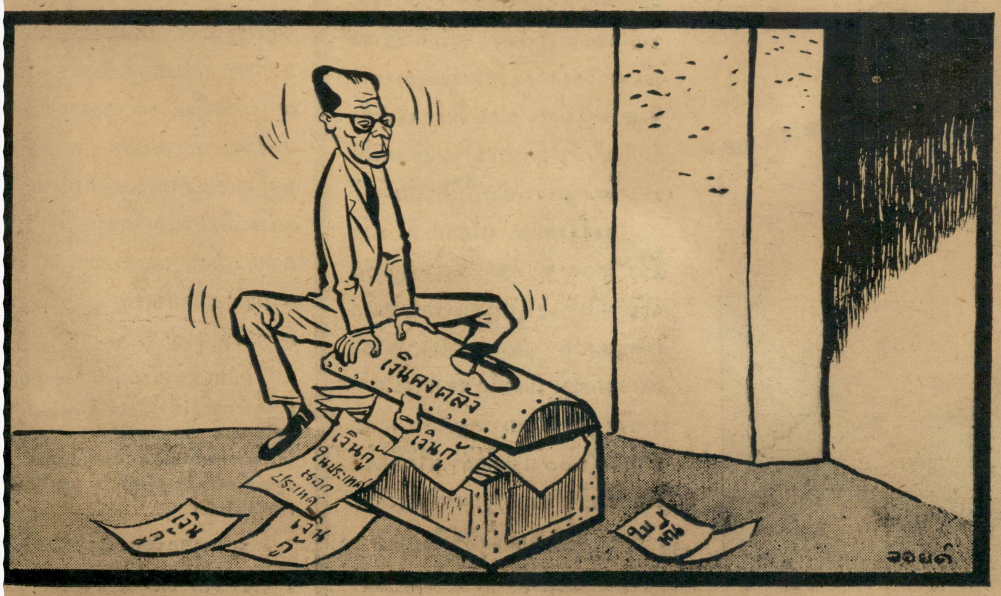

จดหมายถึงการเมือง

ฉบับที่ ๓๐.

เรื่อง จดหมายทีเด็ด.

๑๕ มีนาคม ๒๕๑๑

ถึง จอมพลแปลก พิบูลสงคราม.

จดหมายฉบับนี้เราขอเรียกว่า "*จดหมายทีเด็ด*" เพราะเหตุที่ว่ามันล้วนแต่มีเรื่องเด็ด ๆ ทั้งนั้นที่จะแจ้งให้ท่านทราบ ท่านอยู่ห่างไกลจากเราและอยู่ห่างจากเมืองไทยมากมายพอดูจึงยังจะไม่ทราบความเป็นไปในเมืองไทยที่ท่านเคยปกครองมาอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงขอให้ท่านตั้งอกตั้งใจอ่านให้ดี แต่การที่จะเล่าถึงความเป็นไปทั้งหลายแหล่นั้น เราจำเป็นที่จะต้องขอย้อนกลับไปลำดับเหตุการณ์ ในสมัยที่ท่านยังดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่เสียก่อน เพื่อท่านจะได้หวนรำลึกนึกถึงเหตุการณ์และความหลังได้บ้างพอประมาณ.

ก่อนที่ท่านจะถูกยึดอำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมของท่านนั้นท่านได้ "ขุน" เลี้ยงข้าราชบริวารไว้มากโดยอาศัยการหว่านโปรยเงินค่าภาษีอากรของประชาชนลงไป บ้างก็เป็นคนที่ใกล้ชิดในสำนักของท่านเอง, บ้างก็เป็นคนนอกสำนัก ที่พวกเขาใช้ให้เขาเหล่านั้นทำประโยชน์เพื่อท่านคนนอกสำนักก็ว่าไม่บ้างก็เป็นข้าราชการ, บ้างก็เป็นพ่อค้า และบ้างก็เป็นคนหนังสือพิมพ์ซึ่งล้วนแล้วแต่จะต้องเป็นข้าทาสที่ซื่อสัตย์แก่ท่านตลอดกาล เพราะเงินที่ท่านหว่านโปรยให้เท่านั้นเอง.

ท่านได้ให้คนของท่านออกหนังสือพิมพ์ขึ้นฉบับหนึ่ง เป็นหนังสือพิมพ์รายวัน ท่านได้ดูดเงินทองจากค่าภาษีอากรของราษฎรลงไป เพื่อการนี้เป็นอันมาก และก็ได้รับผลสมความมุ่งหมายโดยหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น กระทำตนเป็นปากเสียงของท่าน และยังยกย่องท่านให้เลิศลอยฟ้าเหนือกว่าบุคคลอื่นบนผืนปฐพีเดียวกันแต่ทว่าหาได้รับผลสมความมุ่งหมายจากประชาชนทั่วไปไม่ เพราะประชาชนรู้จักถึงใจว่า หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นก็คือใบปลิวโฆษณาคุณภาพของท่านโดยเฉพาะเท่านั้น หาได้กระทำตนเป็นฐานันดรศักดิ์ที่ดีตามแบบอย่างหนังสือพิมพ์ที่ดีทั้งหลายเลย ในที่สุดหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นก็ถูกประชาชนหันหลังให้ และตั้งสมญานามให้ว่า "กิโลรายวัน"

หนังสือพิมพ์ "กิโลรายวัน" ที่ว่านี้มีจำนวนพิมพ์ วันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ฉบับ ไม่ค่อยจะปรากฏออกจำหน่ายในท้องตลาด เพราะเอาไปวางขายก็ต้องขนกลับมาเป็นกิโล ๆ ทุกครั้งไปจำมาขั้งขายเป็นเศษกระดาษกิโล ต่อไปจำนวน ๑,๐๐๐ ฉบับที่กล่าวนี้ได้ส่งเข้าไปยังทำเนียบนายกรัฐมนตรี ของท่านเสียเกือบครึ่ง นอกนั้นก็ส่งไปตามกระทรวงทบวงกรม และ (อ่านต่อหน้า ๓๗)

□ เปรสล์คอนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓

บ้าน เพื่อควบคุมจรรยามารยาทความประพฤติของสาธารณชน"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "มหาดไทยได้ถือหลักเอกเทศในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นหลักใหญ่อะไรบ้าง"

รองนายกรัฐมนตรี "การเซ็นเซ่อร์ภาพยนตร์นี้ เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ก็มีความลำบากใจ ในการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวเพราะว่าภาพยนตร์บางเรื่องก็เป็นการยาก ที่จะวินิจฉัยอะไรเป็นศิลป และอะไรที่จะเป็นทางให้ความประพฤติ ของเยาวชนเสื่อมทรามลง เท่าที่เจ้าพนักงานได้ปฏิบัติกันมาแล้วนั้น ได้ถือหลักตัวบทกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ต่อมาเมื่อมีเรื่องขึ้นก็เรียกเจ้าพนักงานเซ็นเซ่อร์มาวางหลักเกณฑ์กันเป็นเวลาหลายชั่วโมง ตามมติคณะรัฐมนตรี ที่มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่ ในเรื่องนี้ซึ่งคณะกรรมการเซ็นเซ่อร์ ก็ได้วางหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ในการเซ็นเซอร์ไว้ว่า ถึงแม้ว่าภาพยนตร์เรื่องใดจะเป็นประโยชน์ด้านอื่นใด แต่ถ้าหากจะเป็นชะนวนให้เกิดความประพฤติเสื่อมเสียของเยาวชนแล้ว ก็ได้งดฉายเรื่องนั้น ยกตัวอย่าง เช่นภาพยนตร์เรื่องหนึ่งแสดงให้เห็นชีวิตระหว่างครูกับนักเรียนโดยผู้ประพันธ์ ให้ครูเป็นผู้ไม่ความอดทนต่อความประพฤติ ของนักเรียนเป็นอย่างดีซึ่งเป็นตัวอย่างของครูที่ดี ตรงกันข้ามกับเด็กนักเรียน ในเรื่องประพฤติเอดมะเทรอเสเพล เมื่อเด็กไปดูแล้วจะเป็นทางให้เด็กนำเอาไปประพฤติ ภาพยนตร์อย่างนี้ก็ต้องงดฉาย คณะกรรมการจะได้พิจารณา ในแง่ดีก็มีความสำคัญว่า"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ขอทราบเรื่องบันทึกของนายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งส่งผ่านสมาคมหนังสือพิมพ์ เสนอแนะให้ชุดกอบกู้ประเทศใช้เงินจากทุนสำรองที่มีอยู่ในต่างประเทศ ท่านรัฐมนตรีทราบเรื่องแล้วหรือยัง และมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง"

รองนายกรัฐมนตรี "ได้ทราบจากในหนังสือพิมพ์ เกี่ยวด้วยเรื่องชุด

คอคอกกระ ทางรัฐบาลยังไม่มีโครงการอะไรเลย เป็นแต่เพียงได้ยินการอภิปรายในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการวางแผนในทางเศรษฐกิจ อีกเลยไกมีการพูดท้าวความ ถึง รองลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ตามข้อเสนอของนายปรีดีนั้น ได้ความว่าสนับสนุนที่จะให้ขุดคอคอกกระและอีกประการหนึ่งให้ใช้ทุนสำรองไปดำเนินการถ้าจะพิจารณาตามเรื่องดังกล่าวนี้ ก็อาจจะเป็นได้สองทาง นี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผมไม่เกี่ยวแต่ตำแหน่งหน้าที่ราชการอย่างใด ถ้าว่าถึงในข้อเรื่องนายปรีดีพนมยงค์ อาจจะทำข่าวเริ่มการมาหาเสียงในเมืองไทยอีกวาระหนึ่ง หลังจากที่ได้ถ่อกรรมทำเข็ญ ให้เกิดการถบฏจลาจลขึ้นในเมืองไทย จนเกิดความเอือมระอา ต่อประชาชนคนไทยก็อาจจะเป็นไปได้ว่าอยากจะได้คนเขาคิดว่า คนมีสำนึกคิดดีเมืองไทยอยู่เหมือนอันจึงได้ทำเรื่องนี้ขึ้นมา.

ประการที่สอง อาจจะเป็นแผนยุแหย่ให้เกิดความผันผวนทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยฉะเพาะ ผมไม่เห็นด้วยอย่างข้อเสนอของนายปรีดี ในข้อที่จะให้ใช้เงินทุนสำรองเพื่อการนี้ เพราะทุนสำรองเป็นทรัพย์สินที่ทางแทน เป็นเครื่องคิดของชาติไม่จำเป็นจริง ๆ เขาไม่ใช้กันถ้าหากจะขุดจริง ๆ แล้ววิธีที่จะใช้ทุนโดยไม่ต้องใช้เงินทุนสำรองนั้น ยังมีวิธีอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่จะให้ได้เงินมาโดยไม่ต้องใช้ทุนสำรอง ที่พูดนี้พูดถึงส่วนตัวนะ เพราะหน้าที่มหาดไทยไม่มีหน้าที่ที่จะไปขุดคอคอกกระ"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ท่านรัฐมนตรีเคยได้รับจดหมายสั่งการต่างๆ จากจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์หรือไม่"

รองนายกรัฐมนตรี " ผมอยากจะชี้แจงให้เข้าใจเสียที แล้วต่อไปจะได้ไม่ต้องถามเรื่องนี้อีก เวลานี้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ท่านป่วย และจะป่วยมากน้อยแค่ไหน พวกเราก็ไม่รู้ แพทย์เขาจะห้ามหรือเปล่า ในการใช้ความคิดเห็น (อ่านต่อหน้า ๓๐)

ข่าวจากวงการมวย และวงการกีฬาอื่นอันน่าสนใจ

โดย นักเขียนผู้ชำชองและคลุกคลี

กับวงการประเภทนี้โดยใกล้ชิดและติดตามมาตลอด

โปกปูกาย

ลุมพินีสังรองแชมป์โลกพบสามารถ.

ในการส่งเสริมนักมวยไทยให้รุดก้าวหน้าสู่การมีชื่อเสียงในโลกกีฬามวยกันแล้วผมเห็นจะต้องยกให้เวทีลุมพินีเป็นสนึ่งอย่างจริงใจ หลังจากสังคอมมิเออร์ซังมาพบอับโผน และต่อมาเมื่อวันศุกร์ที่๑๔ มีนาคม ๒๕๐๑ อีกได้สังมาชาชิ อิวาโมโต แห่งญี่ปุ่นซึ่งการกำลังรองแชมป์ยูนโลกรุ่นฟลายเวทอันดับ ๗ มาฟาดกับโผนที่เวทีลุมพินีอีก เท่านั้นยังไม่พอหลังจากสามารถ ศรแดงพิชิตสมเกษ ยนตรอิง อดีตแชมเปี้ยนเวลเตอร์เวทแห่งภาคตะวันออกไปลงได้แล้วเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๕ มกราคมทางเวทีลุมพินีภายใต้การกำเนิดงานของ พ.ท. เอีย แสงฤทธิ์ นายสนามหมุ่มหักอีฟ้า อีกได้หาทางสนับสนุนสามารถต่อไปทันทีโดยทอดสังเชคเตอร์ คอนสแตนซ์ อดีตรองแชมเปี้ยนโลกรุ่นเวลเตอร์มาฟาดกับสามารถมลมินีในวันเสาร์ที่ ๕ เมษายน ที่จะถึงนี้ซึ่งคือระหว่างสามารถ ศรแดง กับเชคเตอร์คอนสแตนซ์จะกองยิ่งใหญ่เป็นประวัติการณ์ของวงการมวยแห่งเมืองไทยอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน.

สำหรับเชคเตอร์ คอนสแตนซ์ อดีตรองแชมเปี้ยนโลกผู้นี้เคยฟาดกับนักมวยฝีมือดีมาแล้วหลายคน เช่นเคยชนะน็อคเอาท์และชนะคะแนนมวยลลี ทอมและนายวอลลีทวมค เมื่อเคยมาเล่นงานนายชมเชยของเราเมื่อวันพระรามที่เวทีราชดำเนินมาแล้วและเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๑๙๕๓ ก็มาน็อคเอาท์อุสมาน ศรแดงในยก ๔ ที่สิงคโปร์ และอีกครั้งหนึ่งที่นายนักมวยมิโกร คอนสแตนซ์ ทำชื่อเสียงอย่างโด่งดังก็คือชนะคะแนนนายเพียวคิวบา คิดคาวิแลน อดีตแชมเปี้ยนโลกรุ่นเวลเตอร์เวท ซึ่งเพียงแต่เผยพรรพคุณย่อ เพียงเท่านี้ก็พอจะเห็นได้ว่านายเชคเตอร์คอนสแตนซ์ผู้นี้เป็นนักมวยที่มีฝีมือดีเด่นคนหนึ่งอย่างแท้จริง ซึ่งนายสามารถของเราจะต้องขบคิดเป็นอย่างมากทีเดียวว่าคู่ปรับของตนคนนี้เพิ่งเป็นหนึ่งมาแล้วคนหนึ่งเพื่อนกันเห็นก็ไม่ใช่หมูขึ้นเขียงเสียเป็นแน่นัก.

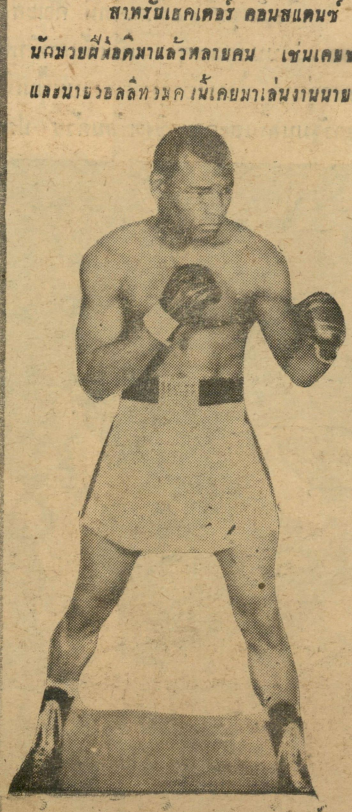

เชคเตอร์ คอนสแตนซ์ อดีตรองแชมเปี้ยนโลกเวลเตอร์เวทซึ่งจะมาพบกับ สามารถ ศรแดง ๕ เมษายนนี้.

เชคเตอร์ คอนสแตนซ์คู่ปรับของสามารถ ศรแดงยมลมินีผ่าใบลุมพินีในวันเสาร์ที่ ๕ เมษายน ถ้าสนใจเดินทางโดยเครื่องบินของบริษัทการบิน "แอร์อินเดีย" จากดอนเมืองพร้อมด้วยมิสเอกซ์อินเวนส์ผู้จัดการ ใน นพุธที่ ๑๙ มีนาคม และจะถึงท่าอากาศยานดอนเมืองของเราในวันศุกร์ที่ ๒๑ มีนาคม เวลา ๐๒.๐๐ น. อย่างแน่นอนซึ่งผมอยากจะขอถคุณๆ ที่เป็นแฟนมวยไว้ว่าการชิงชัยระหว่างสามารถ ศรแดงกับเชคเตอร์ คอนสแตนซ์ ในวันเสาร์ที่ ๕ เมษายน ที่จะถึงนี้ไม่ควรละโอกาสไปชมการแข่งขันเพราะมวยดีๆ จำกัดอย่างนี้จะหาดูได้ไม่ใช่ง่ายนัก.

ศึกดาวทองกับสมเดช.

ผมเคยเล่าให้คุณๆผู้สนใจในกีฬาหมัดๆ มวย ๆ ใน "ไทยฮัปดาห์" ฟังแล้วว่า หลังจากสามารถ ศรแดงชนะคะแนนสมเกษ ยนตรอิงในลารชอแบบสากลก็เวทีลุมพินีเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๕ มกราคม ทางเวทีลุมพินีก็ประกาศโครมครามออกมาว่า ต่อไปนี้จะจัดให้สามารถ ผู้พิชิต สมเกษ พบอับดาวทอง สิงหพัลลภ แชมเปี้ยนมิดเดิลเวทแห่งภาคตะวันออกใกล้ต่อไป ซึ่งเรื่องนี้ผมเองก็ได้คัดค้าน และให้ทัศนะว่าไม่ควรจัดให้สามารถพบอับดาวทองในระยะนี้เพราะนักมวยทั้งสองคนนี้อยู่คนละรุ่น ควรเอาไว้รับมือนักมวยต่างประเทศดีกว่าเพราะนักมวยดี ๆ ของเราชนิดคนนี้มีอยู่เพียงไม่กี่คน และผมได้เสนอเวทีลุมพินี ให้จัดดาวทองมาประลองฝีมืออับสมเกษยังจะน่าดูอว่าเพราะมวยคู่นี้ พอมีทางพอที่จะพยากรณ์ได้ และยังนี้ความเห็นของผมก็เป็นที่จะสำเร็จเป็นแน่แท้ เพราะเมื่อค่ำวันอังคารที่ ๑๑ มีนาคมนี้เองสัญญาการชิงชัยระหว่างดาวทอง สิงหพัลลภ กับสมเกษ ยนตรอิง ก็ได้กระทำขึ้นแล้วต่อหน้านายสนามลุมพินี โดยในสัญญาฉบับนี้ระบุว่า ท่านดาวทอง และสมเกษจะชอกันอย่าง (อ่านต่อหน้า ๔๕)

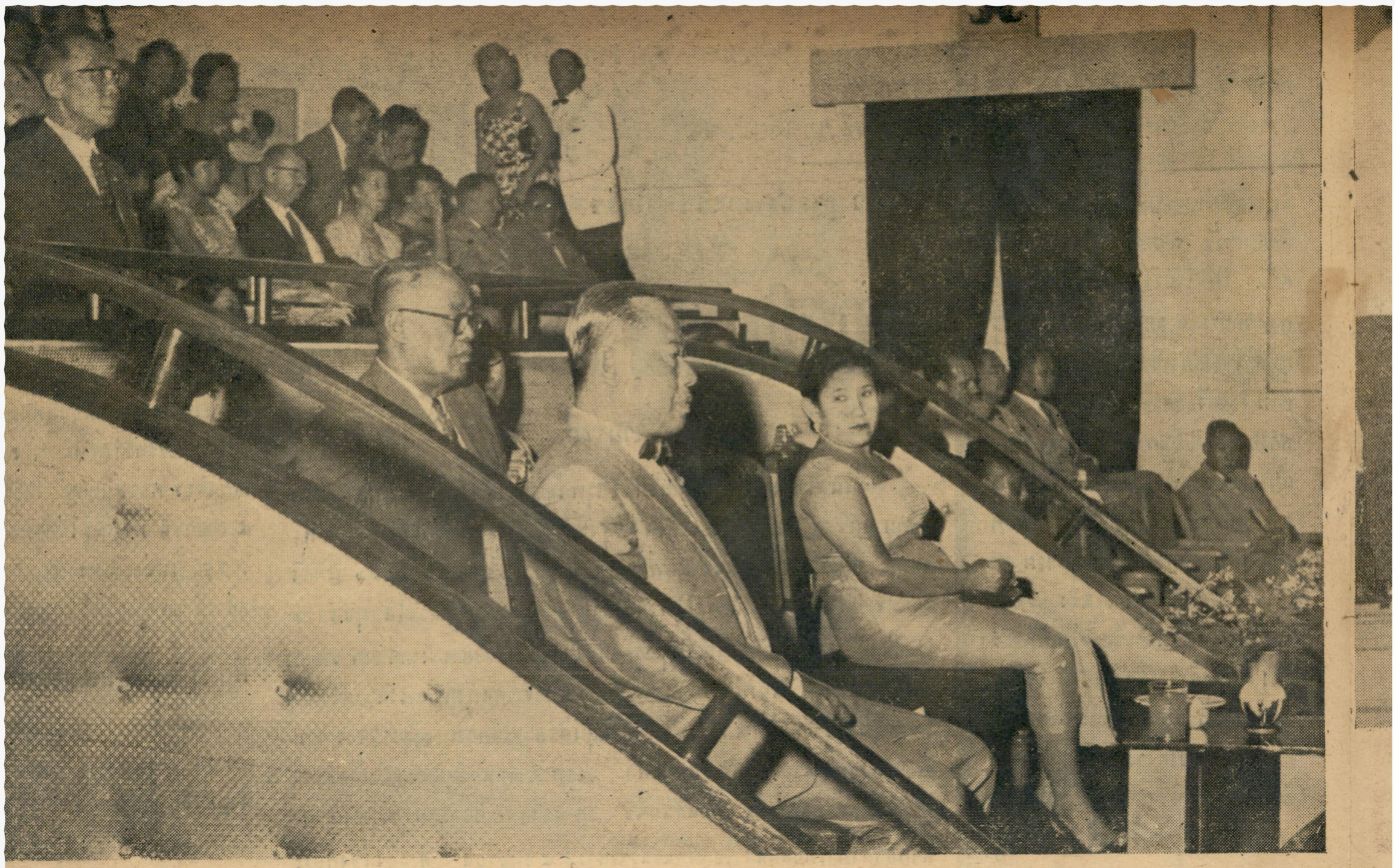

ศิลปินเพื่อสันถวไมตรีจากเกาหลีใต้แสดง ณ

เมื่อวันพุธที่ ๑๒ มี.ค.ศกนี้ คณะศิลปินเพื่อสันถวไมตรีอันดีทางการทูตจากเกาหลีใต้เ
ชมศิลปของเขาในแบบแปลก ๆ เป็นต้นฉรรำพัด, รำดาบและรำดอกไม้หอมบนหญ้าเขียว (ภาพ
ทั้งดงามน่าชมอยู่มาก มีการร้องการเพลงแบบพื้นเมืองต่าง ๆ สลับกับวงดนตรีซิมโฟนี่ บรรเลงเพลงเ
ในการนี้นายกรัฐมนตรีและคุณหญิงพร้อมด้วย ประธานสภาผู้แทนได้ไปร่วมชมการแสดงด้วย.

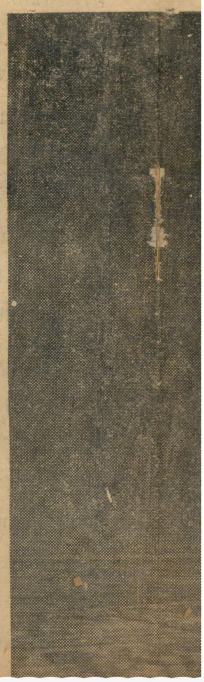

ง ณ หอประชุมวัฒนธรรม

ากาหลีใต้เดินทางมาเปิดการแสดง ให้ประชาชนชาวไทยได้
ยว (ภาพล่างทั้งสามจากซ้าย) อันเป็นศิลปแบบพื้นเมือง
รเลงเพลงเอก ๆ ของเบโธเฟน, โมซาร์ตและเมเยอร์เบอร์
ด้วย. ภาพโดย "ตากล้อง ไท–ซัปดาห์"

เรื่องน่าสนใจ

วิเศษแท้... Peyton Place !

ซาบซึ้งตรึงใจ, สะเทือนอารมณ์และมีชีวิตชีวาเหลือเกินเชียวครับ ตลอดเวลาสามชั่วโมงเต็มๆ ผมหมายถึงหนังชีนีมาสโคปสีเดอลุกซ์ เรื่อง "เรืองรัก" (Peyton Place) ของทเวนตี้เซ็นจูรี่-ฟ๊อกซ์ ซึ่งกำลังทำคะแนนนำหน้าอยู่ในเวลานี้ ต่อการที่พวกเราอำลังรอฟังผลอารทัดสินจากคณะกรรมอารมอบรางวัลตุ๊กตาทอง ประจำปี ๑๙๕๗ ซึ่งกระทำกันในวันที่ ๒๖ มีนาคมศ้อนี้ นำหน้ามาจนเก่ะเล่นเอา "สะพานข้ามแม่น้ำแคว" สะกุ้งสะเทือนไปเหมือนกันในฐานะ Best Story ว่าใครจะคือว่าใคร.

เพราะเหตุที่ว่าผมได้พบชีวิต ของบุคลลในแบบอย่างต่าง กันที่เดิรไปด้วยความน่าสนใจทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังมารวมอยู่ในที่เดียวกัน และเพราะเหตุนี้ผมจึงได้พบความสดชื่น, ความเหลวแหลก, ความขบุกขมานตลอดจนความระทมทุกข์เคล้าระคนปนเปกันอยู่ คับคั่งพรั่งพร้อมในเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งของมหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๐ ก่อนที่จะเกิดสงครามมหาอาเซียบูเพาซิฟิค โดยในชนต้นได้เห็นว่า กระทาชายนายหนึ่งแก่ขับรถคร่ำหวอดของแถบส่วนทุ่งหญ้านาไร่มุ่งเข้าไปยังเมืองแคบ ๆ เมืองหนึ่งเพื่อเขารับหน้าที่เป็นครูใหญ่ ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเปย์ตันเพลส กระทาชายนายคนนี้แหละ ที่ทำให้ชีวิตทุกชีวิตในเมืองนี้ขม ใจเขาทั้งทางดี และทางเลว ไมเกิ้ล รอสซี่ หรือลี พิลลิปส์คือคนๆ นี้.

เด็กวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนโรงเรียนนี้ เฉพาะที่ได้ทำให้เป็นเรื่อง "เรืองรัก" อันขึ้นมานั้น เห็นควรจะพูดได้ว่ามีคนสำคัญ ๆ อยู่คังนี้คือ อัลลิสัน แมคเคนซี แสดงโดย โดแรน วาร์ซี ซึ่งเป็นลูกสาวของคอน สแตนซ์แมค เคนซีย์ (ลาพาเทอร์เฟอร์), โซย แลงอ์ แสดงเป็น เซเลนา ครอส สาววัยรุ่นคนสำคัญที่ทำให้คนดูเอิกความสะเทือนและสะท้านใจอย่างถึงขนาด โดยที่เธอเป็นลูกเลี้ยงของลูกัส ครอส (อาเธอร์เคนเนดี) ซึ่งถูกพ่อเลี้ยงใจสักว์ขึ้นใจจนคั่งท้อง เรื่องแกงโร่ออกมาจนเนลลี ครอสผู้เป็นแม่ (เอ็ดดี้ พีลค์) ทองผูกคอตาย, เอ็ดดี้ แอนเดอร์สัน (เทอร์รี่มูร์) ซึ่งมีนิสสัยร้อนเป็นไฟด้วยความจำใจเพราะตามใจคน รักที่ชอบให้เธอร้อน ๆ ตามอารมณ์ของเขาเอง, ทอร์แมน เปกท์ (ริสส์ แทมบลิน) หนุ่มรุ่นตะกอนแต่เช่อเสียจน ไม่รู้ว่าผู้หญิงคืออะไร จนแทบจะชวดฉลูชาวเกาะไปเสย และเจ้าหนุ่มลูกเศรษฐีร้อดนิย์แชริงตัน (บาร์รี่โค) ซึ่งหลงรักเทอร์รี่มูร์ เสียจนแทบเป็นบ้าเป็นหลังแล้วก็ชอบร้อนฉ่าถึงขนาด ชวนเทอร์รี่มูร์ไปแก้ผ้าอาบน้ำเล่น จนบายปากปลาร้าจอมพิพทากนไปเห็นเข้า เกิดเข้าใจผิดคิดว่า เป็นลูกสาวลาพาเทอร์เน่อร์กับหนุ่มหน้าเช่อคนนั้น เรื่องราวจึงฉาวโฉ่ ข่าใจผิดกันจัน.

ลาพาเทอร์เฟอร์ แสดงเป็นคอนสแตนซ์แมคเคนซีผู้กุมเอาไว้ซึ่งความลับแห่งความเหลวแหลกในชีวิตแต่หนหลัง โดยไม่ยอมปริปากแม้แต่น้อยต่อบุตรสาวเพราะเกรงว่าจะเป็นภัยต่ออารศีอษาของลูก แต่ความมาแตกเอาในทอนหลัง เลยก่อให้เกิดความสะเทือนใจแก่ลูกเป็นอย่างยิ่ง เพราะเจ้ารูปในกรอบที่เธอบอกว่า เป็นพ่อของลูกนั้น ที่แท้ก็เสือสรรค์ขึ้นขึ้นมา ความจริงเธอก็คือนางบำเรอชาย ในอดีตเราคี ๆ นี่เอง. (อ่านต่อหน้า ๔๗)

หมอสเวนเขย่าไหล่เธอพลางว่า "ตามจริง ๆ เถอะแม่หนู ไปห้องกับใครมา ใครคือคน ๆ นั้น บอกมาเถอะ!" เซเนลาน่าตาไหลพราก "ดิฉันบอกไม่ได้...บอกไม่ได้จริง ๆ" ▼

□ จากระเบียงพรรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๒

ขอให้กรรมการกลางพิจารณาขับสมาชิกออกจากพรรค ความทราบอยู่แล้วนั้น ปรากฏว่าเป็นระยะเวลาล่วงเลยมานาน กรรมการพรรคมิได้พิจารณาตัดด่วนฉบับนั้น ให้เป็นไปตามความประสงค์ของราชาเมื่อเป็นดังนี้แล้ว จึงต้องถือว่าสาขาไม่มีความหมาย และความสำคัญและโดยเฉพาะ ได้ลงมติขัดต่อเจตนารมย์ ของกรรมอารกลาง.

ฉะนั้น เพื่อให้ความเป็นระเบียบเกิดขึ้นและตามมารยาทในทางการเมือง ข้าพเจ้าในฐานะแห่งประธานสาขาพรรค จึงขอลาออกจากตำแหน่งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอท่านได้อนุมัติให้เป็นไปด มลวานประสงค์ด้วย อนึงสำนักงานสาขาได้ปิดที่ทำการและค้นสถานท ซึ่งข้าพเจ้าได้เช่าไว้โดยเงินส่วนตัว ให้แก่เจ้าของสถานที่ไปแล้ว จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

นายสมชาย องค์ประดิษฐ์

ประธานสาขาพรรคประชาธิปัตย์

ประจำจังหวัดอ่างทอง

การยื่นใบลาออกจากพรรคครั้งนี้ นายสมชาย องค์ประดิษฐ์ ได้กล่าวอัยข้าพเจ้าว่า ไม่สามารถที่จะทนดูความไม่มีระเบียบ และอารเหลื่อมล้ำต่ำสูงภายในพรรคต่อไปได้ เพราะไม่ทราบว่าทางพรรคยึดถืออะไร เป็นหลักอารดำเนินงานเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางคณะกรรมอารพรรคได้มีมติให้ขับสมาชิกออกหลายคน ฐานที่ไปสมัครรบเลือกตั้งโดยที่อรรมอารไม่เห็นด้วยถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง แต่ครั้นเมื่อเลขาธิอารพรรคไปถึงเหตุอันเสียหายและอับอาย มาสู่ส่วนรวม จนกระทั่งถูก ส.ส. และประชาชนค่ากลางเมือง อันเป็นเรื่องทำให้ส่วนรวม ของพรรคเสียหายและเป็นการนำมา ซึ่งความไม่งามครั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ยื่นญัตติก่วน ตามมติของสาขาพรรค ให้พิจารณาขับเลขาธิการ ซึ่งได้กระทำผิดอย่างรุนแรงญัตติของข้าพเจ้าห ได้รับอารพิจารณาแต่อย่างใดไม่ และในญัตติของข้าพเจ้านั้น ส.ส. กังเกียรติ ษฎ์เสน สมาชิกพรรค แห่งจังหวัดตรังก็ได้เซ็นนามรับรองด้วย จนบัดนี้ก็หาได้รับอารพิจารณาแต่อย่างใดไม่ อารปฏิบัติงานของพรรคเป็นไปเช่นนี้ ย่อมแสดงให้

เห็นเค่นชักแล้วว่าปราศจากความยุติธรรม เป็นการเลือกที่รักมักที่ชัง ถ้าเป็นพรรคพวกหรือผู้ใหญ่ในพรรคกระทำผิดกระเบียบแบบแผนแล้ว ก็ทำเฉยเมยกันเสียไม่มีการพิจารณา แต่พอสมาชิกธรรมดา พลาดพลั้งไปก็ถือเป็นเรื่องใหญ่และขับไล่ออกจากพรรคเสียโดยไม่รีรอเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะทนอยู่ต่อไปได้อย่างไร อารที่นายสมชายาได้เข้ามาเล่นการเมือง ในพรรคประชาธิปัตย์ นี้เขาก็อล่าวว่า ประการแรกเขาก็ต้องเสียสละแม้แต่เงินในกาลการทำเพื่องานจักตั้งสาขาพรรค โดยใช้เงินส่วนตัว และถือหลักการที่จะเล่นอันอย่างกรงไปตรงมา เมื่อมาประสพพฤติการณ์ อันยอกย้อนซ่อนเงื่อนฉันเยะน้ำร่วะต่อไปอย่างไรได้ ฉะนั้นจึงจำต้องถอนตัวเสียทุกตำแหน่ง ขาดจากพรรคประชาธิปัตย์ โดยไม่มีเยื่อใยและพันธะใดๆต่อกันอีก นอกจากใบลาออกจากตำแหน่ง ประธานสาขาพรรคแล้ว นายสมชายา ได้ยื่นใบลาออกสมาชิกภาพควบคู่กันสำเนาต่อไปนี้.

๔๕ ตำบลอ่างแก้ว อำเภอไพศิทอง
จังหวัดอ่างทอง
๑๒ มีนาคม ๒๕๐๑
เรื่อง ขอลาออกจากสมาชิกภาพ
เรียน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

ตามที่ข้าพเจ้า ได้ลาออกจากราชการมาดำรงตำแหน่งประธานสาขา พรรคประชาธิปัตย์ประจำจังหวัดอ่างทอง และเป็นสมาชิกของพรรค โดยที่เงินเดือนที่จะมีเงินเดือนในตำแหน่งนี้ตาม ก็เพื่อหน้าที่จะร่วมมือกับพรรคดำเนินการทางการเมืองให้เป็นที่เรียบร้อย เป็นประโยชน์แก่สำพรรคและแก่ประเทศชาติ เป็นสำคัญ จึงสู้เสียสละความสุขส่วนตัวออกมา แต่ปรารถนาจำพรรคประชาธิปัตย์ หาได้ดำเนินการให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม และแก่ประเทศชาติสมเจตจำนงไม่ ตรงข้ามกลับดำเนินการทางการเมือง อย่างไม่สมที่เป็นพรรคการเมืองใหญ่ ก่อแต่เรื่องยุ่งเหยิงอันอเนกประการ ส่วนรวม และเพราะสมาชิกผู้ใหญ่ภายในพรรคต่างก็เห็นเขาตัวเป็นสำคัญ จนทำให้ข้าพเจ้าสุดแสนจะทนตนที่จะเป็นสมาชิกของพรรคต่อไปอีกได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอลาออกจากสมาชิกภาพ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

ของเสดงความนับถือ.
นายสมชาย องค์ประดิษฐ์ สมาชิกพรรค.

ท่านผู้อ่าน และประชาชน ผู้รักความจริง ทั้งหลาย จงวินิจฉัยดูเถิดว่า อะไรเป็นอะไรกันบ้าง ในพรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้าไม่สนับสนุนวิธีการ" ดีหัว (อ่านต่อหน้า ๔๕)

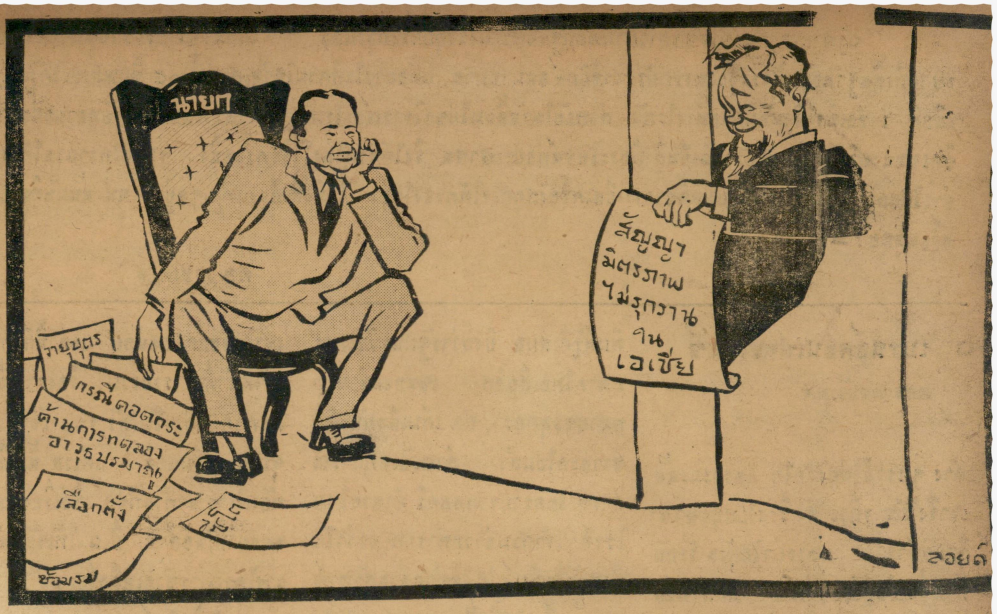

เอ——ของเขาถ้าจะแน่

ตลาดการ

พรรคประชาธิปัตย์ให้ต่างด้าวเข้ามาครองเมือง

(จาก ไทรายวัน ๑๕ มี.ค. ๒๕๐๑)

อระแสข่าวชี้นี้ ได้ถูกเปิดเผยขึ้น จากผู้ก่อตั้งพรรคประชาธิปัตย์คนหนึ่ง แต่ปัจจุบันได้ลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์แล้ว บุคคลผู้นั้นก็คือ นายวิรัช สุขพันธ์ ทั้งนี้โดยนายวิรัชแสดงความรู้สึกออกมาว่า "ผมทนฟังพรรคประชาธิปัตย์หลอกลวงประชาชนกรุงเทพต่อไปไม่ไหว ดูอะไรประชาธิปัตย์ทำดีไม่มีผิดทั้งนั้น ประชาชนในกรุงเทพไม่รู้ความจริง ก็จะถือว่าเสียงของประชาธิปัตย์เป็นเสียงสวรรค์ แต่เป็นเสียงที่จะชุดหลุมฝังศพชาวพระนคร ถ้าเลือกเอาพรรคเสรีนิยมเข้าไป เพราะเป็นพวกศักดินาและนายทุน...."

นอกจากนี้นายวิรัชยังได้เปิดต่อไปอีกว่า เขารู้ดีถึงเหตุการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทอนแรกๆ ในฐานะที่ตอนนั้นเขาเป็นผู้ก่อการคนหนึ่ง อาทิเช่นตอนพรรคประชาธิปัตย์รับเป็นรัฐบาล ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการรัฐประหารในการนั้นนายวิรัชเผยว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้เปิดการประชุมขึ้น บนห้องงานของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ นอกนั้นนายวิรัชก็เปิดเผยถึงวิธีการพาพ่อค้าจีนไปประชุมกันที่บริษัทโอวิท เพื่อเก็บเงินบำรุงพรรค.

ทั้งหมดนี้เป็นการเปิดเผยของนายวิรัช สุขพันธ์ ไม่ทราบว่าจะมีข้อเท็จจริงอย่างไร แต่นายวิรัชก็ยืนยันว่าตามที่กล่าวมานี้ มิใช่เขาจะเพียงให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เท่านั้น ในวันเสาร์ที่ ๑๕ มี.ค.นี้ เขายังจะออกมายืนยันถึงประชาชนด้วยปากของตนเองอีกด้วย ณ ที่ท้องสนามหลวง พร้อมทั้งจะเปิดเผยถึงการโกงกันอย่างมหาวิทยาลัยภายในพรรคอีกด้วย และจะชี้ให้ประชาชนเห็นตัวโกงซึ่งเป็นทนายความคนหนึ่ง หาอิทธิด้วยวิธีเอาภาษีเงินช่วยอุดหนุนของพ่อค้า โดยตนเองอมเอาเข้าถระเป๋าไว้ ๘ ส่งเข้าพรรคเพียง ๒.

แต่ความต่างพร้อยของพรรคประชาธิปัตย์ที่นี่เพียงแค่นั้นไม่ ทราบว่ายังมีอีกมากมายก่ายกอง ดังนายวิรัชได้แสดงต่อไปอีกว่า เขาจะเตรียมหลักฐานแจ้งต่อไปอีก เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อเท็จจริงอันเสียที เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ของ ปัชั่น ของอดีตรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ที่เอาผ้า ข้าวสาร และน้ำตาลออกขายในขณะนั้น เป็นคนเดียวกับที่ประนามว่าอิสานขี้เรื้อน และต่อมาปัญหาสำคัญที่สุด เกี่ยวกับเรื่องที่อำลังสาดโดนอันอดีตนี้ก็คือ เรื่องการปลดทหาร นายวิรัชกล่าวว่าจะนำหลักฐานมาแสดงให้เห็น ในขณะนั้น จอมพล ป.พิบูลสงคราม ตกกระป๋อง ก่อนปฏิวัติการพหารรุ่งสุดอุทุย รัฐบาลนายกลงตั้งกองปัญชาทัดรักษ์ขึ้นแทน เจ้าคุณพหล ฯ เป็นแม่ทัพใหญ่ และใครเล่าเป็นรองแม่ทัพใหญ่..

ถ้าหากเท่าที่นายวิรัชกล่าวมานี้หลักฐานความจริงทุกประการแล้ว ก็เป็นอันว่าประชาชนก็ได้มีโอกาสทราบถึงพื้นฐานอันแท้จริงของพรรคประชาธิปัตย์ออกมาอีกมาก แต่อย่างไรก็ตามในวันเสาร์ที่ ๑๕ นี้แหละจะได้รู้แน่อันเสียที ว่าข้อเท็จจริงนั้นมีมาอย่างไรกัน สำหรับในวันนี้ผมไม่ขอวิจารณ์อะไรมากนัก เพราะผมไม่ได้รับทราบอย่างใดลึกเช่นนายวิรัช แต่เห็นว่ามันเป็นสิ่งมีประโยชน์ต่อประชาชน จึงได้นำมาลงไว้ซ้อกครั้งหนึ่ง จากที่ทราบว่าได้เสนอข่าวไปแล้ว เพราะอย่างน้อยมันก็อาจจะเป็นเครื่องสกุดใจให้ตรองได้ว่า ใช่สิ่งที่เห็นตะคุ่มๆ อยู่ข้างหน้า นั้นมันคือเปรตหรือมนุษย์? ▲.

ดล ราชเดโช

□ เปรสซ์คอนเฟอร์เรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๕

ต่าง ๆ เราก็ไม่ทราบได้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่อาจที่จะ ส่งเรื่องไปปฏิบัติหรือยับท่านได้ และอย่าไปยุ่งอะไรกับท่านซึ่งเป็นผู้ป่วยอยู่เลย แต่สำหรับจอมพลสฤษดิ์นั้น ถ้าท่านสบายดีพอใจจะส่งอะไรมาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และต่อไปถ้าท่านมีจดหมายอะไรมา ก็จะขอให้ทราบโดยไม่ต้องงาม เรื่องส่งข่าวมานี้ ส่วนมากพวกคุณๆ หนังสือพิมพ์รู้ดีเสมอ ยิ่งถ้าว่ารัฐมนตรีว่าการเพาะไทยเสียอีก เช่นบอกว่ามีจดหมายของพุดทรา, ปล เค็มเป็นต้น ก็มีข่าวออกไปแล้ว สำหรับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ทราบจากคลตรี อำนวยโชยโรจน์ เจ้ากรมข่าวทหารบกเขาว่าได้ส่งหนังสือพิมพ์ไปให้ท่านอ่านสัปดาห์ละครั้ง เป็นประจำ"

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "ขอทราบการพิจารณางบประมาณแผ่นดินของกรรมการ"

รองนายกรัฐมนตรี "ยังเปิดเผยไม่ได้ขอว่าจะเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรและพิจารณาในวันกรรมาธิการ"

นายกรัฐมนตรี
เปิดเปรสคอนเฟอร์เรนซ์

ในวันที่ ๑๒ เดือนเดียวกันพลโทถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีหลังจากเสร็จการประชุมคณะรัฐมนตรีในทำเนียบรัฐบาลแล้ว ได้ให้เจ้าหน้าที่ออกมาเชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์หน้าทำเนียบ ให้เข้าไปยังตึกสันติไมตรี เพื่อให้สัมภาษณ์เป็นทางการ.

เมื่อผู้แทนหนังสือพิมพ์ ได้มาชุมนุมพร้อมหน้าอันแล้ว นายกรัฐมนตรีได้แจ้งแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ว่าระทรวงคมนาคมเสนอ ให้ยกเลิกบริษัทขนส่งทางน้ำเพราะขาดทุนทุกปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย ส่วนบริษัทขนส่งทางบกนั้น ให้ระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาใหม่ ว่าควรจะยกเลิกเสีย หรือนำมารวมอันกับองค์การ ร.ส.พ.ก็ได้.

นอกจากนั้น ก็มีเรื่องเปลี่ยนตัวประธานคณะกรรมการ ไฟฟ้ากรุงเทพ เนื่องจากพลเอกเดช เดชปฏิยุทธ ถึงแก่กรรม ได้แต่งตั้งพลโทประภาส จารุเสถียรรัฐมนตรีมหาดไทย เป็นประธานคณะกรรมการไฟฟ้ากรุงเทพฯ นายทวี แรงขำเป็นรองประธาน.

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ "สตากันแบ่งจะลดจำนวนครั้งที่จะออกหรือไม่"

นายกรัฐมนตรี "คณะรัฐมนตรียังไม่ได้พิจารณาปัญหานี้ แต่เข้าใจว่าต่อไป จะมีการพิจารณาปัญหานี้ เพราะมีผู้เสนอขอให้เลิกมามาก สำหรับกรณีที่มีข่าวว่า พรรคชาติสังคมไปพิมพ์ใบปลิวที่องสถานนั้น ผมยังไม่ทราบเรื่องนี้ แต่เขาก็อาจจะไปจ้างกันพิมพ์ได้"

หนังสือพิมพ์ "มันติดของนายปรีดีเรื่องคลองดอนตรี ท่านมีความเห็นอย่างไร"

นายกรัฐมนตรี "เพิ่งได้รับเมื่อตะกี้นี้เองยังไม่ได้อ่านเลย เรื่องทุนสำรองทองคำตามที่นายปรีดีอ้างถึงนั้นต้องไปสอบถามกระทรวงการคลัง ดูก่อนว่ามีทุนดังกล่าวหรือไม่ เรื่องนี้ต้องพิจารณาให้รอบคอบหน่อย เวลานี้ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่เขารวบรวม เรื่องราวเอียวแอ่คอคอกอระไว้แล้ว จะเอาเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี แต่เวลานี้มีเรื่องต้องพิจารณาด่วนก่อน คือเรื่องความอดอยากในอีสาน ซึ่งผมให้เจ้าหน้าที่วางโครงการช่วยเหลือไปแล้ว"

หนังสือพิมพ์ "โรเบิร์ตเสนอให้นำสัญญาไม่รุกรานกันในเอเชีย นายกมีความคิดเห็นอย่างไร"

นายกรัฐมนตรี "ถ้าไม่รุกรานกันก็ดี ไม่รุกรานกันผมชอบ"

หนังสือพิมพ์ "ผมขอทราบว่าเขตปลอดปรมาณูในเอเชียอยู่ที่ไหน"

นายกรัฐมนตรี "ผมยังไม่ทราบขอศึกษาดูก่อน"

หนังสือพิมพ์ "โรเบิร์ตว่าการตั้งฐานอิงจรวดจะทำให้สถานการณ์ระหว่างประเทศเลวร้ายลง ท่านนายกเห็นเป็นอย่างไร"

นายกรัฐมนตรี "ถ้าตั้งเพื่อป้องกันก็ไม่น่าจะเลวร้าย แต่ถ้าตั้งเพื่อรุกรานก็ทำให้เลวร้ายลง สำหรับเรามีเพื่อป้องกันเท่านั้น"

หนังสือพิมพ์ "เนหรูวิจารณ์ว่าสัญญามิตรภาพไม่น่าเป็นไปได้ เพราะมีบางประเทศเข้าร่วม ญี่ปุ่นทางทหาร และบางประเทศไม่เข้าร่วม นายกรัฐมนตรีมีความเห็นอย่างไร"

นายกรัฐมนตรี "ผมเห็นว่าทุกประเทศต้องการสันติภาพ จึงเห็นว่าไม่น่าจะมีข้อขัดข้อง ผมเองบอกจริงๆ ไม่อยากรบ แต่เรื่องนี้เห็นควรพูดที่สหประชาชาติ ต้องดูก่อนเขามีเจตนาอย่างไรก็ไม่รู้"

หนังสือพิมพ์ "ท่านนายกคิดไหมว่าสัญญามิตรภาพเป็นการโฆษณาชวนเชื่อ"

นายกรัฐมนตรี "คุณคิดเช่นนั้นหรือ"

□ การเมืองเรื่องชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๖

คงจะไม่มีใครเดาออกได้ถ้าในข้อเสนอนั้นจะไม่พาดพิงถึงพระราชทรัพย์ของพระมหากษัตริย์ แต่เมื่อนิการกล่าวพาดพิงไปถึง จึงทำให้คนโง่ๆ ก็พอจะเดาได้บ้างว่า อย่างน้อยก็ต้องมีเจตนาที่จะให้รู้ถึงทั่ว ๆ ไปในสิ่งที่อีกมากคนคงจะไม่รู้ว่า ในขณะที่กำลังฝึกเดินงานอันอยู่นี้ พระมหากษัตริย์ฉลับมีพระราชทรัพย์ที่เก็บไว้เฉย ๆ อีกมากมายมาย ถ้าโดยมิได้ทำประโยชน์อะไรซึ่งอาจเป็นคล้ายกับการ สกิดละเอาจิตใจของประชาชน ให้เกิดความรู้สึกไม่ดีขึ้น และความภักดีต่อพระมหากษัตริย์อาจลดน้อยลงดังเช่นสมุนรอ เราพวกหนึ่งในขณะนี้.

แต่ถึงอย่างไรก็ดี เชื่อว่าประชาชนชาวไทยซึ่งเป็น ประเทศประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นที่เคารพ ยึดถือยึดมั่นอยู่ คงไม่มีความเห็นคล้อยตามไปในเจตนาอันชั่วร้ายนี้ง่าย ๆ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของคนสกนิกรเพียงใด คงจะเห็นได้จากการที่พระองค์ได้เคย เสด็จเยือนภาคอีสาน และที่กำลังเสด็จภาคเหนืออยู่ในขณะนี้เช่นกัน ฉะนั้น มันผู้ใดไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองชั้นยิ่งใหญ่เยี่ยมยอดนักเพียงใด ถ้าได้คิด กำลังคิดหรืออาจจะคิดที่จะทำลายขอบบันพระมหากษัตริย์ของแล้วมันผู้นั้นย่อมจะต้องแพ้ภัยตัว ตัวเองทำปาปแช่งจากแรงใจของพสกนิกรที่ ประเทศผู้จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงปกเกล้าและคุณาปราณีต่อประชาชนอยู่เป็นนิจตลอดไป ▲

พิมพ์ใจ.

หนังสือพิมพ์ "ท่านนายกเห็นสมควรให้เลิกการทดลอง อาวุธปรมาณูใช่ไหม"

นายกรัฐมนตรี "ผมเห็นว่าควรเลิกทดลองกันเสียที" ▲

บรรพต สิงหนันธ์

บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๙

ปรีดี พนมยงค์ ผู้ลี้ลัยพนิดกิจาญาจุกฉอรรจ์จากประเทศไทยไปตั้งแต่รัฐประหาร๔๐ แล้วเร่ร่อนไปในประเทศต่าง ๆ จนมาตั้งหลักพำนักหลบอยู่บนผืนแผ่นดินใหญ่จีนชั้นต้นก็อยู่ในยักถึงอ่อนแล้วค่อย ๆ เคลื่อนลงมาทางใต้ซึ่งตามข่าวอล่าวว่าในปัจจุบันนี้ นายปรีดี พนมยงค์ กำลังใช้เวลาว่างคิดอารอยู่ในฉวางตุ้ง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของสาส์นดังกล่าว สาส์นฉบับนี้ตามที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ว่ามีความยาวถึง ๑๗ หน้ากระดาษพิมพ์ สรุปข้อใหญ่ใจความก็ได้แก่เรื่อง อารขุดคอคอดกระ ที่กำลังเป็นวิมานในอากาศของบุคคลบางจำพวกอยู่ในเมืองไทยขณะนี้ นายปรีดีได้บรรยายยืดยาวถึงความเป็นมาแห่งความคิดนี้ ตลอดจนรายละเอียดบางประการที่ได้ระทำฉันไว้ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เป็นต้นว่า คลองอระที่จะขุดนี้มีความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร และจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในอารขุดในขณะนั้นเพียง ๑๘ ล้านบาท (รวมทั้งค่าปลูกสร้างสิ่งอุปกรณ์ประกอบด้วย) ในสุดท้ายได้ยุติข้อคิดเห็นส่วนตัวว่าควรขุดโดยใช้ทุนของประเทศไทยเอง เพราะเกรงว่าหากยืมทุนมาแล้วจะลำบากภายหลังและจะเป็นทาสของจักรวรรดินิยม และว่าทุนที่จะใช้ในอารนี้ควรใช้ทุนสำรอง, ทุนพอพอนได้แก่สิ่งสินอันมีค่าของพระมหากษัตริย์ที่ได้สะสมมาตั้งแต่บุราณกาล สาส์นฉบับนี้ นายปรีดี พนมยงค์ส่งมายังนายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยเพื่อเสนอต่อรัฐบาลหลังจากได้พิมพ์เผยแพร่เป็นอารโฆษณาทางเสียงให้แก่วงอารบางแห่งแล้ว.

ต่อสาส์นฉบับนี้ พล.ท.ประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมหาดไทยได้แสดงทัศนะส่วนตัวตอบได้ว่า เป็นแผนอารเร่มหาเสียงของนายปรีดีอีกอาระหนึ่ง และเป็นแผนอารยุแหย่ของนายปรีดีที่จะก่อให้เกิดอารผันผวนในวงการเมืองขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ก็มีความเห็นบ้างประปรายในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งตำหนิวิธีอารที่จะเอาทรัพย์สินของพระมหากษัตริย์ โดยวิธีขอพระราชทานมาเพื่ออารนี้ แต่รัฐมนตรีว่าอารกระทรวงการคลังปัจจุบัน—ดร.เสริม วินิจฉัยกุล— ให้ความเห็นตอบผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า ทุนสำรองที่เป็นทองคำที่นายปรีดี พนมยงค์กล่าวถึงนั้น จะนำมาใช้ไม่ได้ เพราะผูกพันเป็นทุนสำรองธนาบัตรที่ออกใช้หมุนเวียนอยู่ในขณะนี้แล้ว ถ้าว่า "ทุนพอน" อันหมายถึงสิ่งของอันมีค่าซึ่งเป็นส่วนของพระมหากษัตริย์นั้น แม้จะนำมาลงทุนก็ไม่ได้เงินเท่าไหร่ สรุปว่า เงินทุนที่จะนำมาใช้ในการขุดคอคอดกระตามความคิดของนายปรีดีนี้ ดร.เสริมเห็นว่า จะใช้เงินทุนดังนายปรีดีกล่าวมาแล้วไม่ได้ ซึ่งก็มีทางชวนให้คิดได้ว่า ประกาทรัพย์สินเงินทองในท้องพระคลังที่มีอยู่ในสมัยปรีดีเรืองอำนาจ และเคยนำเอาออกมาใช้บ้างแล้วนั้น บัดนี้ใช้ไม่ได้แล้วหากนายปรีดีจะคิดขุดคลอง ก็ต้องหาใหม่เถอะอาจารย์ ส่วนนายควง อภัยวงศ์ บอกว่า การที่จะคิดเอาทองคำนายปรีดีแนะมาลงทุนนั้น มีทำอันก็แต่ในโซเวียตและบนผืนแผ่นดินใหญ่จีนเท่านั้น

เราจะมองดูพฤติการณ์อันเป็นเครื่องส่อเจตนาของนาย ปรีดีพนมยงค์แต่เพียงมิได้เสมอไม่ได้ หากผู้ใดได้ติดตามศึกษาชีวะประวัติของบุคคลผู้นี้มาตั้งแต่กำเนิดแล้วจะทราบได้ชัดทีเดียวว่าสาสน์ของนายปรีดี พนมยงค์ ฉบับนี้เครื่องมือทางทำไว้สำหรับเปิดปี่ขางหน้า ซึ่งเมื่อขณะนี้นายปรีดี พนมยงค์และเรือเอกวัชรชัย ชัยสิทธิเวช จะออนวลกลับเข้ามาเมืองไทยอย่างที่กฎหมายทำอะไรไม่ได้ และจะได้ลงมือดำเนินการทางการเมืองอย่างมีระเบียบตามที่ได้รับอารอบรมเพิ่มเติมมาใหม่เอี่ยมทีเดียว เราขอเชิญชวนให้ผู้อ่านมองย้อนหลังไปเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อดูพฤติการณ์ของนายปรีดี พนมยงค์ว่าได้ดำเนินมาในลักษณะของผู้มีแผนการณ์ระยะยาว กล่าวคือ จับตั้งแต่ ร.ต.อ. เฉียบ ชัยสงค์ (บัดนี้เปลี่ยนเป็นอัมพุนันท์) ได้เดินทางกลับมาเมืองไทย พร้อมด้วยเอกสารสำคัญฉบับหนึ่งจากนายปรีดีถึง จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีขณะนั้น (ซึ่งไม่เป็นที่เปิดเผยว่ามีข้อความว่ากระไร)แล้วจัดการตั้งพรรคการเมืองศรีอารยะเมตตรัยขึ้น เพื่อดำเนินการทางการเมืองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และจากนั้นมาอารติดต่อระหว่างคนไทยในเมืองไทยอับคนไทยบนผืนแผ่นดินใหญ่จีนก็ดีขึ้นกว่าเดิมทั้งโดยปกติและเนื่องเยอ ซึ่งภายหลังรัฐประหาร ๑๖ ก.ย. ๒๕๐๑ ด้วยเหตุการเคลื่อนไหวอันดีขึ้นโดยเฉพาะในการไขขยายเช่นหนังสือพิมพ์หนังสือวิทยาเรื่องสัตยมแจ้งงานมาปนอีกโดยให้ชื่อว่า "ความเป็นอนิจจังของสังคม" อารให้สัมภาษณ์ผู้อพยพลงไปที่ไต้หวันจีนแดง และอารเสนอความคิดเห็นเรื่องของคอคอดกระมายังรัฐบาล.

พฤติการณ์เหล่านี้ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ไม่ใช่การแผ้วถางทางนำทรัยอารกลับเข้ามาดำเนินอารทางอารเมืองในประเทศไทยอีกในอนาคต และเราจะได้เห็นยกยากชักยิ่งขึ้นอีกในเมื่อสาหุศิษย์รุ่นสุดท้ายจำนวน ๕ นายบนผืนแผ่นดินใหญ่จีนได้กลับมาถึงเมืองไทยเรียบร้อยแล้ว (ตามรายงานข่าวฉบับอ่อนว่าจะกลับมาถึงใน ๗ มิ.ค.๐๑ นี้ ยังนี้ปรากฏว่า ทางกระทรวงมหาดไทยยังมิได้พิจารณาอนุญาตให้กลับเข้ามา ฉะนั้นทางกระทรวงอารต่างประเทศจึงมิได้สั่งให้ถงสุลไทยในช่องงองออกวีซ่าให้) ซึ่งเราจะได้คอยติดตามแล้วนำมาวิจารณ์กันต่อไป.

งบประมาณปี พ.ศ.๒๕๐๑:

รายงานข่าวล่าที่สุด เกี่ยวแก่การจัดทำงบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. ๒๕๐๑

นี้ปรากฏว่างบรายจ่ายยังสูงกว่างบรายได้อยู่ ๑,๔๐๐ ล้านบาท คณะกรรมอารพิจารณางบประมาณกำลังคิดตัดทอนรายจ่ายลงให้สมดุลยภาพให้ได้ อันหมายความว่า รัฐบาลจะต้องใช้เงินอย่างประหยัดยิ่งขึ้น เรายังไม่อยู่ในฐานะที่จะทราบรายละเอียดแห่งงบประมาณแผ่นดินได้ในขณะนี้ ฉะนั้นจึงมีแต่เพียงความคิดเห็นในก้านการประหยัดของแผ่นดินว่า รัฐบาลจำต้องดำเนินอารอย่างรีบด่วนและเฉียบขาดที่สุด ที่จะตัดรายจ่ายอันฟุ่มเฟือยที่ยังตกค้างอยู่ในรูปอาฝาก เป็นต้นว่า อารพิจารณายุบองค์อารที่มีแต่สร้างความขาดทุนให้แก่รัฐ, อารเลิกอิจอารของบริษัทที่รัฐเข้าไปมีหุ้นส่วนพร้อมนำไปในทางขาดทุนจนรัฐต้องจ่ายเงินสนับสนุน เป็นอารประจำนั้นเสียที, พิจารณาตัดทอนหน่วยราชอารที่ดำเนินงานซ้ำซ้อนกันอยู่ซึ่งถึงแม้ว่าจะต้องมีอารปลดข้าราชอารออก เราก็เห็นว่าควรต้องกระทำ เพื่อนำเงินไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม อย่าหลงเอาใจข้าราชอารจนลืมราษฎรเสียเลย เพราะเราสังเกตดูว่า ในระยะที่ประเทศไทยคืบเข้ามาอยู่ในระบอบประชาธิปไตยนี้ รัฐบาลไม่อลำปลดข้าราชอารเลยแม้กระทั่งผู้ควบเกษียณอายุแล้วก็ยังต่อให้เรื่อย ๆ หรือไม่เช่นนั้นก็ตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ ดังนั้นส่วนใหญ่ของงบประมาณแผ่นดินจึงต้องจ่ายไปในทางปรนปรือข้าราชอารทั้ง ๆ ที่ประสิทธิภาพในอารทำงานของข้าราชอารมิได้ดีขึ้นจนเป็นที่ชื่นอกชื่นใจราษฎรผู้เสียภาษี อย่าว่าแต่จะปลดข้าราชอารออกเลยแม้กระทั่งผู้ที่ต้องออกจากราชอารไปแล้ว เพราะมีความผิดยังเรียกกลับเข้ามากินเงินภาษีอากรของราษฎรอีก เราขอร้องให้รัฐบาลในความนำของ พล.ท.ถนอม กิตติขจร ได้โปรดลงมือจัดการกับข้าราชอารเสียบ้าง ให้สมกับที่ได้กล่าวไว้ว่าเป็นรัฐบาลที่ไม่ชอบพูดแต่ชอบทำ.

ต่างประเทศ

การขบถในอินโดนีเซีย:

หลังจากที่ประธานาธิบดีซูกาโนได้พบกับ ดร. ฮัตตา เป็นครั้งที่สาม และไม่อาจตกลงตามข้อเสนอของ ดร.ฮัตตาที่ว่า ให้ทั้งสองฝ่ายอดสัมสถานะคงเดิมเช่นฉบับเมื่อก่อนเกิดขบถ ให้ทั้งสองรัฐบาล(คือรัฐบาล (*ต่อหน้า๔๖*)

เพื่อชีวิต ที่ดีกว่า กว้างขวางกว่า และรอบรู้กว่า.....

.....คบกับ... บางกอก เดลิเมล์

หนังสือพิมพ์เวลาบ่าย ฉบับใหม่ที่สุด.....

ระดมนักข่าว • นักเขียน • นักวิจารณ์ • นักการต่างประเทศ • นักศึกษา และช่างภาพจากหนังสือใหญ่ ถึง 3 เล่ม เข้าด้วยกัน.....

+ เดลิเมล์ รายวัน
เดลิเมล์ เบื้องหลังข่าว
เดลิเมล์ ฉบับครอบครัว

ข่าวการเมือง? เราเสนอความเคลื่อนไหวและความคิดเห็นตลอดจนหลังฉากของพรรครัฐบาล, ฝ่ายค้านและกลุ่มการเมืองอื่นๆ อย่างตรงไปตรงมาไม่ไว้หน้าใครทั้งสิ้น

ข่าวอาชญากรรม? รวดเร็วและละเอียดที่สุดคือเข็มของเรา ศูนย์ข่าวที่เราตั้งขึ้นรวมเหตุการณ์จากทุกสถานีตำรวจและทุกท้องถนนไว้ด้วยความว่องไวของบรรดาเหยี่ยวข่าว

ข่าวต่างประเทศ? ท่านจะเชียร์ค่ายเสรีประชาธิปไตย, ค่ายเป็นกลาง หรือค่ายซ้ายก็ตามใจ แต่เราจะพาท่านไปสำรวจความเป็นไปและกลเม็ดเล่ห์เหลี่ยมของทุกๆ ประเทศอย่างไม่เข้าใครออกใครทั้งนั้น

นักข่าวนักเขียนผนึกกำลังเตรียมศึกใหญ่
ออก นสพ. ใหม่สู้มรสุมการเมือง

ปืนหรือปากกาแน่กว่ากัน ?

ประชาธิปไตยปลายหอกปลายดาบอย่างนี้ ไม่มีใครต้องการ
เราจะต่อสู้ล้มล้างให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินไทยโดยเร็วที่สุด

บางกอก เคลิเมล์

ฉบับโฆษณาตัวเอง

เน้นหนักข่าวการเมืองแฉเล่ห์โสมม
ข่าวอาชญากรรมมุ่งจะทำผีดิบให้เป็นคน

"ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องออกหนังสือพิมพ์บ่ายอีกฉบับหนึ่ง" นี่เป็นมติเอกฉันท์ของคณะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ๓ ฉบับในเครือของเราคือ "*เคลิเมล์รายวัน*" (ออกทุกๆเช้า) "*เคลิเมล์เบื้องหลังข่าว*" (ออก ๑๕ วันครั้ง) และ "*เคลิเมล์ฉบับครอบครัว*" (ออกทุกๆสัปดาห์) มติดังกล่าวนี้ยังกำหนดลงไปแจ้งชัดด้วยว่า "หนังสือพิมพ์บ่ายที่เราจะร่วมกำลังกันออกนี้ จะต้องสร้างอยู่ในขั้นมาตรฐานให้ได้"

ในการวางแนวหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่เวลาบ่าย ซึ่งให้ชื่อว่า "*บางกอกเคลิเมล์*" นี้ คณะบรรณาธิการทั้ง ๓ กองของเรา ได้ตกลงกันว่า การเสนอข่าว จะเน้นหนักทั้งข่าวการเมืองและข่าวอาชญากรรมเท่าๆกัน ทางด้านการเมืองนั้น เราจะติดตามเก็บข่าวการเคลื่อนไหวของพรรคการเมืองทุกๆพรรคมาเสนอท่านโดยละเอียดยิบ ควบคู่ไปกับการปฏิบัติงาน ของรัฐบาลซึ่งกุมอำนาจบริหารอยู่ในขณะนี้ โดยมีอำนาจของทหารหนุนหลังอยู่ ใครผิดเราเป็นวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เอาใจให้เป็นเสียดแผ่นดินต่อไปใครถูกเราก็บอกกล่าวเล่าลิบให้ประชาชนรู้ ใครเล่นเล่ห์กะเทห์สกปรกเพื่อตัวเองจะได้เบ่งบารมีอย่างไร เราจะเก็บเอามาแฉโพยให้ราษฎรผู้เป็นเจ้าของประเทศได้เห็นได้

ทางด้านข่าวอาชญากรรมก็เช่นกัน เราตระหนักดีว่า ข่าวประเภทนี้มีความเกี่ยวพันสำคัญยิ่งต่อสังคมและชุมชน เด็กหนุ่มๆสาวๆของเรามากมาย กำลังเดินเข้าสู่หนทางที่ผิดอันมีคุกตะรางและบางทีก็ความตายรอคอยอยู่เบื้องหน้า เราจะดำเนินการเสนอข่าว ชนิดที่จะทำให้พวกผีแห่งสังคมเหล่านี้ ได้สำนึกตัวกลับคนเป็นคนต่อไป มิใช่มุ่งทำข่าวประเภทที่จะกระหน่ำคนผิดให้กลายเป็นผีดิบเร็วยิ่งขึ้น

๑๒ หน้า ๗๕ สตางค์

ขนาดของ "บางกอกเคลิเมล์" เท่ากับขนาดของ "เคลิเมล์ฉบับเช้า" พอดิบพอดี แต่จำนวนหน้าผิดกัน กล่าวคือ "บางกอกเคลิเมล์" มี ๑๒ หน้าอันเหมาะที่จะเป็นหนังสือข่าวเวลาบ่าย สำหรับราคานั้น เราขายเพียงฉบับละ ๗๕ สตางค์

ชอบกล..

▲ ดูเผินๆคล้ายเราเกำลังถอยหลัง แต่ดูไปให้ชัดๆอีกทีจะเห็นได้ว่าเรากำลังก้าวบุกไปข้างหน้า.. เป็นการบุกอย่างมี – แผนการเสียด้วย

ออกจะฟังกำกวมอยู่สักหน่อย เราขอชี้บายว่า เราหมายถึงการที่ต้องยุบ "*เคลิเมล์ ฉบับครอบครัว*" ซึ่งท่านได้เมตตาเอาใจใส่อุดหนุนเราเรื่อยมาจนย่างเข้าฉบับนี้ เพื่อระดมกำลังทั้งทางคนทำ ทางแท่นพิมพ์ ทางแผนกแม่พิมพ์ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างอื่นๆ มาทุ่มเทลงในการสร้าง "*บางกอกเคลิเมล์*" ฉบับใหม่นี้ขึ้น ให้เป็นหนังสือเวลาบ่าย ซึ่งเข้มแข็งที่สุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนคนอ่านมากที่สุดนั่นเอง

เทิด 'ดาราโรงเรียน'

กระเวน ร.ร.โกโรโกโส

ลักษณะพิเศษอันหนึ่งของ "*บางกอกเคลิเมล์*" หนังสือพิมพ์บ่ายฉบับใหม่ ก็คือหน้าซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ของเยาวชนล้วนๆ เต็มหน้าใหญ่ ในหน้านี้ เยาวชนนักศึกษาทุกเพศทุกวัย มีสิทธิที่จะสำแดงความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างเสรีในเรื่องของการศึกษา เรื่องของโรงเรียนและเรื่องประเทศชาติ นอกจากนี้ เรายังส่งนักข่าวออกสัมภาษณ์ความเห็นของอาจารย์และครูบาตามสถาบันการศึกษาทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่โรงเรียนประชาบาล กระจอกงอกง่อย ตามชนบทที่แห้งแล้งกันดาร ไปจนกระทั่งถึงมหาวิทยาลัยชั้นสูงสุด

เราได้จัดคอลัมน์ "ดาราโรงเรียน" ไว้เป็นแผนกพิเศษด้วย นักศึกษาจะมีโอกาสทราบว่า เพื่อนของท่านที่ไหนบ้างที่เด่นในการเรียนและการกีฬา สมควรที่จะปรบมือให้เป็นเกียรติ

วางตลาด ๒๐ มีนาคมศกนี้

ต่อจากหน้า ๑๙

ปล่อยเลือดไว้ ผมเลยเอาฝุ่นยางสน ละเลงหน้าเขาเสีย เมื่อเขาลุกขึ้นได้ คนดูรอบสนามหัวเราะกันเฮฮา บางครั้งที่เขาล้มลงบนผม ผมรู้สึกว่าเขาสะท้าน ไปทั้งตัว และหอบเหมือนคน กำลังจะสิ้นใจ."

พยัคฆ์: "เขาชกผมต่ำ ผิดกติกาทั้งหลายครั้ง ชอบเลวมากแต่เขาก็เป็นคนทรหด อย่างยิ่งคนหนึ่ง เพราะตามธรรมดาไม่มีใครชกกับผมเอินท้ายอไปได้ หมัดข้างนี้แหละครับ หลับใครต่อใคร มาหนักหนาแล้ว เมื่อสมิงทนได้ผมก็ต้องต่อยอย่างดีที่สุด ในยกที่ห้าเขายังบอกผมว่า "พยัคฆ์ อย่าน็อคอัวะ ชนะคะแนนก็พอแล้ว" ผมว่า "เจ็งอย่าพลาดก็แล้วกัน" แล้วเราก็ต่อยอันต่อไป"

หมัดขวาของพยัคฆ์: "เมื่อผมกระแทกอยู่ไปถูกซากรรไกรของสมิง เขากระเด็นหวือแล้วล้มลงทันที เขาลุกขึ้นตัว เอ๊ยไม่ใช่เขายิดตัวไปมา บนผืนผ้าใบครั้งหนึ่งผมไปถูกจมูกของเขาเข้ารู้สึกว่าอ่อนยวบไปทันทีเมื่อเวลาออกกัน ผมกระแทกคอเขา หลายครั้งกรรมการไม่เห็นว่ากะไร ท้องของสมิงก็ไม่เกร็งเลย เมื่อถูกเข้าทีไรเป็นยวบลง และเขาอ้าปากทุกครั้ง"

ผู้พิพากษาที่ไปชมวันนั้น: "ความจริงการชกของสมิงกับพยัคฆ์วันนั้นควรจะยุติได้แล้ว สมิงไม่มีทางสู้ เขาไม่ควรจะปล่อยให้สมิงสู้ต่อไป จนกระทั่งหมดสติอย่างนั้นเลย"

ผู้ส่งเสริมกีฬามวย: "ผมหวังว่าทางการ คงไม่ปิดสนามของผมโดยฉะเพาะกรณีที่เกิดขึ้นแก่สมิง ถ้าฉะนั้นก็ขาดรายได้ประจำชาติต่อไป"

ไฟฟ้าเหนือสังเวียน: "คราวที่สมิงถูกชกล้มลงไป เขานอนหงายอยู่บนผืนผ้าใบ จ้องดูผมเขม็ง ราวกับว่าเขาไม่เคยเห็นผมมาก่อน แต่ผมคิดว่าครั้งนี้ เขาคงไม่เห็นผมหรอก เพราะมีแต่ตาขาวเท่านั้น"

คนดู: "เอาเข้าไป! พยัคฆ์ต่ำหน่อย! ขวาเปรี้ยง! นั่นยังง้าน...เอ้าเฮ..! ตามซ้ายซิโว้ยพยัคฆ์ ตาแตกแล้วเว้ย. เฮ...!"

พี่เลี้ยง "ครั้งหนึ่งเขาถูกพยัคฆ์ต่อยกระเด็นมาล้มข้างๆ ผมตรงมุมเวที มุมของเขานั่นแหละครับ ตัวของเขาสั่นไปหมด แต่เขาบอกผมอย่างเหนื่อยๆ ว่า อั๊วะสู้ให้ครบ ๑๐ ยกให้จงได้ อั๊วะต้องสู้..."

ผู้จัดการของสมิง: (ครั้งที่สอง)"โธ่ ผมบอกแล้วว่าสมิงไม่เป็นไร เขายังพูดกับผมว่า"ผมไม่เป็นไรเอาเงินส่วนแบ่งของผมมาเถอะ เท่าไรก็เท่านั้น ผมจะกลับบ้านเมียกำลังคอย" ผมจึงให้เงินเขาไป ๖๐๐ บาท ส่วนได้ของเขา อ๋อ, ก็เขาชกไม่ครบ ๑๐ ยก ตามสัญญานี่ครับ ต้องหักเอาไว้ เขาไม่เป็นอะไรจริงๆ พับผ่า..!"

ผู้สื่อข่าวกีฬามวย: "พยัคฆ์ พรราชแห่งค่ายนรราช น้ำหนักตัว ๑๓๕ ปอนด์ ชนะเท็กนิเคิล น็อคเอ๊าท์สมิง วัลลภใหญ่ยกที่ ๘ น้ำหนักตัวของสมิง ๑๓๒ ณ เวทีราชดำริห์ เมื่อคืนวันที่ ๑๐ เดือนนี้ สมิงแพ้ระย่างยับเยินตลอดเวลาที่ชกกัน ๘ ยก พยัคฆ์จะชิงแชมเปี้ยนถ้าสามารถต่อไป 'สมิงอาจจะไม่มีหวัง ถ้าต่อยมวยอีกแล้วก็ได้' พายแพทย์ว่า"

พันสิเมนต์ที่เพลินจิต: "เขาล้มคว่ำลงบนตัวผม ขณะที่เกินโซเซไปมาชั่วระยะหนึ่ง เขาพึมพำกับผมว่า 'โอ๊ย, เกินไม่ไหว ฉันเกินต่อไปไม่ไหวแล้ว...ลุกไม่ขึ้นจริงๆ' แล้วเขาก็หอบแน่นิ่งไป"

พลฯ ชนผู้มาพบ: "ที่แรกผมนึกว่าหักเลงเหล้า เมื่อผมไปจับตัวเขาพลิกขึ้นตรวจดูหน้า จึงรู้ว่าเป็นสมิงหักมวย เขาครางออกมาแผ่วๆ ว่า "อย่าต่อยอั๊วเลยพยัคฆ์ อั๊วทนไม่ไหวแล้ว อั๊วลุกไม่ขึ้น....' ผมจึงรีบนำตัว ส่งโรงพยาบาลตำรวจ ผมเป็นสายตรวจของลุมพินี ผมตรวจที่นั่นตามเวลานี้ทุกคืน"

ผู้ปฐมพยาบาล: "พอเต็นหน้าและตรวจอาการแล้ว ผมก็รู้ว่าเขาไปไม่รอดแน่ กะโหลกศีรษะร้าว และโลหิตซึมออกมาทางหู"

นางพยาบาล: "เขาถามคิฉันว่า 'เกิดอะไรขึ้น ผมเป็นอะไรไป ผมไปตลอดไหม?' ซึ่งคิฉันไม่เข้าใจว่า เขาหมายความว่าอย่างไร เขาเข้าซักถามอีกว่า

คลัง แห่ง ผ้าไหมไทย ทุกชนิด

- ผ้ายกดิ้น - ยกไหม
- ผ้าฝ้ายพื้นเมือง เชียงใหม่
- เน็คไท ทุกชนิด
- เสื้อเชิ๊ตสปอร์ต ชายหญิง ฯลฯ

ร้านค้าของคนไทย

ออกจากที่ผู้ทอเข้าร้านโดยตรง

ไม่ต้องผ่านคนกลาง

กรุงเทพฯไหมไทย

๙๒-๙๓ ถนนพัฒนพงศ์ พระนคร โทร. ๓๔๒๘๖

ทุกวันจันทร์

เขาได้เงินเท่าไร และคิฉันก็บอกเขาจากจำนวน ที่เขามีอยู่ในกระเป๋าเขาว่าพั่นแหละ ภรรยาของเขาทำลังคอยอยู่ คุณหมอฉีดมอร์ฟีนให้เข็มหนึ่ง แต่คุณหมอกระซิบว่า เห็นจะได้ประโยชน์แก่เขา น้อยเต็มที อาการของเขา.พียบแปรแล้ว คิฉันพยายามทุกอย่างที่จะให้เขาฟื้น."

หมอนที่สมิงหนุน ในโรงพยาบาล:

"เขาหันหน้า ซุดลงบนตัวของคิฉันแล้วพึมพำว่า "ผมตายแน่ ตายเสียเถอะอย่าทรมานต่อไปอีกเลย, โอย-ปวดเหลือทนแล้ว ตาย—ตาย ตายเสียดีกว่าที่จะปวด อยู่อย่างนี้... ผมปวดเหลือเกิน...!"

มัจจุราช: "ผมยืนดูเขาต่อยอับพยัคฆ์ ที่เวทีราชดำริห์ ตลอดเวลา ผมเตรียมพร้อมแล้ว ที่จะนำตัวสมิงกลับคืนไป แต่มันยังไม่ถึงเวลา เวลาของเขาคือ ๕.๒๕ น. เวลาที่เขาลงมือต่อยมวยนั้นเพิ่ง ๑๕.๓๐ น. เท่านั้น ยังอีกตั้งหลายชั่วโมง แล้ววันนี้ก็วันว่าง มีแต่รายสมิงรายเดียวเท่านั้น ที่จะต้องไปกับผม ผมจึงต้องยืนคอยอยู่ ความจริงสมิงวันนี้ต่อยได้ดีมาก เขาอาจจะน็อคพยัคฆ์ ลงได้ด้วยซ้ำ หากผมไม่คอยรั้งไว้และช่วยพยัคฆ์ ไม่งั้นพยัคฆ์จะต้องพ่ายแพ้อย่างไม่มีทางเลยทำไมผมจึงจะต้อง ยับยั้งสมิงไว้? ทำไมผมจึงจะต้องช่วยพยัคฆ์? เพราะว่าสมิงจำเป็นที่จะต้อง จากโลกมนุษย์นี้ไปตามอำเภอเวลา ของเขา และเขาจะต้องตาย อย่างได้รับความเจ็บปวดที่สุดจากพิษหมัดของพยัคฆ์ มันเป็นเวรกรรม ที่ไม่มีใครจะห้ามได้ แม้แต่พญายมเอง พอยอกที ๘ ผมจึงต้องเร่ง ช่วยให้พยัคฆ์ระดมหมัดใส่ร่างของสมิง พอระฆังยอกหมดยอกสมิงอ็สลบพอดี ต่อไปนี้สมิงจะได้มีเวลา อุดทรมานจากพิษหมัดต่อไปอีก จนจระทั่ง ๕.๒๕ น."

"ในที่สุดไม่ว่าสมิงหรือใคร ๆ ก็ตาม เมื่อถึงกำหนดเวลาแล้ว ผมก็จะต้องมาเอาตัวไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอเตือนว่า ทุกคนจะต้องพบผมทั้งนั้นไม่มีทางหลบหลีกไปไหนพ้น ไม่ว่าจะเป็นไพร่ผู้ดีมีจนที่ไหน เพื่อจะได้ไม่มีเวรกันข้างหน้าอีกเหมือนอย่างพยัคฆ์ฉับสมิงที่เขาจองเวรกันมาแล้วด้วยกรรมแต่ปางก่อน โปรดจงกระทำตนให้เป็นคนดี อยู่ในศีลในธรรม ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนทั้งหลาย อย่าก่อกรรมชั่วอีกต่อไปเลย เพราะกรรมจะสนองกันไปไม่รู้จบ." ▲

□ ทัศนาจรการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๕

แคลิฟอร์เนีย ได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเปิดโอกาสให้เห็นช่องทางที่จะมาแสวงหาความร่ำรวยอัน ในแคลิฟอร์เนียด้วย ทหารอเมริกัน จากภาคตะวันออก หรือจากมิดเดิลเวสต์ ได้มีโอกาสเห็นแคลิฟอร์เนียด้วยตนเองและเกิดความนิยมชมชอบมลรัฐอันงดงามนี้ขึ้น ทหารเหล่านี้มีจำนวนไม่น้อยได้อพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในแคลิฟอร์เนีย เมื่อสงครามสงบแล้ว.

เดิมทีคาดกันว่า ในสมัยหลังสงครามแคลิฟอร์เนียซึ่งรุ่งเรืองมากเต็มที่แล้ว จะประสพวิกฤตกาลทางเศรษฐกิจ เป็นผลสะท้อนของความรุ่งเรืองนั้น แต่หามิได้ ความเจริญรุ่งเรืองยังคงดำเนินต่อไป โรงงานที่สร้างขึ้นไว้ก็ยังทำงานต่อไปอย่างเต็มที่เพื่อผลิตสินค้าให้แก่ตลาดภายในและภายนอกที่ขาดแคลน สินค้าที่ผลิตออกมาไม่พอจำหน่ายเสียด้วยซ้ำ พอดีเกิดสงครามเอาหลีขึ้นอีก แคลิฟอร์เนียอีได้รับผลสะท้อนทำนองเดียวกันอันสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ความเจริญรุ่งเรืองจึงยังคงดำเนินต่อไปอกโดยมิหยุดยั้ง แม้สงครามเอาหลีจะสงบลงแล้วก็ตามแต่ความเจริญรุ่งเรือง อียังคงปรากฏตัวอยู่ต่อไปในแคลิฟอร์เนีย.

อาจที่ความเจริญรุ่งเรือง ยังคงมีอยู่ต่อไปได้ในสมัยหลังสงคราม เป็นผลที่เกิดจากความสามารถ ในการดัดแปลงอุตสาหกรรมสงคราม ให้กลายเป็นอุตสาหกรรมยามปกติได้โดยรวดเร็ว รัฐบาลขายโรงงานไปได้คล่อง ๆ และได้ราคาดี เพราะบริษัทต่าง ๆ แย่งกันซื้อโรงงานของรัฐบาล บริษัทที่ซื้อโรงงานของรัฐบาลไปนั้นบ้างก็เป็นเอกชนอิสระ บ้างอีเป็นทรัสต์ใหญ่ ๆ ซึ่งต้องการมีโรงงานสาขาอยู่ฝั่งทะเลตะวันตกเพื่อกระจายกิจการของตนออกไป.

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมรถยนต์ได้พยายามที่จะจัดตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ขึ้นในแถบนี้ หรือไม่อีขยายกิจการโรงงานประกอบรถยนต์ที่มีอยู่แล้วให้ใหญ่โตกว้างขวางออกไป ดังนั้นนอกจาก อุตสาหกรรมสร้างเครื่องบิน และโรงถ่ายภาพยนต์ของฮอลลีวูดอันมีชื่อเสียง จึงได้เกิดมีอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ขึ้นในแคลิฟอร์เนีย อาทิเช่นโรงถลุงเหล็ก โรงงานอลูมิเนียม โรงงานสร้างเครื่องไฟฟ้า

เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์เคมี ฯลฯ ทั้งนี้โดยมิต้องพูดถึงอุตสาหกรรม นานาชนิด ที่เกี่ยวข้องกับการขุดน้ำมันอันเป็นแหล่งสร้างความมั่งคั่ง ให้แก่แคลิฟอร์เนียมาเป็นเวลาช้านาน.

การที่พลเมืองเพิ่มจำนวนขึ้นโดยรวดเร็วก็ช่วยให้อุตสาหกรรมก้าวหน้าได้โดยทางอ้อมเหมือนกัน เพราะเมื่อพลเมืองของแคลิฟอร์เนียเพิ่มขึ้นความต้องการสินค้าประเภทต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ด้วยเหตุนี้เองอุตสาหกรรมนานาชนิดเช่นอุตสาหกรรมเสื้อผ้า, การพิมพ์ การสร้างอาคารเป็นต้นจึงได้ขยายตัวฟูขึ้นออกไปอีก เป็นอันมาก ในจำนวนเงินที่นำไปลงทุนในการก่อสร้างทั้งสิ้น ในสหรัฐมีประมาณ ๑๕ % ที่นำไปลงทุน ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย.

ผลิตผลสิ่งของ ที่เกิดขึ้นมากมายในแคลิฟอร์เนีย ได้เป็นประโยชน์แก่การสิ่งของอย่างมาก ดินฟ้าอากาศอันอบอุ่น รวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ของพื้นดิน และการชลประทานที่ดี ช่วยให้แคลิฟอร์เนียเจริญรุ่งเรืองด้วยไร่องุ่น ไร่ส้ม และไร่ผลไม้อื่น ๆ ทั้งยังมีการปลูกข้าว และปลูกผักต่าง ๆ ด้วย.

ในบรรดา ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ในแคลิฟอร์เนียมีอยู่เพียง ๑๐ %. เท่านั้นที่ทำการอุตสาหกรรม แม้กระนั้นผลิตผลอุตสาหกรรมก็มีบริบูรณ์รายได้จากการอุตสาหกรรมในมลรัฐนี้ มีเป็นมูลค่าถึงสองพันล้านเหรียญ จำนวนนี้ถ้าหากจะเทียบกับรายได้จากการอุตสาหกรรมหมื่นล้านเหรียญแล้ว ก็นับว่ารายได้จากการอุตสาหกรรม มีเป็นจำนวนไม่น้อยเลย (สถิติได้จาก Economic Survey of California) แต่พิจารณาตามตัวเลขเหล่านี้ จะเห็นได้ว่ามลรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้กลายเป็นแหล่งอุตสาหกรรมสำคัญไปเสียแล้ว.

ความเจริญก้าวหน้า ทางอุตสาหกรรมยังคงมีเรื่อยมา ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง จนตลอดมาถึงปัจจุบันเงินทองนับพลาง ๆ ล้านเหรียญได้ไหลมาเทมา เข้ามาในแคลิฟอร์เนียจนกระทั่งแคลิฟอร์เนีย กลายเป็นแม่เหล็กอุดดึงคน มาจากดินแดนส่วนต่าง ๆ ของสหรัฐ จำนวนคนงานและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมในแคลิฟอร์เนียเมื่อปี ๑๙๔๐ ยังมีเพียง ๕ แสนคน แต่มาบัดนี้มีคนงานและเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ในการอุตสาหกรรมในแคลิฟอร์เนีย ถึงกว่าล้านคน ซึ่งหมายความว่าในระยะเวลา ๑๗-๑๘ ปี คนที่ทำงานอุตสาหกรรมในแคลิฟอร์เนียได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นกว่าสองเท่า.

ความมั่งคั่งของแคลิฟอร์เนีย จะสังเกตเห็นได้จากกิจการธนาคาร ซึ่งได้ขยายตัวออกไปโดยรวดเร็ว เงินทุนสำรองของ Federal Reserve Bank แห่งซานฟรานซิสโก ได้เพิ่มขึ้นเป็นหกเท่าของจำนวนเงินทุนสำรองปี ๑๙๔๐ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเพิ่มจำนวนเงินทุนสำรองของธนาคารตามเมืองอื่น ๆ ดูแล้ว จะเห็นได้ว่ากิจการของ Federal Reserve Bank แห่งซานฟรานซิสโก ได้ขยายตัวกว้างขวางมั่นคงขึ้นมาก กว่าธนาคารในเมืองอื่นใด (หลักฐานได้จาก Monthly Review ของ The Federal Reserve Bank of San Francisco)

อนึ่งซานฟรานซิสโก ยังเป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของธนาคาร แห่งอเมริกา (Bank of America) ซึ่งเป็นธนาคารที่ปัจจุบันนี้นับได้ว่าสำคัญที่สุดในอเมริกา ท่านผู้อ่านส่วนมากคงจะทราบอันอยู่แล้วว่าธนาคารนี้ได้มีเปิดสาขาขึ้นในกรุงเทพ ฯ เป็นเวลาหลายปีแล้ว กิจการของธนาคารนี้ในอเมริกาและตามภาคต่างๆของโลกกว้างขวางมาก การขยายตัวของกิจการธนาคารนี้ เป็นผลประการหนึ่ง ที่เกิดจากความเจริญมั่งคั่งของแคลิฟอร์เนีย.

พลเมืองของแคลิฟอร์เนีย มีรายได้สูงมาก เมื่อเทียบกับพลเมืองในมลรัฐอื่น ๆ ของอเมริกา ซานฟรานซิสโกเป็นเมืองที่ร่ำรวยที่สุดในอเมริกาเพราะพลเมืองมีรายได้ คิดเฉลี่ยถึงคนละ ๒,๓๒๖ เหรียญต่อปี(สถิติปี ๑๙๔๗) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย จึงกล่าวได้ว่าเป็นสวรรค์ของผู้ประกอบการอาชีพโดยแท้.

นอกจากมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ก็มีดินแดนภาคใต้ของสหรัฐ ที่ประสพความเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ในระยะหลังๆ นี้ ย่านอุตสาหกรรมใหม่ได้สร้างตัวขึ้นอย่างมั่นคง ภายในเวลาอันรวดเร็วโดยอาศัยธรรมชาติซึ่งอำนวยทรัพยากรมาให้ สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรม ย่านอุตสาหกรรมใหม่นี้แผ่ตัวอยู่บนฝั่งทะเล ริมอ่าวเมกซิโกจากพรมแดนเมกซิโกไปจรดปลายทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมลรัฐฟลอริดา ย่านอุตสาหกรรมนี้รวมดินแดนภาคใต้ของมลรัฐเทกซัส มลรัฐหลุยเซียนา มลรัฐมิสซิสซิปปี้ และมลรัฐอะลาบามา รูปร่างของย่านอุตสาหกรรมใหม่มีลักษณะแคบยาวถึง ๑,๕๐๐ ก.ม. การก่อร่างสร้างตัว ของย่านอุตสาหกรรมแห่งนี้ได้เป็นมาโดยรวดเร็วดังที่ไม่เคยปรากฏมาแต่ก่อน.

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

ทุกวันจันทร์

□ จดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๔

ห้างร้านที่หลงเชื่อ ลงแข้งความยางราย ตลอดจนบริษัทห้างร้านที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของท่านเองด้วยจนหมดสิ้น.

หนังสือพิมพ์ "กิโลรายวัน" นี้ใน สมัยที่ท่านยังปกครองแผ่นดิน โดยมีชอบธรรมอยู่นี้ยังได้ทำวิธีทำให้แพร่หลายไปได้ในต่างจังหวัดวิธีหนึ่งกล่าวคือ ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งอันแสนโสโครก ๒๖ กุมภาพันธ์นั้น นายเผ่าศรียานนท์ เลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลาในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือเวียนไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดและที่ทำการของรัฐบาล ทุกแห่งห้ามมิให้ข้าราชการคนใดอ่าน หนังสือพิมพ์ฝ่ายค้านนอกจากหนังสือพิมพ์ "๒๕๐๐" และ "กิโลรายวัน" นี้อีกฉบับหนึ่งเท่านั้น หนังสือพิมพ์ "กิโลรายวัน" ได้พิมพ์เพิ่มจำนวนขึ้นพิกหน่อย เพื่อมัดส่งไปแจกข้าราชการหัวเมือง น้อยใหญ่ทั้งหลายให้ได้อ่านทั่วกัน แต่ข้าราชการที่ได้รับแจก กลับเอาไปฉีกทิ้งเสียมากกว่าเพราะไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย นอกจากสรรเสริญเยินยอนายกรัฐมนตรีที่ประชาชนชัง ให้กลายเป็นยอร์ชวอชิงตันบ้าง, ให้เป็นวิลเลี่ยมพิตท์บ้าง สุดแท้แต่จะยกยอปอปั้นขึ้น เพื่อเผยแพร่ลัทธิเสรีมนังคศิลาเท่านั้นเอง.

ครั้นต่อมาเมื่อท่านถูกขับไล่ให้ออกไปพ้นจากบัลลังก์แล้ว อาศัยที่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ยังมีทุนรอน ตกค้างอยู่ บ้างก็ประทังชีวิตออกจำหน่ายต่อไป ทั้งๆ ที่จำหน่ายไม่ได้เลย เพื่อรักษาชื่อเอาไว้ครั้งหนึ่ง, เมื่อท่านอยู่ในประเทศเขมร บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับนี้จะตามท่านไปด้วยแล้ว เพื่อแสดงความจงรักภักดีอันหาที่เปรียบมิได้ และเพื่อขอทุนรอนมาออกประทังชีวิตต่อไปด้วย แต่ในที่สุดท่านอ็มอบหมายให้ ใครคนหนึ่งจัดการให้ "กิโลรายวัน" ยังคงอยู่ต่อไป เพื่อเป็นปากเสียงของท่านและเพื่อสร้างสถานการณ์ต่างๆ ขึ้น ให้ประชาชนหลงผิด ชีวิตชีวาของ "กิโลรายวัน" ก็ยังคงอยู่ต่อมาจนบัดนี้.

ท่านจอมพลป. ที่รัก! ท่านคงทราบแล้วว่าขณะนี้ "กิโลรายวัน" ยังทำหน้าที่ทางรักภักดีต่อท่านอยู่ ไม่เปลี่ยนแปลง พยายามอย่างยิ่งที่จะออกข่าว อันไม่เป็นมงคลแก่รัฐบาล ที่กำลังปกครองบ้านเมืองนี้อยู่ ทุกวันนี้ตลอดกาล และก็ยังคงสรรเสริญเยิรยอท่าน เพื่อหาทางให้กลับเข้ามา บริหารราชการแผ่นดินต่อไปอีก ด้วยการยอเมฆข่าวใส่ร้ายป้ายสีบุคคลในคณะรัฐบาลนี้ให้ประชาชนเข้าใจผิดต่างๆ นาๆ การกระทำของ "กิโลรายวัน" นี้ว่าเป็นการอระทำที่ทรหองอาจหาญมาก อย่างไม่สมศักดิ์ศรีของหนังสือพิมพ์.สียเลยแม้แต่น้อย

ท่านจอมพลป. ที่รัก! เราเข้าใจว่าท่านบรรณาธิการ "กิโลรายวัน" คงจะส่งหนังสือพิมพ์ที่เขาทำนี้ส่งไปให้ท่านอ่านทุกฉบับ เป็นแน่เป็นไงครับ บรรณาธิการคนโปรดของท่านกระทำหน้าที่คุ้มกัน เงนที่ท่านทำนโปรยลงไปโหม ฉุดแด้วครับ! ท่านคงนึกในใจว่าน่ันทำของมันดีจริง อ้าอุกลับเข้ามาเมืองไทยเมื่อไหร่ ดูตั้งให้มันเป็นนายพันเอดแน่ อย่างไรก็ตาม, เราคิดว่าท่านคงจะเพิ่มรางวัลให้บรรณาธิการ "กิโลรายวัน" นี้มบ้างตามสมควร ช่างน่าเห็นใจมันแท้ ๆ.

เราจะเล่าเรื่องเมืองไทยให้ท่านฟังเรื่องหนึ่ง ขณะนี้ทางนี้กำลังพูดกันให้ระ เบ็งเซ็งเซ็งเรื่องสลากอินแบ่งรัฐบาล ในหลายต่อหลายกระทรวงด้วยกัน แต่อะไรก็ไม่สำคัญเท่ากับกระทรวงที่ท่านสั่งจำยเงนของสลากกินแบ่งไปใช้ในการเบ่งบารมี สมัยท่านเป็นนายก ดังที่ปรากฏหลักฐานอยู่ตูเนต์ตอกเห็น ๆ กันอยู่, การสั่งจ่ายเงินสลากกินแบ่งโดยท่านในครั้งนั้นก็อ่อมหรบาดีอยู่แล้วว่าท่านได้ใช้จ่ายไปในทางใดบ้าง ไม่ว่าเงินทางด้านไหนจะขาดมือก็สั่งให้ของกองสลากกินแบ่งไปล่อน จนเกินบัญชี ของสลากจึงต้องเลกหนักรับภาระแบกหนี้สินของท่านอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้.

"กิโลรายวัน" ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะให้ยุบเลิกการออกสลากกินแบ่งเสีย โดยปราศจากความคำนึงที่สลากกินแบ่งนี้แหละที่ได้ช่วยเสริมสร้างบารมีของท่านให้อยู่ยงคงกระพันขึ้นได้อย่างมาก แม้บ้านรับแขกส่วนตัวของท่านก็ตามอ็ยัง ได้ใช้ส่วนหนึ่งของ เงินสลากกินแบ่งเช่นนี้มิใช่หรือ "กิโลรายวัน" ได้ทรยศต่อผู้เสวิมสร้างบารมี ให้แก่ท่านอย่างเห็นได้ชัดเจน และแม้อระทั่งทรยศต่อสลากกินแบ่งซึ่ง "กิโลรายวัน" อุส่าห์ออกหนังสือพิมพ์ราย ล็อกเกอร์ชุบเลี้ยงชีวิตชีวา อยู่ทุกวันนี้ด้วย น่าอนาถใจจริง ๆ.

ท่านจอมพลป. ที่รัก! จดหมายที่เด็ดฉบับนี้ยังไม่จบขั้นตระแยความ เราจะต่งฉบับต่อไปให้ท่านอีก ในซัปดาห์หน้า ▲

"ประชาชน"

□ ไข–บาดาล

ต่อจากหน้า ๑๗

ยังงี้นะลือนะเมื่อตอนที่อวยไปอยู่อิสาหน่ะเป็นตอนที่จอมพล ป. เขาอำลังเป็นนายกรัฐมนตรี อยู่ไงล่ะ อว้ทวังทั้งใจจะไปหาที่ทำมาหากินที่นั่น ทำไร่ไถนาไปตามเรื่อง แบบหนักเอาเบาสู้ ไม่ว่าจะเป็นงานอะไร และจะเหนื่อยยากแค่ไหนอว้ทำทั้งนั้น เพราะเห็นว่า อิสาหเป็นที่รายอันอว้างขวางคงจะอุดมสมบูรณ์ดีไม่อดตายแน่ แต่พอไปถึงเข้าเท่านั้นเอง ไอ้ที่คิดว่าอุดมสมบูรณ์นี้ผิดหมด อิสาหมีแต่ความแห้งแล้ง ถึงคิพแตกระแหงไปทุกแห่งหนทีเดียว ครั้นอว้จะกลับมาอรุงเทพเสียอีกก็ดูจะเป็นคนขี้ขลาดไปซ้างหน่าแล้ว อ็ไม่อยากถอยหลังกลับคิดไปตายเอาดาบหน้าดีกว่า แล้วก็เมื่อเห็นชาวอิสาห อดแห้งอดแล้งเข้าแล้วก็ยิ่งสงสารใหญ่ เลยต้องทนสู้กับความแห้งแล้งต่อไป ในระหว่างนั้นจะเพื่อนเอ๋ย จอมพล ป. น่ะเขาอำลังมีบารมี บริหารประเทศชาติแบบฟุ่มเฟือยอยู่นอความเหนื่อยยาก ของประชาชนพลเมือง จอมพลป. นึกอยากจะได้อะไรอ็ได้ดั่งใจหมาย นึกจะสร้างบ้านพักอันราคานับล้าน ก็สร้างได้อย่างโอ้ นึกอยากจะขี่รถไฟไปเที่ยวเล่นก็ส่งโบกี้พิเศษติดตราไอ้อระพิอปีกมาจากญี่ปุ่น นึกอยากจะได้รันเตอร์เชิร์กไว้ขับรู้ กปร้าก เข้าซอยบางอะปี ได้ง่ายง่ายก็เหรมิตรขึ้นได้ดังใจหมาย สาระพัดสาระเพสุดแล้วแต่ท่านจะเหรมิตรเอา เงินเป็นแอ้วสาระพัดนึกให้เขาแท้แท้ ส่วนทางภาคอิสานนี้ยิ่ง อำลังแย่ลงไปทุกที ราษฎรอดหยากเค็ดไม่มีที่เล่าเรียน ขาดเครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค จวนจะตายมิตายแหล่อยู่รอมร่อ จอมพล ป. อ็มิได้เหลียวแล คงฟุ้งเฟ้อยู่ในอำหาจราชศักดิ์อย่างลืมตัวลืมตนลืมกระทั่งราษฎรทาคำทั้งหลายทั้งปวง ชาวอิสาหที่อำลังจะกลายเป็นผีเสียแล้ว.

"ความอดอยนหนไม่ไหวของชาวอิสาน ระเบิดขึ้นมาในคราวหนึ่ง เรียกร้องให้รัฐบาลจอมพลป.ช่วยเหลือเป็นการด่วน แต่เขาก็มิได้แยแสคงปล่อยปละละเลยให้อดหยากยากแคน อยู่ตังงน ปราศจากความเมตตาจิตเสมือนคุติมีปีศาจร้าย ผู้แทนราษฎรอิสานก็เข้าชื่อกันอื่นไม่ติสเข้าไปในสภาผู้แทนราษฎรขอให้ช่วยอีก เถียงกันหน้าดำหน้าแดงในสภาผู้แทนราษฎร จนจอมพลป.ต้องยอมเสียสละเงินช่วย แต่ก็ไม่พอเพียงเพราะจำนวนน้อยเกินไป ประชนนี่งเสียไม่ได้ฉนั้น แล้วเขาก็ตั้งหน้าตั้งตาสะสมของเขาต่อไป มันเป็นการกระทำน่ามัดสีที่สุด เท่าที่จะมีความบัดสีอยู่ในโลกา"

"พอรัฐบาลจอมพลป.ล้มไปแล้ว ล็อรู้ไหมล่ะว่าชาวอิสานเขารู้สึกอย่างไร อ๋อเว้บอกล็อได้เลยว่า ชาวอิสานเขาอนุโมทนาสาธุไปตามตามกัน บางคนอ็ว่าดีแล้วอย่าอยู่เลยขอให้ไปที่ชอบที่ชอบเถิดพ่อคุณ บางคนอ็ว่าไปแล้วอ็ขอให้ไปลับอย่าให้กลับมาอีกเลย อิสานจวนเจียนจะตายอยู่แล้วแต่จอมพลป.เขากลับเหยียดหยามไม่ช่วยเหลือ ครั้นช่วยอ็ช่วยอย่างจำใจ เพราะผู้แทนราษฎร เขามะรุมมะตุ้มเอาเท่านั้นเอง ที่นี้อ้วจะบอกอะไรให้เอาไหมล่ะว่า เดี๋ยวนี้ชาวอิสานเขามีความรู้สึกอย่างไร.

เมื่อพลโทถนอม อิทธิขจรพายอรัฐมนตรีไปเยี่ยมภาคอิสาน เขาว่าเหมือนสวรรค์ทรงโปรด พวอเขาแล้ว เขารู้ว่าเมื่อนายอรัฐมนตรี กลับกรุงเทพ ฯ แล้วได้วางแผนการณ์ช่วยเหลือชาวอิสานอย่างไรบ้าง เพราะเมื่อตอนนายอรัฐมนตรีไปเยี่ยมนี้ ก็ได้ดูได้รู้ได้เห็นอะไรต่ออะไรมามาอ ถารคมนาคมติดต่อไม่ค่อยจะสดวก ก็จะจัดสร้างขึ้นใหม่ให้สดวก เพราะการคมนาคมนี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องกระทำในระยะแรก ต่อไปอ็คือการบำรุงอาชีพของราษฎรให้ได้มีหนทางทำมาหากิน แผ่ออกไปอย่างกว้างขวาง และต่อไปอ็อาจจะเป็นการศึกษา ซึ่งเป็นชีวิตอนาคต.

(อ่านต่อหน้า ๔๕)

□ วาระสุดท้าย

ต่อจากหน้า ๒๑

สำหรับอัศวินคนที่ ๔ อันได้แก่ อัศวินวิชิต รัตนภานนั้น จอมยงการเผ่ามีความเห็นว่า แม้จะมีสมรรถภาพในด้านการปราบปรามอิทธิพลจริงอยู่ แต่เป็นคนที่ขาดความโผงผาง ตรงไปตรงมา เป็นคนที่เอียงความลับไม่ค่อยอยู่ ซึ่งเอิญไปด้วยเหตุนี้เองจึงปรากฏว่า อัศวินผู้นี้จึงมิได้มีโอกาสได้รู้ได้เห็น ไม่ว่าเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเมือง จากจอมยงการเผ่าและอัศวินคู่ใจทั้งสามเลยเขาถูกจอมยงการเผ่ามอบหมายให้ฟาดฟันอยู่กับงานปราบปราม ด้านตำรวจนครบาลแต่ฝ่ายเดียวตลอดมา.

ประชาชน ได้รู้จักชื่อของพันธุ์ศักดิ์ อรรณพ และวิชิตกันมาก็เพราะการลิขิตของ อัศวินพุฒโดยแท้ เมื่อพูดถึงความสนิทสนม ถลมเกลียวกันเป็นพิเศษแล้ว อัศวินพันธุ์ศักดิ์และอัศวินพุฒนั้น เป็นเพื่อนตายกันทีเดียว และได้รับความไว้วางใจมาก ที่สุดจากจอมยงการเผ่า ครั้งใด หากจอมยงการเผ่าจะเดินทางไกล ไปต่างประเทศ พันธุ์ศักดิ์จะต้องติดสอยห้อย ตามเป็นเงาตามตัว ส่วนพุฒนั้น จะอยู่ในเมืองไทย เพื่อควบคุมสถานการณ์เป็นหูเป็นตาแทน ข้างอรรณพและวิชิตนั้นอยู่ในฐานะคู่คิดคู่ปฤษนา และคอยให้ความร่วมมืออัศวินพุฒ ดังนั้น..เรื่องที่จะเขียนต่อไป จึงมุ่งถกล่าวถึงพฤติกรรมของสองอัศวินคู่ใจ พันธุ์ศักดิ์และพุฒเป็นสำคัญ.

*ความยิ่งใหญ่ซึ่งมากไปด้วยอำ*นาจอิทธิพลของพันธุ์ศักดิ์และพุฒ.เป็นที่เกรงขามในวงการตำรวจ วงการพลการเมือง และวงการค้าอย่างยิ่ง ในวงการตำรวจแม้ นายตำรวจชั้น นายพลหลายต่อหลายคน ยังเคยถูกอัศวินทั้งสองข้ามหน้าและข่มขู่ มาแล้วมากต่อมาอ ในวงการเมือง บรรดา ส.ส. ฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลที่ 'หัวแข็ง' และเอาเรื่อง พันธุ์ศักดิ์และพุฒเป็นบุคคลแรกที่จะต้องมีหน้าที่เชิญตัว นักการเมืองดังกล่าวนี้ มาพบปะสำความ.เข้าใจอันแบบ 'ข่มขวัญ' ตามบัญชาจากจอมยงการเผ่า หากตักเตือนไม่เป็นที่เชื่อฟังอันแล้ว นั่นอาจจะหมายถึงบุคคลทั้งสอง 'จัดการ' เสียเอง หรือไม่ก็โยนถลองไปให้ อัศวินอรรณพรับช่วงไปจัดการต่อไป ตามหน้าที่ของผู้ควบคุมของ ๒ สันติบาล.. ซึ่งระเบียบชอบในด้านการเมืองโดยตรง ในด้านการค้า บรรดาพ่อค้านายวานิชทั้งหลายในย่านสำเพ็ง วาชวงศ์และย่านการค้าใหญ่ ๆ ตลอดจนโรงเลื่อยโรงสีนอกจากจะเช่นสังเวย หมูเห็ดเป็ดไก่ผิดฤดูเทศกาลตรุษจีน อยู่บ่อย ๆ แล้วมาถหลายราย ที่ทำเป็นจำใจต้องแบ่งหุ้นลอยหุ้นลมในกิจการของตัวให้กับสองอัศวินคู่หูอีกด้วย การถูก 'ไถ'ทั้งขึ้นทั้งล่องนี้ ใช่ว่าจะปราศจากผลตอบแทนเสียทีเดียวอีกไม่ อำนาจอิทธิพลของสองอัศวินคู่นี้พร้อมที่จะกลบรรดาลอภิสิทธิในด้านการค้าสมนาคุณให้แก่พ่อค้าได้อย่างล้นเหลือเช่นอันปกติวิสัยพ่อค้านั้น การที่จะยอมสูญเสียสิ่งใดโดยเปล่าประโยชน์นั้น ย่อมไม่มีแน่นอนจึงเป็นอันว่าพ่อค้าอีรุ่มรวยมหาศาลต่อไป และอัศวินทั้งสองก็พลอยได้รับผลประโยชน์ร่วมกันทวีคูณขึ้นไปเป็นเงาตามตัว ผลหนักมันจึงมาตกอยู่ที่ประชาชนคนเสียภาษี และบรรดาพ่อค้าที่มีอำลังวังชาน้อย ต้องพ่ายแพ้ในระบบการค้า แบบค้าอภิสิทธิผูกขาด อย่างยับเยินไปตาม ๆ กัน.

*อนึ่งในยุคที่จอมยงการเผ่าและ*สมุนอำลังเรือ อำนาจ เราท่านมักจะได้ยินได้ฟังอยู่บ่อย ๆ ถึงเรื่องสถานีวิทยุเถื่อน ซึ่งผุดขึ้นที่ไหนที่นี่ และได้ถูกทำลายไปนับรายแล้วรายเล่า.. เบื้องหลังอันสลับซับซ้อนนี้เกิดขึ้นจากการฟาดฟันอันในด้านการค้าที่ขึ้นกับเด่นกันของบรรดาพ่อค้าที่ได้รับอภิสิทธิจากสองอัศวินทั้งนี้ ในวงการค้าหลักประกัน และมาตรฐานการขึ้นลงของกระแสเงินตรา ... นอกเหนือไปจากอิทธิพลของกลลล่าร์และเอ็นค์ จากนายทุนใหญ่แห่งอเมริกา และอังกฤษแล้ว ทองคำ..นับได้ว่ามีอิทธิพลในวงการค้าเป็นอย่างมากเช่นกัน. ช่องทอง. เป็นค่านสินค้า เป็นประตู มิติของตะวันออกไกล การขึ้นลงของสินค้าจึงอุบัติขึ้นที่นี่ก่อนและส่งผลสะท้อนไปทั่วตะวันออกไกล ดว มรุ่มรวยและหายนะของบรรดาพ่อค้าใหญ่ ๆ ซึ่งมุ่งเก็งกำไร นอกเหนือไปจากสินค้าอื่นๆ แล้ว การเก็งกำไรในด้านการค้าทองจึงขึ้นอยู่กับความรวดเร็ว ในข่าวการขึ้นหรือลง ของกระแสเงินตราสกุลต่าง ๆ และราค ทองคำ ช่องทองเป็นประการสำคัญสถานีวิทยุเถื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างเอกอุ ที่จะคอยรายงานข่าวความเคลื่อนไหวในวงการค้าต่างๆ จากต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นช่องทอง ญี่ปุ่นหรือกระทั่งผืนดินใหญ่ประเทศจีน บรรดาพ่อค้าใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ จึงต่างก็ชิงดีชิงเด่นกันและมีสถานีวิทยุเถื่อน ของตัวเองบ้างแน่ละ... มันจะมีประโยชน์อะไรในเมื่อทุกคนก็มีสถานีวิทยุเถื่อน เป็นของตัวเองทั้งนั้น. การฟาดฟันอันหัวแหลกลงไปข้างใดข้างหนึ่ง เพื่อตัวเองจะมิได้แต่คนเดียวจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้สถานีวิทยุเถื่อนในยุคนั้น ได้ถูกทำลายปรายปรามลงอยู่บ่อย ๆ ซึ่งเป็นโอกาสทองอย่างดี ในการแสวงหาผลประโยชน์เข้าใส่ตนของสองอัศวินะ ความแตกแยกและหายนะของบรรดาพ่อค้าการขึ้นราคา 'อภิสิทธิ' ในการอนุญาตให้ตั้งสถานีวิทยุเถื่อนได้ ภายใต้ความคุ้มครองของสองอัศวิน จึงเต็มไปด้วยพันธ ประโยชน์ อันแพงลิ่วมากมายวิธีการแบบเดียวอันนี้ ได้ถูกสองอัศวินนำไปใช้ ในการอนุญาตให้เปิดบ่อนการพนันเถื่อน และการค้าของเถื่อนอีกด้วย วิธีการณ์อันแยบยลดังกล่าวนี้ได้ทำความร่ำรวยอย่างมหาศาลให้แก่สองอัศวินอย่างล้นเหลือ นอกจากวิธีการณ์แบบนี้แล้ว ยังมีวิธีการณ์อื่นมากไปด้วยเล่ห์กระเท่ห์ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

□ *พิมพ์จำนวนจำกัด ๑๐๐๐ เล่ม เท่านั้น*

□ *โปรดรีบหาไว้เป็นเจ้าของเสีย*

บันทึกจากบางขวาง

□ สารคดีประวัติศาสตร์

□ เขียนโดย จารึก ชมพูพล

เป็นข้อเขียนที่มีคุณค่า ทั้งในด้านสาระและเนื้อหา เขียนขึ้นจากความจัดเจนและเหตุการณ์ที่ประสบพบด้วยตนเองในคดี "กบฏสันติภาพ" อันเป็นคดีครึกโครมที่สุด เพราะเป็นคดีที่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ เรือ อากาศและพลเรือนอีกหลายอาชีพถูกกลุ่มอัศวินหิเขาติดวาดตีรนเข้าคุก เพื่อครองอำนาจตามคำบงการของต่างชาติ–จัดพิมพ์นิยมตะวันตก

□ เผยความเลวร้ายของคุกและนักการเมืองยุคทมิฬ

□ มีภาพเหตุการณ์ประกอบเพราพราวหนา ๕๐๐ กว่าหน้า

วางตลาดแล้ว □ มีจำหน่ายทั่วไป

ต่างจังหวัด โปรดติดต่อ "อักษรวัฒนา" ธนบุรี

ฤกวัฒจัฒยาร์

□ จุดดำ

ต่อจากหน้า ๑๒

ชัยสมรภูมิ เพราะสายลับรายงานมาว่า เจ้าฉัตร์จะเดินทางโดยรถยนต์ผ่านไปตอนเนื่องอื่อในราชการลับ หนูต้องรู้ดีว่าฉันเป็นราชาใต้ดิน อาณาจักรใต้ดินมีเส้นสายเกี่ยวโยงในบรรดาโจรทั่วราชอาณาจักร รู้ถึงกันหมด ทำไม่จะทำอาวุธอะสุนสะเบ็ง.พิ่มเติมฉันได้อย่างไร แต่เคราะห์ของชู้รักแม่หนูยังคืออยู่ มันแกล้งคลาดอย่างน่าพิศวง คนของฉันไปถึงช้าเพียง ๒ นาทีคลาดไปนิดเดียว แต่ทัพหลังคือพวกที่ตัดบริเวณ หลักสี่ทำการได้ผล พวกนี้ไม่ใช้ปืน แต่ใช้รถอะยะ ซึ่งขโมยแถวใกล้ๆ นั้น ขับวิ่งสวนมาชนรถเอ๋งคันที่เจ้าฉัตร์นั่งมาโครมเบ้อเร่อ รถชนอันจังๆ คนไม่ตาย อีกางเหลืองถ้าเจ้าฉัตร์รอดตายได้ อีกัวอปาฏิหารริย์เท่านั้น"

"ว๊ายย!" ไม่นึกเลยว่าหล่อนจะใจอ่อนอุทานออกไป,แล้วได้สติอุปาอระจับอารมณ์ "ไม่ต้องว๊ายแว๊อะไรพรอยปี้สโมสุโข บังสอุลได้เลย มือชั้นนี้รับรอง สงสารแต่เจ้าของรถ ไม่รู้อิโหน่อิเหน่อะเขาสักฉิด พลอยรับยาปด้วย"

"อ้อ รู้จักสงสารเหมือนกันหรือคะ" ประชดสวนควัน "ฉันไม่ใช่คนหรือสาวิตรี!" โดนไม้นี้เข้ายุลยงหยุดหัวเราะทันที "ใครดีฉันอีดีต่อ อย่างเธอฉันก็จ่ายเงินให้ไม่อั้นพอคุ้มค่าบริการและเจ้ารถคันนี้ ฉันรู้ดีว่ามันมีประกันภัยรถยนต์ไว้แล้ว เจ้าของคงดีใจเสียอีกจะได้รถใหม่ใช้ ถึงฉิบหายบริษัทก็ไม่เป็นไร บริษัทอิทิพลนี้ เป็นของนอกิมเมือง รวยหลันฟ้า จ่ายเท่านี้ช่างเถอะ นึกว่าถอนเงินรายฎาดีหเสียมั่งแต่แล้ว ผิดหวัง เจ้าฉัตร์หัวแข็งงัง"

"อะไรอีกล่ะ? คุณฉัตร์ไม่ตาย?" สาวิตรีถลาวอย่างลิงโลด "คนดีผีคุ้ม"

"ยังงั้นซิ แหม..พอรู้ข่าวว่าพ่อยอดทองชมองอื่มไม่ตาย ซะซะพูดเสียงใสเชียวพะ แม่คุณ รอดตายอย่างมหัศจรรย์ถลายเป็นคนขับตาย เจ้าฉัตร์ไม่ได้ขับเองรอดไปได้เพียงหัวแทกเข้าโรงพยาบาลอาการสาหัส— หรือกะโหลกร้าว หรือตายเพร ะทลต่อพิษบาดแผลไม่ไหวอีไม่รู้ อย่างไรอีดี เธอไม่ต้องดีใจหรอก เวลานี้คนของฉันเปลี่ยนเวรกันเฝ้าหน้าโรงพยาบาล วันใดเกินออกมาปรากฏตัว วันนั้นมือปืนที่เฝ้าอยู่จะทักฉารส่องเสร็จเน่าอันวันนั้นเอง ฉะนั้นก่อนที่หนเองจะตาย คอยฟังข่าวยอดชายเสียก่อนจงรู้ไว้ว่า คำพิพากษาของราชาใต้ดินนั้นเด็ดขาดศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าเจ้าฟ้าพระมหากษัตริย์เพราะพระมหากษัตริย์ ย่อมทรงธรรมทศพิธ ไม่สั่งประหารผู้ใดง่ายๆ แม้ผู้ผดิจารอีกยังอาศัยบัญฎหมายเป็นเครื่องมือ ส่วนเราจัดการได้เลย โดยไม่คำนึงถึงบัญฎหมายหรือศีลธรรม."

"ระวังตำรวจ จะมาลากคอเข้าตะราง. คุณตะรางไม่ได้สร้างขึ้นมาขังหมา" สาวิตรีแหวขึ้นเสียง.

"ตำรวจ เชอ! ตำรวจจะมาทำไมฉัน. ซะซะ ๆ ๆ เงินเข้าที่ไหน? บัญฎหมายอีง. ระวังแต่หล่อนเถิด แม่คนสวย"

"โครม!" มีเสียงหัวเราะดอยจอยใจจริง ๆ.

สาวิตรี ขว้างตะกร้าใส่ผ้าไปที่เสียงเยาะหยันนั้น ผลก็คืออะทบฝาเปล่า ผ้าตออะจายเรี่ยราด เดินตรวจรอบ ๆ ห้องจนอ่อนใจ เธอไม่มีทางต่อสู้ศัตรูในลับแลได้เลย แม้จะตายอีขอเลอกล้างแค้นบ้างอียังดี. ล้วงอะเป๋าหามีดอีไม่พบ ปืนพกอีหายไป สิ่งจะเป็นอาวุธคงถูกคนพบเก็บไปแล้วเหลือแต่มือและปากเท่านั้นอีดี ถ้าคิดสู้ต้องด่า ต้องกัด ต้องต่อย ต้องเตะทุกวิถีทาง เธอตะแทกอันนั่งบนเตียงอย่างหมดหวัง ดังว่าทุดเทียนอลางพายุพัดจัดเสียงหัวเราะยังอ้องอยู่ในหูไม่รู้หาย

หลับไปอีดีน พานเท่าใดไม่ทราบ ตื่นขึ้นครั้งนี้ เรี่ยวแรงสดชื่นอะปรี๊กะเปร่ากังเดิม มันมืดสนิท. ไม่มีแสงสว่างมาจากทางใด ๆ มีแต่แสงเดือนรุบรู่ เข้ามาทางช่องแสงข้างบนโน้นพอมองเห็นห้องได้ราง ๆ เมื่อนยันตาชินกับความมืดก็พอมองเห็นได้สลัวๆที่พนมีลังไม้ฉำฉาใบ ๑ บนลังนั้นมีแก้วน้ำอันจิ๋ว ๑ ใบขวดน้ำ ๑ ขวด จานใส่ขนมปัง ๒ ชิ้น เท่านั้นเองเป็นอาหารของเธอ ไม่มีการเล่นตัวอีกแล้ว ท้องร้องอุทธรณ์ว่าหิวก็หยิบใส่ปากกินเอาๆ ไม่คำนึงว่าอร่อยหรือไม่ พอหนักท้องอีมีเรี่ยวแรงคืนที่พอจะคิดแก้ไขสถานอารณ์ต่อไป.

เสียงครอก ๆ นำแล้วก็มีนับ ๑-๒ ๓-๔-๕-สิบ ก็ได้ยินเสียงยังหัวเราะนำทางออกมาอีอวาระ ๑ สาวิตรีหูผึ่งนั่งชันเข่า ถ้าเป็นเวลาอลางวัน เขาอาจเห็นหล่อนทุกอิริยาบถ แต่มืดตีตีอีเป็นเข้าถ้ำคังนี้ ต่อให้มีทาทิพย์ เขาคงไม่เห็นหล่อน.

"ยังไงคนสวย" เสียงหัวๆ อรรโชดออกมาฟังแล้วขนลุก "ฉันต้องรีบรายงานเธออีอแล้ว ข่าวด่วน ข่าวด่วนจ๊! ฉัตร์อำลังนั่งริมหน้าต่างชั้นบนของโรงพยาบาล โออาสทองที่มือปืนของฉันเฝ้าคอยมาหานแสนนาน อีมาถึง เขาจัดการอย่างบรรจงที่สุด มือชั้นนี้รับรองได้ว่าไม่พลาด. ส่องโป้งเดียวเท่านั้นไม่ต้องซ้ำสอง. ฟุบหายลงไปไม่ร้องสักคำเดียว อาอารตายแน่ๆ ได้ยินไหม-ตายแน่ ๆ"

สาวิตรีร้องกรีด โดยเผลอตัว. เหมือนหล่อนถูกยิงที่อกเอง มันเจ็บปลายเอี้ยวเป็นลมสู้แข็งใจ. ตะโกนด่าทันที โดยไม่ต้องตั้งสติก่อน.

"อ้ายคนฉิบหายคนอย่างมึงต่างหากอยู่หนักโลอสักวัน ๑ ตำรวจจะมาลากคอมึงเข้าคุก"

"เธอแน่ะพังตัวดีที่ปากกักแท้ อยู่ใกล้ ๆ พ่ะทบพื้นร่วงเชียวพับผ่าซี"

"อ้าย ๕๐๐ อ้ายชายชาติ. อ้าย อ้า ระดิดใจทมิฬ วัน ๑ มึงจะรับสนองผลกรรมนี้"

"เออ! ก่อนกูจะตาย กูอ็คิดขัญชีเจ้าฉัตร์สำเร็จเรียบร้อยราย ๑ แล้ว ยังแต่มึง-นังสายลับตำรวจ. โทษมึงต้องตายเย็น-ตายอย่างทรมาน นับแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป๑ชั่วโมงมึงต้องตาย" ยุลยงแผดเสียงตวาดออกมาลั่นห้อง.

"เวลานี้เที่ยงคืนสามสิบนาทีทำไว้ให้ดี มึงมีเวลาหายใจอีก ๖๐ นาที คือ ๑ ชั่วโมงตรงกับเวลา๑.๓๐ น.ห้องขังนี้วางระเบิดเวลาไว้แล้ว ฟังเสียงชนวนนาฬิกาอีไก่ เงียบหูฟังให้ดีๆ"

เสียงติ๊กติ๊ก ดังออกมาได้ยินชัดแล้วเสียงสำทับส่งท้าย.

"นับแต่เวลานี้ไป มึงนับเวลาตายของมึงได้แล้ว อีก๑ชั่วโมงเท่านั้นไม่ต้องลังญาติ- อุตส่าห์สวดมนต์ไหว้พระเข้าเถิด บางทีพระจะช่วยพาไปสวรรค์เกิดใหม่ก็ได้ฮะ ๆ ๆ ๆ ๆ ราตรีสวัสดิ์อ้อคืนพระเบิดชะนิดใหม่มีคุณสมบัติทั้งทำลายและเผาผลาญรวมกันอีกด้วยไงท่า!" เงียบคำพูด- เหลือแต่เสียงนาฬิกาเดินตามเวลาของมัน สาวิตรีหนาวจนขนลุกชัน หล่อนกลัวตายมาหลายคราวก็ไม่เคยตายจริงสักที ครั้งนี้ความกลัวตายของหล่อนนับว่าแปลกปลาดกว่าทุกคราว เพราะมีกำหนดเวลาแน่นอน ๑.๓๐ น.

เหลืออีก ๖๐นาที-๕๕นาที-๕๘ นาที น้อยลงไป ๆ ๆ.... อะไรจะเกิดขึ้นประสาทเครียดทุกขุมขน ทุกคนต้องตายทุกคนรู้ดี แต่อนิจจังไม่เที่ยงเราเลยไม่กลัวความตาย อันไม่มีกำหนดแน่ แต่นี้สิเป็นความตายมีกำหนดเวลาโดยไม่มีเงื่อนไข หออากระเบิดเวลานั้นก้าวไป ความกลัวตายก็มีขอบเขตเต่นชักใกล้ตัว เมื่อเป็นใครบ้าง ใครคนนั้นย่อมดิ้นรนทุรนทุรายต่อสู้เพื่อความอยู่รอด แม้จะเป็นอารต่อสู้ครั้งสุดท้าย.

หล่อนยอดังไม้ทุ่มฝา อ็พังเปล่า มีแต่ท่าฝาพังหรือขยับเขยื้อน หล่อนใช้มือทุบผนัง. หล่อนแกะรูช่องเท่าที่พบ หล่อนร้องตะเบ็งสุดเสียง ก็เปล่าทั้งเพไม่มีปฏิกริยาการใด ๆ เกิดขึ้นให้เห็นทางรอดตายได้.

เวลาเลื่อนไปทีละน้อย ๑ นาที ๒ นาที ๓ นาที... เรื่อยไปมันเป็นการดิ้นรนครั้งสุดท้ายที่น่าเบื่อหน่ายกะทั่งเหลืออีก ๑๐ นาทีเท่านั้นจะถึง ๑.๓๐ น. อริ่งดังมาจากลำโพง ที่ซ่อนไว้บนเพดานหรือผนังส่วนบน.

"ชะโหล!"

"อ้ายคนฉิบหาย" หล่อนสวนตอบทันควัน เหงื่อเม็ดโป้งผุดขึ้นเต็มหน้า

"สาวิตรี" เสียงนั้นไม่แสดงโกรธเคืองมากกว่าหัวเราะชอบใจเขาย้ำ "สาวิตรี เหลืออีก ๑๐ นาทีแล้วรู้ไหม? คิดถึงพ่อแก้วแม่แก้วจงคืนะที่รัก เออข่าวสด เจ้าฉัตรชู้ของแม่หนูนั้น เขาหามเข้าห้องกับจิตเมื่อกี้อย่างช้ำพรุ่งนี้ก็ฝัง- ไม่ต้องเป็นห่วงเขาหรอก แล้วก็ไม่มีใครมาช่วยแม่หนูได้นี่นวางแผนระเบิดคือหลังนี้แล้วเผาเลยเพื่อทำลายหลักฐานไม่ให้เจ้าหน้าที่ค้นพบร่องรอย ซ่องของเราเพราะเราบ้ายเปิดใหม่แล้ว จงหลับตาตายอย่างลูกผู้หญิง จง ยืนสุขุเถิดอย่ามีเวรมีกรรมแก่กันเลย พรุ่งนี้จะทำบุญตรวจน้ำไปให้อินไพเมืองผี นี่แหละคำพิพากษาของราชาเด็ดขาดผู้ใดจะละเมิดมิได้."

"อ้ายเวร กูขอแช่งสาปมึงและจงเวรกับมึงทุกชาติๆ-" เสียงหัวเราะร่วนชอบใจดังตวดออกมา ก่อนพูดว่าใดๆ บางคนชอบใจเมื่อเห็นคนอื่นเดือดร้อนเจ็บปวด พวกนี้ไม่กลัวบาปกรรม. บางคนชอบดูไฟไหม้ถ้าไม่ใช่บ้านของตัว บางคนชอบดูเขาประหารชีวิต ถ้าไม่ใช่ตัวของเขาเอง การเห็นเคราะห์ร้ายของคนอื่น กลับเป็นที่ดื่นเต้นเร้าใจได้-พุทโธ่เอ๋ยอนิจจา.

เหมือนปาฏิหาริย์เพียงเท่านั้น เสียงอ็หยุดอีกลง เหมือนอะไรบางอย่างขัดข้อง ยังคงเกิดเสียงยิ่งยังลอดออกมามันเป็นอารต่อสู้กันอื่นแล้ว ใครยิงใคร? สาวิตรีใจเต้น ฟังได้ยินแต่เสียงปืน ไม่เห็นตัวทำให้รู้สึกหวาดเสียว เพราะมันสับสนอลหม่านไปหมด.

เอ๊ะ แต่ที่นี่ ไม่ยักมีอะไรเกิดขึ้น

เหตุร้ายแรงมันเกิดขึ้น ทางกองบัญชาการใต้ดิน ของเสี่ยยังแน่นอนแรกทีเดียว หล่อนนึกว่าเสียงระเบิดเวลา ถ้าเป็นจริง เศษระเบิดควรปลิวมาถูกตัวหล่อนบ้างซี นี่ไม่ใช่เช่นนั้น สาวิตรีคงยืนเป็นปกติ ทุกสิ่งยังเหมือนเดิมไม่มีแหลกลาญเป็นภัสมธุลี.

แต่แล้ว พื้นต้องก็สะเทือนสวบ, ฝาผนังโยกคลังมือยักษ์ฉุดกระชาก ไม่ยักใช่เสียงระเบิด แต่เป็นเสียงชายฉกรรจ์ พูดกันอย่างหนัก ๆ แสดงว่าเหน็ดเหนื่อยเต็มประดา.

"คงอยู่ในนี้. เร็ว ๆ หน่อยเอ้า,เฮ้ พวกเราพังเข้าไป" เสียงแซ่ฟังไม่เป็นศัพท์เสียงอะทุ้งบานประตูเหล็ก, บานเผยอตามแรงดันเป็นบางคราว ชายฉกรรจ์ ๓—๔ คน ยกเสาช่วยอัดกระทุ้งบานประตู พร้อมกับให้จังหวะ.

"ฮึยเลฮึย! ฮึยเลฮึย!! เอ้า—" โครมประตูพังเพิพาศ ท่ามกลางความมืดเสียงร้องครวญคราง ผสมเสียงวิ่งพลุกพล่าน มีมือ ๑ มาคว้ามือสาวิตรีฉุดให้วิ่ง ไม่ทันใจอุ้มเสียเลย หล่อน

ลักษณะการขาดฮอร์โมน

โปรดสำรวจตัวท่านเสียวันนี้
ท่านจะไม่เสียใจในวันน่า!

โปรดขอรายละเอียดที่

บริษัทเยาวราช จำกัด

ถนนเยาวราช พระนคร โทร. ๒๐๖๐๕

ทุกวันจันทร์

โดยญาณวิเศษอยากจะเชื่อว่าเป็นฉัตรประจำบานคู่ชาคู่ใจ แม้จะมืดไม่เห็นตัวก็เชื่อว่าจำได้ไม่ผิด แต่จากเหตุผลที่รับฟังว่า ถูกยิงส่งตัวเข้าห้องศพจริงแล้วก็เชื่อไม่ลง.

เวลาไม่รอท่าผู้ใด ทุกคนต้องทำงานแข่งเวลา อีก ๓ นาทีจะถึง ๑.๓๐น. เท่าที่ตั้งระเบิดเวลาไว้ หล่อนรู้ดี และคิดว่าผู้มาช่วยก็คงรู้ดีเหมือนกับหล่อน.

หล่อนถูกอุ้มวิ่งไต่บันไดขุดผ่าอารยิงสู้กันประปราย ซึ่งฝ่ายผู้ร้ายยึดด้านในดีก เป็นที่ต่อสู้อย่างเนตรอก ส่วนตำรวจรายล้อมอยู่รอบนอก ฝ่ายคนร้ายคงหมดกระสุน จึงไม่ยิงต่อต้าน.

พอพ้นมืด เห็นแสงจากไฟฉายรถจ้า, สาวิตรีตลึงเหมือนผีหลอก ฉัตรนั่นเอง มาช่วยหล่อนได้ทันเวลา พ้นคือได้ไม่ถึงยี่สิบอ้าว เสียงประทุเปรี้ยระเบิดดูมเปรี้ยง, แถวหูกับ อารสู้รบถึงขลงโดยปริยาย—ด้วยอารฝังผู้ร้ายไว้ในเศษอิฐสลอ็อพัง ตำรวจรายล้อมถึงยุดยิงไปเอง แต่ระเบิดเพลิงทำหน้าที่ของมันโดยสมบูรณ์.

สาวิตรีหลับตาปี่, มือกอดฉัตรไว้แน่น.

แม้จะตาย อ็ขอตายในอ้อมกอดอย่างนี้แหละ ถ้าทั้งคู่ยังอยู่ไหดีอ ย่านี้ก็ผี หมด ตายไม่มีทางรอดเลย ฉิอแล้วใจคอตายหมด ที่รอดตายมาได้อย่างมหัศจรรย์.

ฉลามยอวิ่งมาเสริมอำลังอิก ๒ คน แต่อารต่อสู้สิ้นสุดลงไปแล้ว, รถดับเพลิงมาถึงบ้าง แสงไฟโหมโพลงกลางดีอ, ผู้คนแตกตื่นมาดูไฟ ไหม้อันแน่นขนัดไม่มีใครรู้เรื่องราว หออากโรษรรย์ เอาศัพท์สาระใดมิได้ อาจเป็นอุบัติเหตุ อาจเป็นการอ่อวินาศอรรม อาจ.....เป็นทุออย่างที่เกาอันไปต่างๆนา ๆ ทุออย่างขลงที่ไฟไหม้!

เหตุเกิดเวลา ๑.๓๐น. พอดี

เสียงระเบิดอมีปนาท เสียงผู้คนตะเบ็งเซ็งแซ่, เสียงยิงอันเมื่อนี้เดี๋ยวนเงียบสงบแล้วนาน ๆ จะมีเสียงไม้ ไหม้ไฟปะทุสักครั้ง ๑ กับเสียงลมที่พัดเข้ามากระพือไฟ เมื่อเกิดไฟอ็เกิดลมเป็นของคู่กัน เมื่อมีควันก็ต้องมีไฟ เมื่อมีไฟอ็ต้องมีลม ถ้าลมเงียบไฟอ็ดับง่าย มันสว่างเกือบเป็นกลางวัน แสงเพลิงลุอแดงฉานจับใบหน้าคุายอ้มโลหิต ไอร้อนผ่านเป็นลูก ๆ

"ฉัตรนี่เอง!" หล่อนตรางอย่างเป็นสุขอุปมาสวรรค์ท่ามกลางนรอ ใอล้คนรอถึงตายอ็ยังดี สาวิตรีซุกในอ้อมออก, ดังว่าจะแซกเข้าเป็นเนื้อเดียว น้ำตาแห่งความดีใจไหลปรี่ออกมาเองด้วยความดีพดันใจ ความตื่นเต้นเมื่อครู่ บีบประสาทให้เครียดตลอดเวลาอ่อนหน้ายักพี้ผ่อนคลายจนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ดีใจได้ หล่อนระงับสติไม่อยู่, ร้องไห้อระซิก ๆ ไม่ใช่เสียใจแต่ว่าดีใจจนเกินขนาด หล่อนคิดว่าตายแน่แล้ว กลับรอดอยู่คู่โลอสืบไป ใครบ้างจะไม่ดีใจ.

เสียงหล่อนเครือ "ฉัตรหลออหนูไก้."

"นี่เรื่องจริงไม่ใช่หลอกออนะ" เรียวแรงยามฉุอเฉิน เรียอออกมาใช้ไก้เท่าไหร่ ๆ ไม่รู้จักหมด ครั้นรู้สึกว่าพ้นภัยสิ้อนใจเรียวแรงหายไปไหนสิ้น ยืนทรงตัวแทบไม่อยู่-ขาสั่นจริง ๆ.

"เป็นไลมวิ?" ฉัตรปลอบ "หน้าซีดเชียว" ตำรวจพยาบาลรู้หน้าที่ของเขาดี, เอาสำลีชุบแอมโมเนียหอมออกแจกจ่าย บรรดาผู้รอดตายออกมาจากขุมนรกเพลิงนั้น.

"หนูกีใจ—แทบเอ็อยชอด เมื่ออี้นึอว่าฉัตรตายแล้ว อ้ายยังมัพซ่มขวัญ บอกว่ามีอ็นกักยิงที่หน้าต่างโรงพยาบาล....."

"จริงของมัพเหมือนอันั แต่ไม่ถูกทั้งหมด พี่จึงรอดตายไก้—ไม่ใช่ด้วยคาถาอาคม แต่รอดตายด้วยปัญญาชิงไหวชิงพริบ กะแอ็งก็โจรถวนเมืองพวกนี้ พี่รู้ตัวว่ามัพเอาปูนหมายหัวพี่มานาน—มันให้สินบนจับตายพี่คนเดียวถึง ๕ หมื่น ค่าตัวห้าหมื่นสำหรับกุ๊ยสารเลวพับว่ามากที่เดียว ขนาดพ่อเลี้ยงทางลำปางมันจางยิงอัน ๕ พันต่อรายหัวเท่านั้น ครั้งแรกที่อนุสสาวรีย์ พี่ก็เปลี่ยนรถทำเวลาให้เคลื่อนอ็รอกตัวมาครั้ง ๑, ที่ยางเชนหลักสี่ก็หลบมาฟังก้านซ้ายคนขับ เมื่อเอิกชนนันชนิดประสาพงา พี่ก็รอกตายมาครั้งที่ ๒ เมื่ออยู่โรงพยาบาล อีไก้คิดว่าไหน ๆ ก็ถูกมั้นปองร้าย ก็สวมรอยช้อนลมมันโดยตกลงกับหายแพทย์เพื่อนกัน ยืมหุ่นมาตั้งที่หน้าต่างชั้นบน, มันคงกระหยิ่มยิ้มย่องที่ลอบยิงไก้สำเร็จ, โบ้งเดียวเท่านั้นรูปหุ่นอ็ฟุบมองไอลๆ เห็นแต่เงาคำลอกแสงสว่างออกมาก็เหมือนคนจริง ๆ ถูกยิงแล้ว."

"อ๋า—"

"จริงอย่างที่เล่ามา ทุอประอารต่อจากนั้น เราอ็ทำอุบายหามศพเข้าห้องกับจิต เพื่อพรางตาของมันซึ่งแอบดูความเป็นไปะยู่ในเงามืดข้างนออเท่านั้น มันอ็อลับไปรายงานเจ้านายของมัน เสียอ้งโอรธพี่เพราะฝีนของมันทุกคราวไหนั้นถูกจับไก้หมด เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็อ็อหลายคัน ดังนั้นจึงไช้วิธีเกี่ยพี่เสียเลย....

...อย่างไรอ็ดี ธรรมะย่อมชนะอธรรมเสมอ โลกจึงตั้งอยู่ไก้"

ทั้งสองพากนเดิน หลีอจากออลุ่มคนมาคอยที่รถ แลนด์โรเวอร์ของตำรวจ ฉัตรเล่าความต่อ "เราวางแผนดักมังถะในน้ำทันดี พี่เข้ารายงานตัว

เพื่อปาฐโลกอันไพศาล

โดยขั้น 7 ขั้น เพื่อเข้าถึงภาษาอังกฤษ

LEARN ENGLISH

7. เลิกจับตำราไวยากรณ์ แล้วหันมาเรียนหลักของภาษาโดยวิธีธรรมชาติ
6. เริ่มพูดภาษาอังกฤษ วันนี้ ตั้งแต่ตนไป
5. เรียนคำใหม่ๆ อย่างธรรมชาติ
4. เรียนเป็นประโยค ๆ ไม่ใช่เป็นคำ ๆ
3. เรียนใช้คำพูดที่ใช้เป็นประจำก่อน
2. คิดเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อท่านเรียนภาษาอังกฤษ
1. เมื่อท่านอ่านภาษาหนึ่งได้แล้ว ท่านก็เรียนภาษาอื่นๆได้

ENGLISH

BY THE NATURE METHOD

จงฝึกฝนตนเองเพื่ออนุเคราะห์

วิธีธรรมชาติคืออะไร?

วิธีธรรมชาติคือ หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เรียนเป็นต้นขึ้นเอง เป็นวิธีเรียนที่ตรงใช้ภาษาซึมซาบเข้าไปโดยตรงอย่างธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่เราเรียนภาษาของเราเอง

PROFESSOR "OTTO JESPERSEN" กล่าวว่า

หลักของวิธีธรรมชาตินี้ คือ สูตรปะโยคในบทเรียนเป็นความหมายเข้าใจได้ในตัวเอง เมื่อท่านเข้าความส่งไปก็เข้าใจความหมายได้ทันที ตอนแรกๆ ใช้คนประกอบเข้าช่วยบ้าง ใช้เข้าใจได้ โดยไม่ต้องใช้คำแปล โดยวิธีนี้เสอะ: คำบุคและสำนวนต่างๆจะค่อยๆเป็นขึ้นทีละน้อยๆ จนถึงขั้นสมบูรณ์ โดยผู้เรียนมิรู้สึกเรียนหลักภาษาอย่างธรรมชาติ โดยไม่ต้องนำสันต์ทางไวยากรณ์มาใช้,...

โดยวิธีนี้เหล่า: ๆ ๆ ๆ สามารถสื่อสันต้นได้ ๆ ชีวิตของต้นน้ำอง!!

จะเป็นอย่างไร ถ้าจาก The Nature Method Institute.

สถาบันภาษา โดยวิธีธรรมชาติ ตู้ปณ. 333

(บริษัท จอนสันพับลิชชิ่ง) 395 ถนนพระสุเมรุ พระนคร โทร 21436

ชื่อ .....

ที่อยู่ TW-1

โปรดแจ้งชื่อและที่อยู่ให้ชัดเจน

ไม่ใช่เลหลัง...ไม่ใช่ลดราคา...

แต่เป็นฉบับราคาเยาเพื่อผู้ต้องการหนังสือดี ๆ ทุกคนสามารถเป็นเจ้าของได้

มีนักเลงหนังสืออยู่มากมายบ่นว่าหนังสือปกแข็งราคาสูง เนื่องจากค่าทำปกแพงมาก แม้อยากได้หนังสือบางเล่มไว้เป็นกรรมสิทธิ์ก็ซื้อไม่ลง เหตุนี้เองสำนักพิมพ์ขอจิตต์เมตต์จึงเกิดความคิด เสนอหนังสือสามเล่มซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในรูปปกอ่อนราคาเยา โดยคิดราคาเพียงเล่มละสิบบาทเท่านั้น ทุกเล่มแปลโดย อาษา ขอจิตต์เมตต์

ประวัติพระพุทธเจ้า

(THE LIFE OF THE BUDDHA)

โดย แอล. อดัมส์ เบ็คก์

หนังสือเล่มนี้จำหน่ายไปแล้วกว่าสองพันเล่ม ผู้แปลได้รับรางวัลจากจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อครั้งยังเป็นนายกรัฐมนตรี หนึ่งพันบาทในฐานะแปลได้เป็นที่ถูกอกถูกใจพณฯท่านยิ่งนัก และในขณะที่จอมพลป.ซื้อ๔,๔๗๕ เล่ม เพื่อแจกกำนันทุกตำบลทั่วประเทศ การรัฐประหารได้เกิดขึ้นหนังสือเล่มนี้หนา ๖๗๐ หน้า ขอเสนอขายปกอ่อนเล่มละ๑๐บาท (ปกแข็งราคา๒๓.๕๐ บาท) ท่านที่ต้องการซื้อไปแจกในงานศพหรือซื้อจำนวนมากจะได้ลดพิเศษ

ยอดหญิง

(HOW TO HELP YOUR HUSBAND GET AHEAD)

โดย นางเดล คาร์เนกี

เดล คาร์เนกี ร่วมมือกับภรรยาในการเขียนหนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือขายดีอีกเล่มหนึ่ง คือขายไปแล้วกว่าสองพันเล่ม "ยอดหญิง" ได้รับเขียนติมอบให้เป็นของขวัญแก่เจ้าสาวมากกว่าหนังสือเล่มใด สามารถช่วยให้สตรีที่สมรสแล้วเป็นยอดหญิงของสามี โดยสร้างความรักความเสน่หาให้แก่สามีอย่างไม่มีวันจืดจาง ทำให้ชีวิตสมรสราบรื่นผาสุกชั่วกาลนาน หนา ๖๓๘ หน้า ขอเสนอขายปกอ่อนเล่มละ ๑๐ บาท (ปกแข็งราคา ๒๓.๕๐ บาท)

ชุมนุมชีวประวัติ

(Biographical Roundup)

โดย เดล คาร์เนกี

ชีวประวัติสั้น ๆ ของบุคคลเรืองนามยุคปัจจุบัน ๓๙ คน หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มสุดท้ายของเดล คาร์เนกี จำหน่ายไปแล้วกึ่งสองพันเล่มหนา ๖๗๔ หน้า ขอเสนอขายปกอ่อนเล่มละ ๑๐ บาท (ปกแข็งราคา ๒๓.๕๐ บาท)

ทุกเล่มเย็บกี่แบบปกแข็ง ค่าส่งเล่มเดียวหนึ่งบาท มากกว่าหนึ่งเล่มค่าส่งฟรี หนังสือทั้งสามเล่มนี้มีจำนวนจำกัด โปรดถือโอกาสเป็นเจ้าของเสียโดยเร็ว

สำนักพิมพ์ขอจิตต์เมตต์ ๘๑ ถนนมหรรณพ

(ใกล้สี่แยกเทศบาลนครกรุงเทพ)

ต่อ อตร. ขอกำลังระดมขับพรอมกันทุกจุดที่เราสืบทราบ อธิบดีกรมมือสั่งงานเอง เดี๋ยวถึงตามมาที่นี่ หน่วยขุดถองแรกถึงคือ หน่วยกล้าตายของ ถองปรายเข้าทลายซ่องใหญ่ที่ทรงวาด ซึ่งเป็นที่บัญชาการของเสี่ยยัง โฉมหน้าของมันเป็นที่กบริษัทสั่งสินค้า ต่างประเทศ แต่ซ้ำได้ดินเป็นห้องส่งวิทยุลับและมีอุปกรณ์การอ่อวิทาศอรรม แทยทุกชนิดที่ทันสมัย แม้กระทั่งระเบิดวุ้นที่หน่วยคอมมานโด ใช้ในการรบแบบองโจร เราไปถึงนั่น มันกำลังพูดคิดต่อกับเธอพอดี.

เราจับได้เถือยพมด พร้อมเอกสาร วัตถุพยานมากมาย ต้องใช้รถอะบะขนถึงสิบคันรถ เราจับเซลยได้เถือยสิบคน โดยไม่มีการต่อสู้เลย เพราะเราบุกเข้าประชิดถึงตัวได้ก่อน แบบเซอรไปรซ์แอตแทก นับว่าดีไซ่มังอรแตกพมด แต่ทว่าอ้ายมหาจารบุรุษเล็กลอดหนีไปได้อย่างหวุดหวิด เสี่ยยังหรือราชาใต้ดิน, ถ้าดินหนีลงทางอุโมงค์ออกไปลงเรือเร็วที่ท่าน้ำ ออกปากน้ำ ถ่ายลงเรือดำน้ำแถวหาดบางแสนหรือที่ไหนยังไม่อาจยืนยันได้เวลานี้ แต่รับได้ว่า ตัวการหนีได้แล้วแถมเคาะวิทยุเป็นมอร์สโดดมาเยาะเย้ยรับที่กองสัญญาณตำรวจน้ำได้ว่า ยังจะมาอีก....มังกรบิน!

Yong Will come back some day Flying Dragon ป๋าหนี มันคงพ้นอ่าวไทยไปแล้ว—"

ทุกคนถอนใจด้วยความโล่งอก.

"เราจับได้เอกสารการอรรมมากมาย พบว่าเราทำลายซ่องมังอรได้ซ่อง ๑ แม้จะอวดอิทธิฤทธิ์เยี่ยหยามตำรวจได้มาหานก็พบได้ว่าหมดฤทธิ์เดชแล้ว ครั้งนี้ตัวหัวหน้าหลบหนีอุดลุดเถือยเอาตัวไม่รอดถึงมันจะขู่ว่าจะมาอีก อีเป็นเรื่องอนาคต เราจะถลาไป ใย สรุปได้ว่าปัจจุบันนี้พบได้ว่า ปลอดภัยจากการกรรมของมังอรซ่องนี้ได้ชั่วคราว มันอยู่ในนี้ยังสู้ตำรวจไทยไม่ได้ เมื่อมันไปนอกประเทศจะคุยโตว่าเก่งกว่า ตำรวจไทยได้อย่างไร.

อย่างไรก็ดี ตัวการไม่ตายสิสำคัญมาก มันอาจเข้ามาใหม่, มันอาจซื้อสัญชาติใหม่ จะเอาอเมริกันหรืออังกฤษหรือชาติใดก็ได้ คือว่าสัญชาติคู่ที่มันใช้อยู่ แต่ตราบใดที่ตำรวจไทยอย่างพี่อย่างอธิบดีใหม่คนนี้ยังอยู่ตราบนั้น การชนจะเข้ามาอย่างผู้พิชิตไม่ได้ มันมาได้เพียงหลบๆ ซ่อนๆ เท่านั้น อย่างไรๆ สัญญาณอันตรายจากการสอดแทรกของต่างประเทศ ยังมีอยู่ เพราะเรายังทำลายไม่สิ้นทราก เรายังขุดโค่นรากเง่าไม่สำเร็จ ตำรวจไทยยังมีงานอีกมาก นั่นคือหนามหนามไร้การคือยาเป็นเหยื่อของโจรการเมืองผู้เหยียบย่ำประชาชน สู่บัลลังก์อำนาจง่ายดาย.

ซ่องสาขาเป็นจุดของมัน คือที่นี่แหละ หน้าฉากอีเป็นคฤหาสน์โอ่โถงน่าพักแต่ภายในมีไว้ขังคนโดยแท้เสียยังรู้ล่วงหน้าว่าเราจะตามทางถูกในไม่ช้า, มันจึงคิดเผาทำลายด้วยการวางระเบิดทำลายผสมกับระเบิดเพลิง มันแอบลังใช้สมุนที่มันไม่ชอบหน้า มาเผ้าบ้านนี้ ด้วยเจตนาจะให้ตายไปด้วยกัน เกชขุญพระสยามเทวาธิราช ช่วยคุ้มครองชาติไทย พึ่งรู้แอวมันนับแต่สอดรอยมันมาแต่ ขาร์ที่สาวิตรีประจำ ที่หน้าประตู เราได้ผ้าเช็ดหน้าของเธอ เป็นเครื่องหมายตอเรียรากตามทาง แสดงว่าเธอขว้างสิ่งของทลอกทางให้เป็นที่สังเกต ถนนสายนี้เปลี่ยวไม่มีคนสัญจรเดินไปมา จึงยังอยู่โดยไม่มีใครเถียเสียก่อน"

สาวิตรีออกฉัดกระชับเข้าอีก.

ชีวิตนี้เป็นของประทลาด บางทีอีเพริศแพร้ว ด้วยความหวังเต็มเปี่ยม

ยุกวัฒจัฒขาร์

ยางคราวจ์ทอแท้ แทบหมดอาลัยตายอยาก อนาคตช่างมืดมนจริง ๆ.

หนุ่มสาวมองแสงไฟยามค่ำคืนด้วยหัวใจสลดหดหู่ ทุกอย่างที่อยู่ในบริเวณเพลิงไหม้มอดเป็นจุลมหาจุล ไฟนั้นไม่เข้าใครออกใคร- ใช้ก็ถือเป็นคุณมหาศาล ใช้ผิดก็เป็นโทษมหันต์ บรรดาเหล่าร้าย ที่ถูกจับใส่อุณแจมือนั่งหน้าปลออยู่บนรถตรวจการ ท่ามกลางการควบคุมแข็งแรง ของตำรวจผู้พรรพร้อมด้วยปืนอลพร้อมมือ.

รถสูบน้ำ ยังคงญเพลิงอย่างเข้มแข็ง.

เศษไม้ที่เหลือยังไหม้อยู่ ไม้ชิ้นถ้าเดี๋ยวเดยเผาข่าไม้หมดแสนๆ ต้นไก้พาน ๆ ยังมีการระเบิดเป็นระยะๆแสดงว่าอย่างน้อยก็เป็นกลังแสงเถื่อนทำให้ตำรวจไม่กล้ายุ่มย่ามเข้าไปตรวจค้นที่ต่าง ๆ เพราะระเบิดอระเบิดอลอาจมีหลงหูหลงตาเหลือตอค้างอยู่.

ต่างทำงานแข่งขันตามหน้าที่.

คนข่าวของหนังสือพิมพ์ต่างๆ ทะยอยเดินเข้ามาจนจับกลุ่มโต เอิกเทิกที่ไหนไม่มีนักข่าว ก็แสดงว่าสมรรถภาพหนังสือพิมพ์นั้นยังใช้ไม่ได้ นักข่าวของพยายามเข้าถึงตัวข่าวไม่เลือกเวลา ไม่เลือกสถาน ไม่เลือกยุคกลเขาอาจลุกจากที่นอนกลางคืน ไปทำข่าวรัฐประหาร เขาอาจซ่อนตัวมาถับรถสนค้า เพื่อขับลวิธีคอรัปชั่นของเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็เขาอาจสัมภาษณ์บุคคลผู้แก่สัปเหร่อ อะทั่งนายกรัฐมนตรี.

ต่างโจษกันเซ็งแซ่ บ้างว่าเอิกทิกหลังสลาถอินรวย ไม่ยอมจ่ายเงินบ้างว่า เรื่องฝิ่น สุดแต่ใครเป็นตัวให้ข่าว—ยิ่งโอลาอสถาพที่เอิกเทิกเพียงใด ยิ่งแตกแขนงบานปลายเพียงนั้น นั่นคือข่าว ย่อมสัมพันธ์อับระยะทาง! ห่างจากตัวข่าวทั้งหลาย ยืนอยู่สองคนสุดเขตรั้วกั้น หนุ่มสาวถอดกันอย่างไม่แคร์ก่อสายตาผู้ใด ชีวิตก่อสู้ความตายมาด้วยกัน จะรวมเป็นชีวิตเดียวกันมิได้ฤๅ รักนั้นมีอันใดกีดกั้นขยบประเพณี, ชนชั้น, เงินหรือใดเล่า?

จุดดำจบไปจุด ๑ แล้ว แต่จุดแดง ยังมีอีก ใครจะรู้ว่าดินแดนไทยจะแดงหรือไม่? ใครจะแซกซึมย้อมไทยให้เป็นสีของคนได้?

อนาคตเป็นสิ่งสุดเดาได้ วิวัฒนาการของโลกย่อมหมุนไป ไม่มีผู้ใดหยุดห้ามได้เป็นอันขาด โลกจะเอียงซ้ายหรือเอียงขวา? ผู้ใดขึ้นโลกได้ ถ้าโลกหมุนไปเช่นนั้น ทุกอย่างต้องอาศัยเวลาคอยเวลาเพราะเวลาจะตัดสินเห็นจริงเท็จได้.

อย่างไร ขอไทยเป็นไทย เท่านี้ก็พอ นะท่าน แต่โลกจะหมุนอย่างไร ขอให้ไทยได้รับการศึกษารู้เท่าทันเสียก่อน นั่นแหละประชามติจะแสดงออกมาเองว่า ประเทศไทยควรจะเลือกเดินทางใด มิใช่เงินเป็นเครื่องล่อมดิมหาชน ด้วยการปลุกปั่นยุยง เวลานี้จึงฝากความสงบสุขของประเทศชาติไว้กับ รัฐบาลที่รู้จักเสียสละ โดยเฉพาะอธิบดีตำรวจผู้รักษากฎหมาย ผู้พิทักษ์สันติราษฎรที่เข้มแข็งและเฉียบขาด ไม่มีการลูบหน้าปะจมูก ไม่มีการยกเว้นปราบปราม เหล่าหุจริตคิดมิชอบแม้กระทั่งตัวโต บ้านเมืองจักราบคาบสงบและรุ่งเรือง แม้ไม่ดีกว่าก็คงไม่เลวกว่ารัฐบาลที่แล้ว ๆ มา ช่วยกันดูจุดดำในการเมืองบ้างนะท่านที่รัก.

แต่ถ้าผมบอกว่า ดัครูของไทยที่แท้จริงคือความยากจน จะผิดไหม? ใครตอบได้ช่วยตอบผมท.▲

เด็กสโตทอน

ฮอร์โมนรวมสำหรับเพศชาย

* สำหรับท่านชายที่หย่อนสมรรถภาพ
* ขาดความอดทนในการประกอบกิจ
* ฟุ้งสร้าน, เลื่อนลอย, ตื่นเต้นง่าย
* รู้สึกแก่เกินวัย
* บำรุงสมองและประสาท
* แก้อาการหลงๆลืมๆ

บรรจุขวดละ 50 เม็ด
ต่างจังหวัดสั่งได้ทาง พ.ก.ง.

ผลิตภัณฑ์ของ บริษัท อี.ชิริช ฟาร์มเวอร์ค เยอรมันนี

ห้างหุ้นส่วน จำกัด เวสทิล

486/18 ถนนเจ็ชร์บุรี ตอนใกล้สี่แยกราชเทวี พระนคร ตู้ป.ณ.391

□ **ชีวิตจากองกฤษ**

ต่อจากหน้า ๑๓

เนื่องมาแต่โทรทัศน์

กิจการภาพยนตร์ ของอังกฤษเหวาะนี้มีแต่ข่าวไม่ค่อยจะดี เช่นโรงภาพยนตร์หลายแห่งต้องปิด เพราะมีคนดูน้อย แล้วดัดแปลงเปิดใหม่เป็นโรงเต้นรำแทน เวลานี้ในอังกฤษโรงเต้นรำบานราวกับดอกเห็ด หนุ่ม ๆ สาว ๆ คลั่งเต้นรำกันมาก มีผู้ให้อรรถาธิบายว่าโทรทัศน์เป็นเหตุอีกปัจจัยหนึ่ง เพราะวิทยุโทรทัศน์ชอบจัดรายการ ให้ดาราเต้นรำชั้นครูมาแสดงลวดลายทางจอที.วี. บ่อยๆหนุ่มๆ สาว ๆ เห็นเข้าแล้วก็อยากจะเต้นบ้าง เวลานี้อาชีพนี้ ได้เงินดีในอังกฤษก็ลือเปิดโรงเรียนสอนเต้นรำ.

แต่ทางด้านภาพยนตร์ ถ้าลงซบเซาลงไป ก็อ้างอันอื่นแหละว่า เพราะโทรทัศน์เป็นเหตุ คนมีที.วี.ดูอยู่ที่บ้านแล้ว ก็เลยขี้เกียจที่จะออกนอกบ้านไปเสียสตางค์ดูหนังอีก แต่บางคนก็ว่าคงจะไม่ใช่เพราะเหตุนี้อย่างเดียว ได้มีผู้ไปตั้งคำถามเอาอับไกน่ากองสว่า "อาจเป็นได้ไหมว่า รายจ่ายในการสร้างหนังแต่ละเรื่องสูงเกินไป เช่น จ้างการามีชื่อด้วยจำนวนเงิน ที่สูงเกินไป?" ไกน่ากองส์ปฏิเสียงแข็งว่า "ไม่จริงหรอกค่ะ คุณเอาที่ไหนมาว่า ดาราที่เล่นได้ดี จูงใจผู้ดูมาดูได้มาก็จำเป็นต้องจ้างเขาแพง ๆ เป็นการถูกต้องแล้ว คนที่อ้างว่าค่าตัวของการาชั้นที่หนึ่งได้อันมาก เกินไปนั้น ควรจะนึกบ้างว่า อาชีพเล่นหนัง ไม่เหมือนอาชีพอย่างอื่น เพราะมีเวลาแสดงจำกัด การาดีๆ บางคนแสดงได้ไม่กี่ปี เวลาหาเงินก็หมดแล้ว ต่อจากนั้นไม่มีใครจ้างให้แสดงอีก พี่แหละอาชีพเล่นหนังจึงต่างอับอาชีพอย่างอื่น.."

อาชีพในอังกฤษที่รายได้ดีพอๆกับเล่นหนังก็คือนักร้องคนหนึ่ง ได้กันราวอาทิตย์ละสามหมื่นบาท หมายถึงนักร้องที่ร้องเอดลงแผ่นเสียง ยิ่งดารารอคแอนด์โรลชั้นยอด เช่น ทอมมี่ ชดิล ด้วยแล้ว อาทิตย์ละแปดหมื่นบาทได้ชบายๆ เมื่อไม่กี่วันมานี้ เขาจะว่าจ้างไปเล่นที่พัลเลเดียม จะให้อาทิตย์ละแสนสองหมื่นบาท ผู้จัดการของทอมมี่ ชดิลบังเอยอะหาว่า เป็นการหลู่เกียรติกันเสียอีก เพราะที่นั่นเคยให้ดารามักร้องอเมริกัน ถึงอาทิตย์ละสองแสนบาทที่ให้ได้สูงขนาดนั้น เพราะถ่ายทอดเอาออกที.วี.ด้วย. ●

□ ทัศนาจรการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๖

ดินแดนส่วนนี้ เดิมทีเป็นดินแดนฉลิตรรม ประชาชนส่วนมากมีอาชีพในการปลูกฝ้ายและเลี้ยงปศุสัตว์ แต่ในระยะหลังๆ นี้มีโรงงานใหม่ๆ ไปสร้างอันขึ้นในดินแดนส่วนนี้อย่างมากมาย ประชาชนพลเมืองจากภาคอื่นๆ อีกมากมายหลั่งไหลเข้าไปประกอบการอาชีพในดินแดนส่วนนี้.

เมืองต่างๆ ที่เคยเงียบสงบจึงแปรสภาพโดยรวดเร็วกลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมไป อาคารบ้านเรือนถูกออสร้างขึ้นใหม่ตรงที่ๆ เดิมเป็นทุ่งหาเป็นป่า เมืองท่าตามริมฝั่งอ่าวเมาซิโก ที่เคยเงียบเหงา ก็กลับมีเรือสินค้าเรือบรรทุกน้ำมัน และเรือประเภทอื่นๆ แล่นเข้าออกมิได้ว่างเว้น ดินแดนที่เคยสงบสงัดนี้มีความโกลาหลอลหม่านด้วยอิทธิการหานาชนิด.

ตามธรรมดาเท่าที่ปรากฏมามักจะพูดกันเสมอว่าการที่จะสร้างอุตสาหกรรมใหญ่โตขึ้นได้นั้น จะต้องมีถ่านหินเสียก่อน แต่ย่านที่กล่าวถึงไม่มีนี้ทั้งแร่เหล็กและถ่านหิน แต่ก็สร้างอุตสาหกรรมขึ้นมาได้ทั้งนี้ก็เพราะแทนที่จะมีแร่เหล็กและถ่านหิน ดินแดนตามริมฝั่งอ่าวเมอซิโก อุดมด้วยวัตถุธาตุหาหาชนิดอันเหมาะสมแก่อิทธิการทำเคมี อาทิเช่นน้ำมันและแกสธรรมชาติเป็นต้น ได้เป็นต้นเกิดของพลังงานคือใช้เป็นเชื้อเพลิง และใช้ทำไฮโดรคาร์ไบด์ (Hydrocarbides) เกลือและอำมะถันใช้สำหรับทำกรด นอกจากนี้ ยังมีแม่น้ำหลายสายช่วยให้การใช้น้ำไม่ขาดแคลน.

แรกเริ่มเดิมทีอุตสาหกรรมตามริมฝั่งอ่าวเมอซิโกเกิดจากน้ำมันอ่อนดิน สำหรับบลรัฐเทอซัสและหลุยเซียนานั้นมีน้ำมันมานานแล้ว แต่น้ำมันตามแถบมลรัฐมิสซิสซิปปี้ อะลาบามา และฟลอริดาเพิ่งมีผู้ค้นพบกันเมื่อเร็วๆ นี้เอง ตามหลักฐานของสมาคมTexas Mid—Continent Oil and gas Association ปรากฏว่าในจำนวนน้ำมันทั้งหมดที่อเมริกาผลิตได้นั้นมลรัฐเทอซัสผลิตน้ำมันได้ ๔๔%. แต่ถ้านับย่านริมอ่าวเมอซิโกทั้งหมดแล้ว ก็จะผลิตน้ำมันได้กว่า ๖๐%.

ย่านริมฝั่งอ่าวเมอซิโก ปัจจุบันนี้เป็นย่านที่อุดมน้ำมันมากที่สุดในสหรัฐ ในการเดินทางไปในย่านนี้ ท่านจะได้เห็นบ่อน้ำมันทั้งเล็กและใหญ่เรียงรายกันไปตลอดริมฝั่งอ่าวเมอซิโก ท่านจะเห็น derricks และสถานีสูบน้ำมันซึ่งบางอันไปตั้งไกลอยู่ในท่ามกลางไร่ฝ้ายหรือกลางนาข้าวหรือบางทีไปตั้งอยู่ในทะเลก็มีคือทำเป็นเกาะลอย หรือเกาะไม่ลอย ที่สร้างขึ้นในท้องทะเลเป็นพื้นฐานสำหรับขุดน้ำมันได้ทะเล.

น้ำมันหรือที่เรียกกันว่า Black gold พวยพุ่งขึ้นมาจากใต้ดินหลั่งไหลออกมา เป็นเงินเป็นทอง และกลายเป็นจุดเริ่มต้นในการสถาปนาอุตสาหกรรมใหญ่โตขึ้นในดินแดนภาคนี้ อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในระยะแรก ได้แก่โรงงานกลั่นน้ำมันเพื่อกลั่นน้ำมัน ที่ขุดได้จากพื้นดินแถบนั้นนั่นเอง ต่อมาก็มีโรงงานกำมะถัน ซึ่งขยายกิจการใหญ่โตจนกระทั่งผลิตกำมะถันได้เป็น ๙ ใน ๑๐ ส่วนของปริมาณการผลิต กำมะถันทั้งหมดในโลก กำมะถันเหล่านี้ได้มาจากไหนเล่า ? ก็ได้มาจากการขุดน้ำมันนั่นเอง กล่าวคือพอเขาเจาะน้ำมัน ก็เลยไปพบเอากำมะถันเข้าด้วย แร่กำมะถันที่พบปรากฏว่ามีอยู่มากมาย นับว่าเป็นแหล่งกำมะถันที่ใหญ่โตที่สุดในโลก.▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ วาระสุดท้าย

ต่อจากหน้า ๓๘

อีกมากมายหลายอย่างด้วยกัน โดยมิพักต้องกล่าวถึง การค้าฝิ่นเถื่อนให้เสียเวลายิ่ง ซึ่งเราท่านก็รู้แก่ใจกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว.

ไทย-ญี่ปุ่น

อัศวินคู่ใจจอมยงการเผ่า พันธุ์ศักดิ์และพุฒ ว่ากันโดยวัย และรูปร่างหน้าตาแล้ว จัดอยู่ในประเภทชายงาม ได้อย่างเต็มปากเต็มคำทีเดียว ความสง่างามแบบหนุ่มใหญ่ของคนทั้งสอง ที่เพียบพร้อมไปด้วยอำนาจอิทธิพลของตำแหน่งอันทรงเอียรติและอำนาจเงินตราอันมหาศาล ทำให้ทั้งสอง สามารถใช้ชีวิตได้อย่างฟุ่มเฟือยหรูหราในวงสังคมชั้นสูง เยี่ยงมหาเศรษฐีได้เป็นอย่างดี ทั้งสองกำรงชีวิตอยู่อย่างแสนสุข ในคฤหาสน์หลังโอ่อ่า มีรถเก๋งราคาแสนๆ บาทขับขี่คนละหลาย ๆ คัน มีพลขับและบอร์ดการ์ดหน้าตาเหี้ยมๆติดตามเป็นพรวน โดยเฉพาะที่ คฤหาสน์ของสองอัศวินนั้น มีองครักษ์การณ์อันแข็งแกร่งรักษาอยู่ที่ประตูบ้านอีกด้วย ดูเพิ่มความยิ่งใหญ่ ไม่แพ้บ้านอาณาจักรราชครูของจอมยงการเผ่า อย่างไม่ผิดเพี้ยน ทั้งสองใช้ชีวิตแบบ "ราชาเจ้าสำราญ" อย่างถึงขนาด ทุกครั้งที่พันธุ์ศักดิ์ติดตามจอมยงการเผ่า ไปต่างประเทศอัศวินพุฒ เป็นต้องคอยส่งเงินเพิ่มเติมไปให้พันธุ์ศักดิ์อยู่เสมอๆคราวละหลายๆ แสนบาท เพื่อใช้จ่ายในการแสวงหาความสำราญเยี่ยมหาเศรษฐี ในต่างแดน ถึงคราวอัศวินพุฒไปนครก็เช่นกัน อัศวินพุฒเขาเสียงความเป็นอาเลี่ยใหญ่ของเขา ขนาดฝรั่งอ้าปากค้างมาแล้ว เขาเคยสั่งซื้อ ในท่ามกลางในกรุงโรมและประกาศเลี้ยงไม่อั้นแก่ทุกคน ที่กำลังสวงหาความสำราญอยู่ ณ ที่นี้ นับว่าเป็นการประกาศถึงความยิ่งใหญ่ ในความมั่งมีอย่างมหาศาลอยู่ในตัวนั่นเทียว.

ชีวิตอันหรูหราฟุ่มเฟือย ด้วยยศและอำนาจของสองอัศวินคู่บารมีจอมยงการเผ่า ก็ได้ดำเนินมาถึงจุดสุดยอดของมันในวันหนึ่งจนได้อันชีวิตของมนุษย์นั้นย่อมมีวันจะตกต่ำลงมาได้ ใช่ว่าจะคงอยู่ค้ำฟ้าหาได้ไม่ ฉันใด ชีวิตอันเลิศเลิศยิ่งของสองอัศวินก็ฉันนั้น การเปิดหมวกอำลาออกจากคณะรัฐบาล อย่างปัจจุบันทันด่วน ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พร้อมด้วยพลโทประภาสและพลโทถนอม ตลอดจนบรรดา ส.ส. ประเภท๒ ฝ่ายทหารซึ่งสังกัดเสรีมนังคศิลา ได้เดินขบวนแยกตัวออกจาก พรรคอันแข็งแกร่งนี้เป็นทิวแถว.

วันนั้น..อัศวินคู่ใจพันธุ์ศักดิ์ กำลังฉันอาหารเที่ยงอยู่ที่ห้อยเที่ยวเหลาและอัศวินพุฒกำลังจะก้าวลงจากกิ๊ก ถองยังคับอารสันทิบาล บุคคลทั้งสองถูกตามตัวอย่างเร่งด่วน ให้ไปพบจอมยงการเผ่าที่วังปารุสอย่างอระทันหัน ถองปรายสามยอก ภายใต้ความควบคุมของพันธุ์ศักดิ์ นั้นอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมอย่างเต็มที่ แต่พันธุ์ศักดิ์ไม่สามารถจะแยกตัว มาจากจอมยงการ

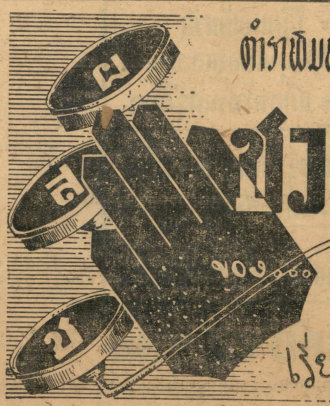

ยุทธวัฒจัฒยาร์

เผ่าได้ เพราะจอมบงการกำลังตกอยู่ในสภาพ "ขวัญบิน" เสียแล้ว ดังนั้นผู้เปิดเผยเรื่องนี้ ซึ่งในขณะนี้กำรงค์ตำแหน่งสำคัญอยู่ ณ ของปรายสามยอด จึงเข้ากำเนินงานแทนพันธุ์ศักดิ์ทันที โดยคอยรับคำสั่งงานจากพันธุ์ศักดิ์และพุฒ โดยเฉพาะคู่เหมือนทั้งสองจะรู้ชาตาธรรมตัวเองได้ดี พันธุ์ศักดิ์และพุฒ มุ่งอยู่กับการขนย้ายของมีค่า และหลักฐานสำคัญมาอยู่ชั้น ณ ที่ทำการกองปรายและที่บ้าน สำหรับเรื่องเงินนั้น มิใช่เป็นปัญหาที่ควรอาวรณ์แต่อย่างใด เพราะอิทธิพลของอัศวินทั้งสอง ที่มีอยู่ในการธนาคารใหญ่ๆ หลายแห่งนั้นได้ใช้เครดิตของธนาคาร โอนเงินอันมหาศาลของตัวเอง ไปไว้ ณ ธนาคารประเทศที่เป็นกลางเป็นจำนวนมหาศาลแล้ว...เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นอย่างฉับพลัน ของฝ่ายคณะทหารนั้น รวดเร็วเกินกว่าที่ฝ่ายจอมบงการจะหมุนตัวตันสินใจทำอะไรลงไปได้อย่างทันท่วงที ความยุ่งยากความสับสนหาประการ ทำให้ขวัญของอัศวินทั้งสองกระเส่าเป็นที่ดูณทั้งสองเกาะแจอยู่ข้างๆ ตัวจอมบงการเผ่าอยู่ตลอดเวลา... ทั้งสองทอดอาลัยตายอยากในชีวิตเสียแล้ว ความวิบัติ

ฝ่ายนะได้คืบคลานเข้ามาใกล้เข้า...ทุกขณะจิต จอมบงการเผ่า... ก็ยังไม่อลัทกลิ้นใจจะทำอะไรลงไปอยู่นั่นเอง บรรยากาศยิ่งเครียดหนักขึ้นทุกที

จนกระทั่งวันที่สุดท้าย ที่คณะทหารเข้ายึดพระนคร และประกาศเรียกให้จอมบงการพร้อมด้วยอัศวินคู่ใจทั้งสองไปรายงานตัว...นั่นแหละทั้งสองรวมทั้งจอมบงการ ถึงได้รู้ว่าอะไรเป็นอะไรไปเสียแล้ว...!และวาระสุดท้ายของอัศวินผยองทั้งค่ ก็ได้สิ้นสุดลง ณ กาลบัดนั้น.. ▲

□ ผู้อ่านวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๑๗

สวดพายใหญ่ และประชาชิปัตย์ อีกานี้ ไปดูจากกระทรวงหรือจากอะไร นี่แหละอนิมนท์ โอ้เรื่องเดียวอนันแหละสวดซ้ำเข้าไปอีก ในระเบียงสภาอีกเรื่องนี้เหมือนกัน ราวกับว่าเป็นพระวัดเดียวกัน ชำพาญบทสวดบทเดียวกันอย่างนั้นแหละ.

เอาเถอะมันจะเป็นนโยบาย นโยเบยอะไรทางการเมืองก็ตามที แต่ว่านโยบายตำราน้ ผม.ที่นว่าไม่เข้าทีแน่เปล่า, ผมไม่ใช่พวกตรงข้ามอะไรกับคุณหรอกนะ ผมรู้ดีว่าความจริงโอ้หนนั้นน่ะ พายใหญ่ แกผิดแหงๆ อยู่แล้ว คนอ่านทั่วๆ ไป อ่านกันหนเดียวครั้งเดียวก็รู้แล้วว่า คนผิดน่ คงล่มแน่ๆ แต่อยากจะอ่านเรื่องงๆ ที่มีค ๆ แปลก ๆ กว่านี้อีกมั่ง ไม่ควรจะให้หนังสือฉบับเดียวอันลงเรื่อง.ดียวอันทั้ง ๒-๓ แห่งยังงี้อีก ราคาสามบาท มันก็ทดทุนซุ เหลือเพียงสิบสลึงเท่านั้นเอง.

เอาละครับ ผมก็คุยมาเรื่อยเปื่อยตามประสารักกันชอบอันเท่านั้น ถ้าลังจะคอยดูหนังสือคุณ ที่ว่าจะปรับปรุงให้ดีเด่นจะไรนั่นต่อไปอีก คิดว่าคุณคงใจหักเลงเอาใช้ที่ผมสะกดบ้าง ไม่สวดบ้างเหล่านี้ลงในคอลัมน์ ผู้อ่านวิจารณ์มา! เพื่อการวิวัฒนาชุเบยนา...เอ๊ย ไม่ใช่.. (ไม่ล่ะจะย้อนสมัยเสียแล้วละซิ) เพื่อการวิวัฒนาหนังสือของคุณ เพื่อผู้อ่านอย่างน้อยก็ผมคนหนึ่งละครับ จะได้ชิมรสทดขึ้นกว่าเดิมบาง เห็นเขาว่า "เว้นวิจารณ์ว่างเว้นสกับฟัง" ไม่ใช่หรือครับ.

สวัสดี

ศ. ศาลา

ธนบุรี.

คุณศ. ศาลาครับ ผมนำลงให้ทันทีเลย หวังว่าคงจะพอใจนะครับ และขอให้ทราบเหมือนดังที่เคยตอบใครต่อใครมาแล้ว ที่คุณว่า "ราวกับเป็นพระวัดเดียวกัน ชำพาญบทสวดบทเดียวกันนั้น" อันที่จริง ก็ไม่มีอะไรมาคหรอกครับ เราเคารพนิทิ ของผู้เขียนคอลัมน์ในหนังสือนี้เท่าเทียมกันเท่านั้นเอง ฉะนั้นบางเรื่องที่ลำลังเล่น และลำลังดังจึงอาจจะซ้ำกันได้บ้าง ซึ่งก็ไม่มีบ่อยนักหรอกครับ หวังว่าคุณ ศ.ศาลาคงเข้าใจดี ขอขอบคุณที่ร่วมแสดงความคิดเห็น แบบกันเองมาในที่นี้ด้วย.

m—m

□ จากระเบียงพรรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๙

เข้าบ้าน" อันเป็นวิธีการของอันธพาล และผู้กว้างขวางทางการเมือง ข้าพเจ้าจึงเอาของจริงๆ มาว่าอันดีกว่า ส่วนประชาชน ที่ได้พบเห็นความจริงนี้แล้วจะรู้สึกอย่างไร ต่อไปนั้นเป็นเรื่องของท่าน เพราะเมื่อเรารักจะเล่นการเมือง เพื่อส่วนรวมและประเทศชาติแล้ว เราก็จะต้องเล่นอันโดยสัจจะธรรม และเปิดเผยต่อประชาชนโดยปราศจากการอำพราง. ▲

แก้ว นิรันดร

□ ไช–บาดาล

ต่อจากหน้า ๓๗

"เดี๋ยวนี้อีสานนอนทาหลับ ความช่วยเหลือกำลังทะยอยกันไป จากรัฐบาล และจะไป..จะไปอยู่เรื่อยเรื่อยนกว่าการแปลงสภาพอีสาน จากอดหยากยากแค้นเป็นอุดมสมบูรณ์ ตามแผนการณ์ จะสัมฤทธิผล..เชี่ย! พูดมาเสียยืดยาว เหนื่อยจริงจริง!"

คุณที่รักครับ! เพื่อนของผมคนนั้นกลับไปอยู่อีสานอีกแล้ว ผมไม่ติดใจสงสัยอะไรอีกต่อไป เมื่อนึกถึงคำพูดของหมอที่ว่า เมื่อกลับมาอีกทีหนึ่งแล้ว จะต้องแปลกตาไป หมอคะ อ้วนกลับมาแน่แน่ทีเดียว ▲

"ไช บาดาล"

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๕

แห่งอนในแบบมวยไทยและมวยสากลคือว่าต้องต่อยนั้นทั้ง๒ แบบครั้งแรกสมเกช และกาวทองจะพบอันในแบบมวยไทยก่อน ในวันเสาร์ที่ ๓ พฤษภาคมที่จะถึงนี้ และในการชกของนักมวยคู่นี้ จะต้องชกกันในน้ำหนักไม่เกิน ๑๕๕ ปอนด์ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องปรับปอนด์ละ ๑,๐๐๐ บาท และหลังจากการชกแบบมวยไทยแล้ว ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เดือนทั้งคู่จะต้องชกกันในแบบสากลอีกครั้งหนึ่งซึ่งการทำสัญญาดังกล่าวแล้วนี้ ทั้งสองฝ่ายยินยอมพร้อมใจกัน ซึ่งเป็นอันว่าแฟนมวยเมืองไทยจะได้ดูศึกขนผืนผ้าใบ ครั้งสำคัญยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งเป็นแน่แท้ในต้นเดือนพฤษภาคมที่จะถึงนี้อย่างแน่นอน

ก่อนที่ผมจะยุติก็อยากจะบอกคุณๆ สักหน่อยว่าการชิงชัยระหว่าง ดาดายูดิ ยามาเซ นักมวยปุ่นมิดเดิลเวทของญี่ปุ่น กับดาวทอง ชิงหพัลลภ บนสินค้าใบราชดำเนินเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๙ มีนาคมนั้นผมไม่ขอเล่ารายละเอียดของการชกของมวยคู่นี้ขอบอกแต่เพียงว่านายดาวทองของเรา ชนะน็อคเอาท์ในปลายยก ๓ ก็แล้วกันและขอบอกต่อไปอีกว่า ในต้นเดือนเมษายนนี้ ทางเวทีราชดำเนินได้ส่งนักมวยญี่ปุ่นมีชื่อ รุ่นฟลายเวทคนหนึ่งมาประลองฝีมือกับจำเริญ ทรงกิตรัตน์ อดีตขวัญใจของชาวไทยในรายการพิเศษของสภากาชาดไทย ซึ่งขณะนี้ทางจำเริญ ได้รับอนุมัติจากท่านอธิบดีกรมตำรวจ ให้ขึ้นชกในรายการคุศลนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งผมเห็นว่าบรรดาแฟนมวยที่เป็นแฟนของจำเริญ ทรงกิตรัตน์ ที่ยังพิสมัยในฝีมือเชิงชกของจำเริญอยู่อีก ไม่ควรจะละโอกาสไปชมการกลับมาสู่สินค้าใบใหม่ของจำเริญในครั้งนี้.

เอาละครับอีก ๘ วัน ผมจะมาพบกับคุณๆ อีก สวัสดีนะครับ. ▲

"นายเซนี"

ต่อจากหน้า ๓๑

ฉลางและรัฐบาลที่ฝ่ายขบถจัดตั้งขึ้น) ลาออกเสียทั้งคู่ และให้จัดตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่โดยมี ดร.ฮัตตา เป็นรองนายกรัฐมนตรีหรือรองประธานาธิบดีแล้วรัฐบาลฉลางแห่งอินโดนีเซียก็ลงมือใช้กำลังทหารเข้าปราบปรามอย่างจริงจัง ซึ่งจนบัดนี้ก็ยังมีการสู้รบกันอยู่บนเกาะเบงกาลิสอันเป็นด่านหน้าของเมือง อันเป็นศูนย์ฉลางของการขบถในสุมาตราภาคฉลางการสู้รบของทั้งสองฝ่ายดำเนินไปรุนแรงเฉพาะในสุมาตรา ส่วนทางภาคเหนือของเกาะซีลีบีสยังไม่ปรากฏ และทางฝ่ายขบถก็ไม่อาจหาพรรคพวกเพิ่มเติมได้อีก ซึ่งหมายความว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นในเกาะสุมาตราเอง หรือในเกาะอื่น จะนั้นจึงมีอยู่ทางเดียวที่ฝ่ายขบถจะหวังชัยชนะได้ คือหวังพึ่งความช่วยเหลือจากภายนอก ซึ่งบรรดาประเทศใดอันเดียวก็ได้แถลงออกมาแจ่มแจ้งว่า ไม่ปรารถนาจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับอิจฉาการภายในของอินโดนีเซีย ดังที่เราได้เสนอไปแล้วใน "ไท-สัปดาห์" ฉบับก่อน และการติดต่อกับโลกภายนอกนี้รัฐบาลฉลางแห่งอินโดนีเซียก็ได้พยายามขัดขวางอย่างเต็มที่อยู่แล้ว เราคาดว่าการรบใหญ่จะไม่ยังเกิดขึ้นหากฝ่ายขบถไม่สามารถจะต้านทานได้ก็คงหลบหนีเข้าป่าลึก แล้วดำเนินการรบแบบองโจรก่อวินาศต่อไป ส่วนหัวหน้าใหญ่ ๆ ก็คงจะได้คิดการหนีออกนอกประเทศไว้เรียบร้อยแล้วเช่นเดียวกับหัวหน้าปฏิวัติในประเทศอื่น ๆ แล้วก็ไปยุยงจากภายนอกให้คนที่ยังอยู่ข้างในประเทศดำเนินการต่อสู้เพื่อตัวต่อไปอีก.

อย่างไรก็ดี เราเห็นว่าการขบถครั้งนี้ยังพอมีทางจะยุติลงได้โดยสิ้นเปลืองเลือดเนื้อของประชาชนเพียงเท่าที่เสียไปแล้ว หาก ดร. ฮัตตา ซึ่งเป็นบุญแรงออกสำคัญในการแย้มนิยมทาจะได้ใช้ความพยายามและเกียรติภูมิของตนเองเข้าไขปมยุ่งยากที่เกิดขึ้นในคัมพะออมนอมเข้าหากัน ซึ่งองสุลเธนอาจตั้งปัญหาประจำราคาค้าก็ได้แถลงแต่บรรดานักการทูตของญี่ปุ่น ในการประชุมประจำปีที่จะทรงการต่างประเทศญี่ปุ่นว่า อย่าได้ทั้งรอในอันที่จะให้สัตยาบันแก่สนธิสัญญาสันติภาพและสนธิสัญญาว่าด้วยค่าปฏิกรรมสงครามที่ได้ตกลงกับอินโดนีเซียแล้วเลย เพราะเท่าที่คนได้สังเกตการณ์ด้วยตนเองแล้ว เห็นว่าสถานการณ์ไม่ร้ายแรงเท่าที่ปรากฏเป็นข่าว สถานการณ์ในอินโดนีเซียหาได้ร้ายแรงถึงกับจะทำให้รัฐบาลตกเสียงภาพไม่ อนึ่ง รัฐสภาอินโดนีเซียก็ได้ให้สัตยาบันแก่สนธิสัญญาทั้งสองฉบับที่กล่าวนี้แล้วเมื่อ ๑๓ มี.ค. ๐๑ นี้ ฯ.

กติกาสัญญาป้องกันแห่งย่านเมดิเตอเรเนียนตะวันตก และแผนพัฒนาการทะเลทรายซาฮาร่า:

เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว รัฐบาลฝรั่งเศสได้ ประกาศเป็นทางการว่า จะจัดการทำ

กติกาสัญญาป้องกันร่วมกันขึ้นในบริเวณกลุ่มประเทศ ย่านเมดิเตอเรเนียนตะวันตก ซึ่งประกอบด้วย เสปญ,แลนยีเรีย, มอรอคโค, ลิเบีย, ทูนิเซีย, ฝรั่งเศส และอิตาลี ซึ่งมีเหตุผลสำคัญว่าเพื่อเชื่อมโยงการป้องกันทางทหารกับประเทศในกลุ่มนาโต และตามข่าวกล่าวว่า รัฐมนตรีต่างประเทศฝรั่งเศสได้มีการหารือการส่วนตัวกับรัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษและอเมริกาที่มนิลาด้วยแล้ว แต่ยังไม่ทราบว่าผลจะเป็นเช่นไร รายละเอียดนอกจากนี้ยังไม่เป็นที่เปิดเผยให้ทราบ และพร้อมกันนี้นายกรัฐมนตรีฝรั่งเศสยังได้เสนอแผนการพัฒนาทะเลทรายซาฮาร่าเพื่อมุ่งผลประโยชน์ร่วมกันในหมู่ประเทศภาคีด้วย.

แม้จะยังไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับกติกาสัญญาและแผนพัฒนาการดังกล่าว หากได้พิจารณาเหตุการณ์ในตะวันออกกลางเกี่ยวกับการรวมตัวของรัฐอาหรับ, เหตุการณ์ในอาฟริกาเหนือ โดยเฉพาะในแอลยีเรียและในทูนิเซีย ประกอบกับฐานะทางภูมิศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ ที่เป็นข่าวว่าจะมีส่วนร่วมเป็นภาคีแล้ว จะเห็นได้ว่า แนวความคิดในการจัดตั้งกลุ่มขึ้นใหม่ในย่านนี้ที่เริ่มขึ้นโดยฝรั่งเศสนั้นเป็น ไปเพื่อประโยชน์ของ ฝรั่งเศสเสียส่วนมาก กล่าวคือ ฝรั่งเศสยังมีเรื่องหนักออยู่ในแอลยีเรีย โดยที่แอลยีเรียเรียกร้องเอกราชของตน แต่ฝรั่งเศสไม่ยินยอม แต่จะผ่อนให้เพียงว่ารัฐหนึ่งในสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งแอลยีเรียก็ไม่พอใจ จนกระทั่งเกิดการต่อสู้เพื่อเอกราชขึ้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ทูนิเซียซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของแอลยีเรียและเคยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสมาก่อน ก็ได้รับเอกราชสมบูรณ์ไปแล้วตั้งแต่ ๒๐ มี.ค. ๕๙ และสนับสนุนการต่อสู้เพื่อเอกราชของแอลยีเรียอย่างแข็งแรงมาตั้งแต่ต้น และประธานาธิบดีแห่งทูนิเซียก็ได้ประกาศออกมาแจ่มแจ้งว่าหากฝรั่งเศสไม่กัดสินใจถอนทหารออกจากทูนิเซียให้เสร็จสิ้นไปโดยมีกำหนดวันแน่นอนแล้ว ใน ๒๐ มี.ค. ๐๑ ซึ่งเป็นวันครบรอบปีที่ ๒ แห่งการได้มาซึ่งเอกราชสมบูรณ์ ทูนิเซียก็จำเป็นต้องตัดสินใจใหม่ว่าจะคงผูกพันอยู่ตะวันตกต่อไปอย่างดีกุนเดิมหรือแปรพักตร์ไปเป็นอย่างอื่นดีกี่ และได้ประกาศคำขู่ทำนองเดียวอันนี้ให้รัฐมนตรีต่างประเทศอเมริกันตัดสินใจด้วยว่า ในข้อขัดแย้งระหว่างทูนิเซียกับฝรั่งเศสนี้อเมริกาจะเข้าข้างทูนิเซียหรือฝรั่งเศส? ผลดีที่จะเกิดจากกติกาสัญญาดังกล่าวอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นการสะดวกในการขยายตัวของนาโตเซอร์เกี่ยวกับการรวมอาหรับให้เป็นโลกเดียวกันไว้ มิให้ลุกลามใหญ่โตต่อไป แต่เรื่องนี้จะเป็นไปได้ยาก เพราะทูนิเซียซึ่งเป็นรัฐอาหรับในอาฟริกาเหนือ ยังมีเรื่องขุ่นข้องหมองใจกับอียิปต์อยู่มาก อดีตคือ ทูนิเซียกล่าวหาว่าอียิปต์สนับสนุนขบถชาวทูนิเซียซึ่งหลบหนีเข้าไปอยู่ในอียิปต์ และอียิปต์ยังให้ความร่วมมือแก่ชาวทูนิเซียที่คิดดำเนินการประทุษร้าย ประธานาธิบดีแห่งทูนิเซียด้วย ขณะนี้ทูนิเซียยังรอคำตอบรัฐบาลจากอียิปต์เกี่ยวกับเรื่องที่รัฐบาลอียิปต์ให้วีซ่าแก่ผู้ต้องหาสองคนที่เล็ดลอดเดินทางเข้าไปในทูนิเซียเพื่อลอบฆ่าทอดธรรมประธานาธิบดีทูนิเซีย แต่เผอิญถูกจับได้เสียก่อน และมีเอกสารยืนยันว่ากระทรวงการต่างประเทศอียิปต์ให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการทำหนังสือเดินทางให้แก่ผู้ต้องหาทั้งสองนี้.

ความสำเร็จแห่งกติกาสัญญาดังกล่าวนี้จึงขึ้นอยู่กับท่าทีของฝรั่งเศสที่มีต่อแอลยีเรียเองเป็นประการสำคัญ กล่าวคือ หากฝรั่งเศสยอมยอมรับฐานะของแอลยีเรียให้เป็นประเทศเอกราชโดยสมบูรณ์ก็มีหวังจะลุล่วงไปได้ หากเป็นไปในทางตรงข้าม ก็อาจที่จะสำเร็จได้ด้วยดี แต่อย่างไรก็ตามการรวมกลุ่มดังกล่าวนี้ ฝรั่งเศสก็ยังมีส่วนมีเสียงดังอยู่ในกลุ่มดังกล่าว และเป็นการเชื่อได้แน่นอนว่า แอลยีเรียแม้จะได้รับเอกราชสมบูรณ์ก็ยังจักต้องปรองดองกับฝรั่งเศสต่อไป และถ้าเช่นนั้นประชาชนฝรั่งเศสจำนวนไม่น้อยที่ตั้งหลักแหล่งอยู่ในแอลยีเรียก็ไม่เดือดร้อนอะไร ลงทำมาหากินได้ต่อไป และรัฐบาลฝรั่งเศสเองก็ไม่เสียหน้าและไม่เสียแอลยีเรียพร้อมกันไปด้วยในตัว.

ซีอาโต:

การประชุมคณะมนตรีซีอาโตที่กรุงมนิลาได้สุดสิ้นลงแล้ว และได้ออก

แถลงการณ์ว่า คณะมนตรียังคงเห็นสอดคล้องต้องกันว่า จะต้องดำรงการป้องกันร่วมกันไว้ต่อต้านการรุกรานของคอมมิวนิสต์ ในอาเซียสืบต่อไปอย่างเด็ดเดี่ยว และได้ถกถกเถียงกันในที่ประชุมว่า

—จะดำเนินการเพื่อให้มีการลดอาวุธระหว่างชาติขึ้นโดยให้มีการควบคุมอาวุธนิวเคลียและกำลังรบตามแบบด้วย.

ทุกวันนี้เขียนว่า

—ซีอาโตเป็นขุมกำลังซึ่งยังให้ประเทศภาคี สามารถก้าวหน้าไปได้ตามโครงการพัฒนาการแห่งชาติโดยสันติ.

—การคุกคามสำคัญที่สุดของคอมมิวนิสต์ที่มีต่อเอเชีย ก็คือการบ่อนทำลาย.

—ได้มีการถอยปัญหาทางเศรษฐกิจกลอกจนการช่วยเหลือประเทศ ภาคีในทางเศรษฐกิจด้วย.

—คณะมนตรีจะได้เปิดประชุมอันอื่นในปีหน้าที่กรุงเวลลิงตันในประเทศนิวซีแลนด์.

นอกจากนี้ก็มีการพินิจสถานการณ์ของโลก อย่างชนิดที่เพ่งเล็งถึงอาณาบริเวณในเขตสนธิสัญญาเป็นอย่างมาก ถัดจากนี้ก็ผลงานขององค์การณ์ที่จัดขึ้นเมื่อคราวประชุมที่กรุงแคนเบอร่าเมื่อปีที่แล้ว กลอกจนเห็นชอบถัดรายงานของผู้แทนคณะมนตรี รายงานของที่ปรึกษาทางการทหารและของเลขาธิการอีกด้วย.

จากแถลงการณ์ฉบับนี้ เราจะเห็นได้ว่า องค์การซีอาโตยอมรับว่า ความจำเจรอดของโลกค่อนข้างสงบ แต่ก็ยังไม่ถึงกับสมดุลไปดีเดียว ฉะนั้นจึงยังจำเป็นที่จะต้องสงการป้องกันร่วมกันในภูมิภาคแถบนี้ไว้ และได้ชี้ช่องให้เพ่งเล็งถึงอันตรายของเอเชียที่จะพึงได้รับจากการบ่อนทำลาย อันประกอบด้วยการโฆษณาชวนเชื่อ,การแทรกซึม และการเพาะความยุ่งยากขึ้นในประเทศภาคี ซึ่งย่อมหมายถึงประเทศไทยของเราด้วย และนายวิสูตรอรรถยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ก็ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์แล้วว่า ตัวแทนของคอมมิวนิสต์อำลังเพียรพยายาม ที่จะทำให้กำลังทหารของประเทศไทยอ่อนแอลงเพื่อสกดวแต่การที่จะดึงประเทศไทยให้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทางการเมืองของจีนคอมมิวนิสต์ ซึ่งโดยนัยนี้ไม่จำเป็นเลยที่คอมมิวนิสต์จะต้องทำการรุกรานโดยเปิดเผยต่อประเทศไทย ก็จะสำเร็จความมุ่งหมายของตนได้ รัฐมนตรีช่วยว่าการต่างประเทศได้อธิบายพัศนะต่อไปว่า อาจเป็นไปได้ที่ในอนาคตจีนคอมมิวนิสต์จะพยายามปลีกตัวออกจากแอกของโซเวียตรัสเซีย และแบ่งโลกออกเป็นเขตอิทธิพล โดยมีประเทศไทยและส่วนอื่น ๆ ของอาเซียอาคเนย์อยู่ภายใต้การบงการของจีนคอมมิวนิสต์ และได้ย้ำว่า ประเทศไทยและส่วนอื่น ๆ ของอาเซียมีเหตุผลที่ควรเกรงกลัว อิทธิพลวิธีนิยมของคอมมิวนิสต์ในอันที่จะดึงเอาประเทศต่างๆ ไปอยู่ภายใต้บงการของมอสโลว์หรือปักกิ่ง และเน้นว่า จีนคอมมิวนิสต์นั้นน่ากลัวกว่าคอมมิวนิสต์อื่นสำหรับชาวอาเซีย กับได้เตือนว่า ประชาชนชาวไทยพึงจำเนียกไว้ว่าประเทศจีนได้พยายามที่จะครอบครองซีกโลกแถบนี้มานานนับเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว และประเทศไทยเรานั้นง่ายแก่การแทรกซึมและบ่อนทำลายเพื่อเดิน . เพราะเหตุว่าในปัจจุบันนี้ คณะทหารรับผิดชอบในการปกครองบ้านเมืองอยู่ ฉะนั้นแทนที่คอมมิวนิสต์จะแทรกซึมและต่อกรนเข้าไปทางสภาผู้แทนราษฎร, ทางรัฐบาล และทางอำลังทหารทั้งสามทาง หากกระทำต่อทางการทหารแต่เพียงอย่างเดียวก็เท่ากับกระทำสำเร็จพร้อมกันทั้งสามทางแล้ว.

ในสุดท้าย ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ร้องขอให้พี่น้องชาวไทยพึงติดตามเหตุการณ์ภายในประเทศไว้ให้จงดี และพิเคราะห์ดูว่าการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร? เพื่อที่เราชาวไทยจะได้ปฏิบัติตอบได้ถูกต้องอันจะเป็นทางช่วยกันรักษาไว้ ซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยพร้อมกันนี้ได้ยกตัวอย่างให้ฟังว่า การที่วิทยุปักกิ่งเตือนเรื่องอาวุธรวดขึ้นมานี้แสดงให้เห็นว่าเขียนการคุกคามโดยแท้ และยังถึงสนใจเขียนอย่างมากที่จะขยายอิทธิพล และอำนาจของการเข้ามาครอบคลุมภูมิภาคแถบนี้.

ความเห็นของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ดังที่เราคัดมาเสนอต่อท่านผู้อ่านนี้ย่อมมีน้ำหนักและมีคุณค่าเฉพาะอย่างที่เราจะอาจวิจารณ์ได้ จึงเพียงแต่นำมาเล่าให้ฟังซ้ำไว้อีกครั้งหนึ่งเท่านั้น. ▲

□ เรื่องๆหนัง

ต่อจากหน้า ๒๘

ยังมีคนสำคัญอีกคนหนึ่ง คือลออด์ในแถนซึ่งแสดงเป็นนายแพทย์แมทธิว สเวน นายแพทย์ผู้นี้เป็นผู้ที่คุมความลับในทางกฎหมาย ไว้อย่างหนึ่งก่ำก็เมื่อโฮปแสงก็เสียตัวให้กับพ่อเลี้ยงซีเมาหย่ำเปไจลดัวนรอ จนตั้งท้องขึ้นมาแล้วก็ไปเปิดอกแก่นายแพทย์น ร่ำเรองมีอันเป็นไปเสียแล้ว จอให้หมอจำอยารอ่อน ๆ เพื่อทำลายเด็กในครรภ์ให้ด้วยเถอดคุณหมอช่วยใช้ไม้เดียวเอานะต้องสารภาพว่าเรอดกเป็นเหลือของพ่อเลี้ยง ซีเมานั้นเองหาใช่เพื่อนนักเรียนหนุ่มรุ่นตะกอ ลนใดไม่ ข้างฝ่ายนายแพทย์แมทธิวเลยต้องไปใช้วิธีบังคับให้เจ้าซีเมาบ้ากามนั้นเป็นชื่อรับรอง ว่าได้กระทำมิดีมิร้ายต่อลูกเลี้ยงจริง แล้วก็บังคับให้ออกจากเมืองไปมิให้กลับมาให้เห็นหน้าอีกเลย ซึ่งการณ์ครั้งนี้เมื่อของเขาแอบได้ยินได้ฟังจนหมดสิ้น.

พอโฮปแสงก์ กลับมาบ้านเจ้าพ่อเลี้ยงบ้ากามอีเถิกบ้าคิเดือด ขึ้นมาทันใด มันโอรธเอเอเพราะเอาความไปบอกนายแพทย์ มันตองการพล่าเอเอเสียให้ตายแค้นอีอ แต่เอเอก็หนีรอดมือ อัปปรีย์นั้นไปได้อย่างหวุกหวิกเข้าป่าละเมาะไปพลัดตกหกลุ้มถึงแท้งลูก แม่ติดตามตัวพบส่งให้นายแพทย์ เยียวยาและช่วยกันปิดบังความลับอันนี้ไว้ แต่เพราะเสียใจแม่จึงแอบ ไปผูกคอตายหอยโตงเตงอยู่ที่บ้าน ลานา เทอร์เน่อร์.

หนังเรื่องนี้หะครับ เรื่องมันซับซ้อนซ่อนเงื่อนยออย้อน อยู่หลายตลบจนถึงกับตรึงตราผมไว้ให้ติดเก้าอี้แทบไม่กระดุกกระดิกความสะเทือนอารมณ์ที่เห็นเจ้ามนุษย์อุบาทว์ย่ำยีบีฑาเอากับลูกเลี้ยงสาว อย่างอักขละเทลือทนความสะเทือนใจที่พบว่าลูกสาวของ ลานาเทอร์เน่อร์ย้อนเอาแม่อย่างเจ็บแสบหลายอย่างหลายประการ ขณะที่แม่กำลังปรนนิบัติลูกหลังจากฟื้นไข้ เพราะเห็นศพผูกคอตาย และในเรื่องเดียวอันผมก็ได้พบความซาบซึ้ง ในความปรารถนาที่ระหว่างแม่กับลูกสาว, ระหว่างพ่อกับลูกชายที่ต้อง การให้ลูกได้รับการศึกษาถึงขั้นมหาวิทยาลัย แทนการแต่งงานกับผู้หญิงชนิดร้อน เป็นไฟ ตลอกจนความครึกครื้น จากวันจบชั้นของหัอเรียน และงานวันเกิดของอัลลิสันแมคเคนซี ซึ่งมีการออกขูบอันจนกลมกิกไปเป็นคู่ ๆ ในความมืดอย่างบรมผาสุก.

ผมจะบรรยายไปมากก็เห็นจะไม่สู้เหมาะเพราะมันดีไปตั้งนั้น แต่ก็อดอยู่ไม่ได้ที่จะบอกว่าพอเกิดสงครามมหาอาเซียบุรพาจึ้น หนุ่มฉกรรจ์ทั้งหลายในเปอร์ตันเพลสก็ลุกเกณฑ์ไปเป็นทหารจนหมด สามีลูกเศรษฐของเทอร์รี่ มูร์ทายในสนามรบ รัสซั่นทมบลิ่นคู่รักของไดแอนน์ วาซี(ลูกสาวลานา)อับคู่รักของโฮปแสงก์ลับมาได ในเวลาไม่เรี่ยกบอาเธอร์ เดนเบคด์พ่อเลี้ยงบ้ากามซีเมาหย่ำเปก็กลับมาด้วย ในเครื่องแบบทหารเรือชั้นลูกกะจ๊อก มันเมาลากขาเป่ แต่ค่อนไม่มีผิด พอเหมาะพอเจาะกับลูกเลี้ยงสาวอกระทม ำลาเดกแต่งบ้าน ต้อนรับคริสตมาสอยู่พอดีอับน้องชายน้ำกินตัวของ มันก็เริ่มตะลุมตะกรามเขอเข้าให้อีก ดราวนี้พลาดท่าและเรื่องมันจะต้องเดินไปสู่จุด Climax แม่สาวก ำได้พลองคุ้นเคยเอื้อเรื้อฟาดหน้าแรงเข้าให้ อย่างเต็มรักล้มตรึงลงไป แล้วเขอก็ใช้พลองคุ้นเคยวันนั้นกระหน่ำลงไปอย่างไม่นับ จนมันสิ้นสลบปราสาทไปตามือ ต่อหน้าน้องชายของมันตะกละของเขอ แต่ก็ลากเอาศพไปฝังไว้ชายทุ่ง สาสมอับความแค้นสาสมกับการเสียพรหมจรรย์อันมีค่าของเขอ.

ที่ผมว่าเรื่องมันจะต้องเดินเข้าไปสู่จุด Climax นั่นก็คือ ในเรื่องฆ่าคนตายโดยสาวน้อยอกระทม นี้อต้องขึ้นสู่ศาลโดยอัยการการมอกล้าเป็นโจทย์ ฝ่ายจำเลยมีพยานรับอาสา เป็นความให้ศาลมีความเห็นอกเห็นใจ หลายคนเป็นต้นว่าไดแอนน์ วาซีลูกสาวผู้ซึ่งซัง

แผลใน
กะเพาะอาหาร
และลำไส้
ทั้งที่ ดูโอดีนั่ม และเจ็บเป็น
ปวดท้องก่อน และหลังรับอาหาร
ท้องผูกมีกรดในกะเพาะอาหาร
รักษาให้หายได้อย่างรวดเร็ว
ลำไส้
อุลทิน
ยาตัวใหม่ ULTIN
ที่ค้นพบโดย ปรอเฟสเซอร์ โรเบอร์ต ฟริคส์ ศาสตราจารย์ในวิชาเคมี แห่งมหาวิทยาลัย สตุทการ์ท • แพทย์ผู้มีชื่อเสียงของเยอรมัน ผู้ซึ่งสนใจศึกษาเชื้อน้ำยออจากกะเพาะอาหารโดยอะเพาะ ลนได้พบส่วนประกอบยาตานี้ใหม่นี้
ปัจจุบัน อุลทิน มีจำหน่ายแล้ว
รับประทานง่าย ไม่เน่าเหม็น
บรรจุจำหน่าย ๒๐,๑๐๐,๒๐๐ เม็ด
ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ห้างสายยาเภสัชสมบูรณ์

ขอ ลาพาเทอร์เน่อร์และตัวลาพาเทอร์เน่อร์เอง, น้องชายจอมทะละของจำเลย และนายแพทย์เมทอิวซึ่งขอใช้อาวเป็นพยาน โดยอระทันหันขึ้นในศาลนี้เอง.

ทันทีที่ศาลอนุญาตให้ นายแพทย์ให้การ อัยการการมอถ้าถ้เริ่มซก แต่นายแพทย์ถ้แบไต้ออกมาทันทีโดยงัดเอาหลักฐานสำคัญออกมาให้เห็นประจักษ์อัน นั่นถ้คือลายเซ็นชื่อเจ้าพ่อเลี้ยงอุบาทว์ พร้อมทั้งคำรับสารภาพต่อการอระทำชั่วของมัน ซึ่งคุณหมอแถเก็บเอาเข้าเซฟไว้ ตั้งแต่ครั้งอระโน้น ยิ่งถ้าว่านั้นคุณหมอยังไต้ออกอล่าวถึงความไม่เข้าอกเข้าใจกันในระหว่างแม่กับลูอซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดคดีต่าง ๆ ขึ้นไต้ ทลอกาจความไม่เข้าใจซึ่งอันและกันในระหว่างคนใน เบ่ย์กันเพลสด้วยอันเอง อรรถาธิบายคำให้การของคุณหมอคนนี้ ทำให้ลูอสาวลาพาเทอร์เน่อร์ผู้เข้าใจมารค ของคนผิดอยู่ตลอดเวลาอลับใจเข้าสู่ อ้อมอกอันอบอุ่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างลงเอยอันด้วย Happy Ending สบายใจไปเลย แม้แต่ครูใหญ่ที่เฝ้าออกอ้อนขอแต่งงานจับลาพามา ตั้งแต่ต้นถ้ได้รับความสำเร็จสมประสงค์ และเจ้าหนุ่มทึ่มรัสส์ แทมบลินถ้พลอยพบรักแท้ ที่ไม่จำเป็นต้องไปแอ้ผ้าเล่นน้ำอับเขาด้วย ..สบายใจกิจริง! ▲

แถลง พยัคฆวรรณ

□ จากโทรทัศน์

ต่อจากหน้า ๕๐

อย่างไรก็ตาม... เมื่อเปรียบเทียบข้อแตอต่างอย่างเทียบกันไม่ได้ในเรื่อง '*แดด*' ของลอนดอนกับกรุงเทพฯ แล้วผมอ็มีความเห็นว่า ขณะที่ฤดูร้อนย่างอ้าวเข้ามาถึง และประชาชนส่วนใหญ่ผู้มีโทรทัศน์ชม ยังไม่คิดจะวิ่งไปตากแดดยังแท่งหนตำบลใดนั้นวงการโทรทัศน์ของเมืองเรา ซึ่งมีอยู่เพียงสองสถานี (สถานีหนึ่งกำลังอ่อร่างสร้างตัวอย่างเร่งรีบ) ก็ควรจะรับการจัดรายการภาคฤดูร้อนเป็นพิเศษไว้พิจารณาบ้างจากเช่นจัดรายการ '*ชุดสัปดาห์*' เป็นประจำทุกอาทิตย์ และนำแหล่งพักผ่อนหย่อนใจที่ประชาชนจะเดินทางไปพักเปลี่ยนอากาศได้ด้วย ระยะทาง, เวลา, และค่าใช้จ่ายพอสมควรตลอดจนชี้ชมถึง สถานที่เที่ยวสำราญใจต่าง ๆ ด้วยภาพ .ด้วยการบรรยายเป็นแห่ง ๆ ไป... หรือจะจัดเป็นภาพยนตร์ประเภท '*ทัศนาจร*' ตามตัวเมืองชายทะเลใกล้ ๆ เช่นบางแสน, หาดพัทยา, และไกลออกไปนิดเช่นหัวหิน, สงขลา หรือตามแหล่งน้ำตกเช่นสาริกา, นางรอง,เขาอิโต้, มวกเหล็ก... หรือทัศนภาพตามภูมิภาคต่างๆเช่นที่เชียงใหม่ ลำปาง,ภูกระดึง,ประจวบคีรีขันธ์,เกาะสมุยเป็นต้นมาก ยิ่งชมพอชุ่มฉ่ำชื่นอุราก็จะสวยไม่หยออ อันผมเชื่อว่าแผนกภาพและภาพยนตร์ของไทยทีวี. ที่เคยเจนจัดและออกโรงในด้านนี้มาไม่น้อยครั้งแล้วส มารถจะทำได้อย่างงดงาม...ซึ่งถ้าหากไม่อยากทำให้ใหญ่โตถึงเพียงนั้นขนาดไปถ่ายภาพยนตร์ก็ฟ้าว่าที่ท้องสนามหลวง ก็ฟ้าแชมแปนซีที่เขาคิน ก็ฟ้า(ความจริงนอน) เก้าอี้ผ้าใบที่ลุมพินีเวลาเย็น ๆ มาให้ดูบ้างก็ยังดี อิดตะนือ ไป.

ส่วนรายการอื่นๆ ที่มีนั้นอยู่แล้วก็ควรจะปรับปรุง ให้กระฉับกระเฉงขึ้นอาทิรายการตอบปัญหา ต่างๆ ควรจ.มีของรางวัลเป็นเครื่องเล่น, เครื่องแต่งกาย,เครื่องเดินทาง,ตลอดจนบัตรท่องเที่ยวรถไฟ—เครื่องบิน ชุดฤดูร้อนเข้ามาผสมผสานอยู่บ้าง..และจะวิเศษวิโสขึ้นไปอีกเป็นทวีทวีคูณที่เดียวอีกคือ การนำเอาประเพณีการละเล่นพื้นบ้านประจำตุ่น,ประจำปีที่พื้นถิ่นไทยตามพื้นตำบลต่างๆนิยมเล่นอันในฤดูร้อนนี้ มาจัดแสดงทางโทรทัศน์ ให้ประชาชนได้ชมกันตลอดภาคพิเศษนี้.

เหล่านี้เป็นเพียง '*ความคิด*' ที่ผมแต้มสีรำพึงรำพันขึ้นเอง แต่ที่จะให้ปรากฏขึ้นมาเป็นความจริง ได้รูปได้รอยนั้นเห็นจะยาก เพราะทิฐิมานะหนึ่ง.. ความสำคัญตนผิดหนึ่ง.. ความเชื่อมือตัวมากไปหนึ่ง .ตกอยู่ ณ ที่ใดแล้ว ที่นั้นก็มักจะมีแต่ความจำเจ...จำเจ... และจำเจตะพึดตะพือไป! ■

ดามพ์ ทินพนธุ์

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘

ผู้ที่ทายเปล่าก็คือส.ท.วินัย คล้ายคลาดภัย ความจริงมีว่า..ถไม่ได้มียศเป็นนายสิบอะไรหรอก เป็นแต่เพียงพลทหารเท่านั้น โดยเป็นทหารอาสาสมัครไปทำการรบในเกาหลีรุ่นที่ ๘ อยู่ในหน่วยบำรุงความสุขให้แก่ทหารและก็เพิ่งเดินทางกลับมาสู่ มาตุภูมิเมื่อไม่ถี่เดือนมานี้เอง พอมาถึงแอถ็ขอลาออกจากราชการทหาร ไปหากินทางเป็นครสอน 'ดีอลอง' อยู่กับคณะคนทรี ป ซึ่นประโยชน์อันเป็นอาชีพที่แถถนัดและได้สร้างชื่อเสียงไว้ในสมรภูมิเกาหลีอย่างมากมาย ถึงขนาดเอ่ยชื่อ'วินัย'พววผ่านคือเกาหลีรุ่น ๘ เป็นรู้จักแถดีและเป็นที่รักของเพื่อนฝูงทุกคน.

ในวันเกิดเหตุปรากฏว่า วินัยไปเดิน.ที่ยวที่สนามหลวง อับเพื่อนซึ่งเป็นนักร้องปร.จำอยู่คณะ ป ซึ่นประโยชน์ สองคนเท่านั้นเพื่อนผู้นั้นคือนายเดือ ดินแดง แต่ก็เผอิญวินัยไปพเอับส.ท. ปราโมทย์ (ผู้ตาย) เข้าซึ่ง ส.ท. ปราโมทย์ ไปอบเพื่อนอีก ๗-๘คน เมื่อเจออันความเป็นเพื่อนที่สนิท ก็ชักชวนอันไปนั่งร่วมวงดื่มเหล้าด้วยกัน ที่ร้าน 'เด็อไทย' และตอนนี้เองเป็นคราวที่จะถึงฆาตของวินัยแท้ๆ เพราะได้เดินเข้าไปหามัจจุราชอย่างไม่รู้สึกตัวเลย พอเกิดเรื่องขึ้น โดยสัญชาติญาณถ้จะทำการช่วยเหลือเพื่อน เลยถูกคนร้ายยิงสกัดจนถูอกระสุนตายดังกล่าว เพื่อนฝูงและญาติพี่น้อง ต่างอล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า "ถึงคราวแห่งกรรม โอ้วินัยเป็นคนดีจริงๆ" ส่วนพ่อบออว่า "ผม

รองเท้า
บาแรตส์
HANDMADE IN HOUSE ENGLAND
BY Barratts
ของอังกฤษแท้

รูปสวย ทนทาน
บริษัท สยามไทย จำกัด
49-51 ถนนเยาวราช อนนเจริญกรุง พระนคร โทร 21816
ผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย

อักษรเสรี

เสียง ประกาศฉลาดกล่าวเป็นราวเรื่อง.
ทางการเมืองเชื่องแข่งกำแหงหาญ.
กลางฝูง ชนคนฟัง ดังกังวาน.
เปิดประจานขานขัดฝ่ายศัตรู...

ต่างว่าคนล้นเลิศ ประเสริฐสุด
หามนุษย์ แดนดินไหนสิ้นสู้
ฝ่ายโน้นด้อย น้อยศักดิ์กว่าพรรคคู
เก้าอี้หรู ดูไม่เหมาะ จำเพาะมัน...

ฝ่ายนั้นหรือ คือศัตรู สูอย่าช่วย.
น่าจะฉวย ฉกเก้าอี้ มาที่ฉัน.
มือใครยาว สาวเอาซี ดีกว่ากัน...
ต่างเสกสรร พรรณนา. บูชาตัว.

ประชาชน คนฟัง นั่งคาปริบ.
พลางกระซิบ สั่งความถามกันทั่ว.
"ค่ำวันนี้ มีพรรคไหน จะไปคร้ว–
แจกข้าวขว้ว กล้วไส้ ให้แก่เรา...?"

"ปี่แก้ว"

ขากลูกคนนี้ ก็เหมือนมือขวาขากไปด้วย" แต่อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงของบรรดาร้านค้าต่างๆ ที่ตั้งขายอยู่ในบริเวณสนามว่าวกล่าวว่า "เสียงปืนดังทีแรกยังดีครับ แต่พอดังอีก ๕–๖ นัดพริบเดียวไม่รู้คนกิน หายไปไหนหมด คิดว่าจะลอบฆ่าไม่กลับครับ พวกผมเลยต้องพลอยซวยไปด้วย" ▲

'นักสืบ'

จากกระทรวง

"เขาเป็นคนไทยมิใช่เหรอ"

เมื่อกลางสัปดาห์ที่แล้ว บรรดาพ่อค้าแม่ค้าที่ยากจน และทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต บริเวณริมคลองเตย จำนวน ๒๐๐ กว่าราย ได้ถูกตำรวจไล่ที่ไม่ให้ขายในที่เดิมต่อไป ทั้งๆ ที่บรรดาพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้น ได้ขอผ่อนผันขายต่อไปเพียงสี่เดือน คือประมาณ ๒ สัปดาห์เท่านั้นแล้วก็จะย้ายไปขายที่ตลาดใหม่คลองเตย ซึ่งทางเทศบาลได้จัดไว้ให้ แต่ขณะนี้ยังไม่เรียบร้อย ต้องรอถึงสี่เดือน เมื่อพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้นถูกไล่ที่เช่นนั้น รุ่งขึ้นจึงได้ยอขบวนไปร้องทุกข์ต่อ พลท. ถนอม อิทธิขจรนายกรัฐมนตรี เพื่อขอผ่อนผันดังที่ได้ขอกับตำรวจ แต่เผอิญนายกรัฐมนตรีติดราชการ จึงได้มอบให้นายญาติ ไทวศิรองเลขาธิการไปต้อนรับแทน

ขณะที่บรรดาพ่อค้าแม่ค้า เหล่านั้น กำลังรอพบนายกรัฐมนตรีอยู่นั้น เผอิญพรรคชาติสังคม ได้ทราบเรื่องนี้เข้า จึงได้ส่ง พ.อ. ช่วงเ วงศักดิ์สงคราม และนายสมัย เรืองไกร ผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดพระนคร เป็นผู้แทนของพรรคชาติสังคมไปช่วยเจรจา ให้บรรดาพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้น ผลการเจรจาปรากฏว่า ท่านนายกรัฐมนตรีอนุญาตให้พ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้น ขายได้ต่อไปตามที่ขอร้องไว้ คือขายอยู่จนถึงสี่เดือนแล้ว ก็ยอมย้ายไปขายที่ตลาดใหม่โดยดี และนายกรัฐมนตรีจะได้สั่งไปเป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลังไป.

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่า ตำรวจที่ไล่ที่พ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้น เหตุใดจึงปฏิบัติหน้าที่เหมือนเครื่องจักร ทั้งๆ ที่มีจิตใจเหมือนมนุษย์ แต่ไม่เห็นออกเห็นใจมนุษย์เลย และเป็นมนุษย์ชาติเดียวกัน น่าที่จะพิจารณาผ่อนผันให้ตามที่ขอ เพราะพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้นก็มิได้ร้องขออะไรมากนัก น่าจะอนุโลมให้ได้ ไม่ใช่ว่ามีอำนาจแล้วก็จะใช้อำนาจทะมัดไป โดยไม่คำนึงถึงความทุกข์ยากของผู้อื่น การปฏิบัติเช่นนั้น มันเป็นยุคตำรวจของจอมอาชญากรเผ่า ซึ่งควรจะหมดสมัยแล้วไม่ควรจะมีอยู่ในสมัยของ พล ท.อ. โสว โสวแสนยากรเลย.

การปฏิบัติต่อคนยากจน โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อน เช่นนี้แหละที่เขาเรียกว่า "ลัทธิเสรีนิยม" ของพรรคคัดกิฬา ที่พรรคชาติสังคมได้ชี้แจงต่อประชาชนว่าเสรีนิยมคือมือใครยาวสาวได้สาวเอา ถ้าหากว่าพ่อค้าแม่ค้าเหล่านั้นเป็นผู้มีฐานะมั่งคั่ง ก็จะไม่โดนแบบนี้ ที่ถ้าหากเสรีนิยมเป็นรัฐบาลละก้อ พ่อค้าแม่ค้าจะต้องเดือดร้อนอย่างประมาณไม่ถูก การเรียกแป๊ะเจี๊ยะจะต้องเกิดขึ้นทั่วไป ซึ่งขณะนี้ตามตลาดสดทั่วไป บรรดาพ่อค้าแม่ค้า ก็ถูกเรียกแป๊ะเจี๊ยะค่าแผงไม่เว้นแต่ละปี นั่นคือผลสืบเนื่องมาจากพรรคเสรีนิยม เป็นรัฐบาลการั้งก่อน เรื่องนี้ บรรดาพ่อค้าแม่ค้าย่อมทราบกันดีทั่วไป ▲

"แสงอาทิตย์"

จากวังปารุส

อดร.ปราบตำรวจทรงจิ้งเหลน

โฆษกของกรมตำรวจได้แถลงข่าวที่น่าสนใจแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ในสัปดาห์ที่แล้วอยู่ข่าวหนึ่ง คือท่านอธิบดีกรมตำรวจ ได้ออกคำสั่งมิให้นายสิบหรือพลตำรวจ ที่ได้รับแจกเครื่องแบบแล้วนำเครื่องแบบไปแก้จนผิดรูปที่กรมตำรวจได้วางไว้ โดยเฉพาะการตัดแปลงกางเอง ให้มีส่วนคล้ายไปในทรงจิ้งเหลน หากนายสิบหรือพลตำรวจคนใดฝ่าฝืน ก็จะพิจารณาลงโทษทันที.

ดูเหมือนจะเป็นที่ ปรากฏมานานแล้วว่า มีตำรวจบางนายชอบนำเครื่องแบบที่ทรงราชการแจกให้ หรือเครื่องแบบที่ตัดเองให้ช่างตัดแปลงรูปทรงไปในทางที่ไม่สมควร เช่นตัดทรงหมวกเพล่บ้าง ใช้กางเองที่รัดรูปจนเอินไป หรือที่เรียกกันว่าทรงจิ้งเหลน การแต่งตัวของนายสิบพลตำรวจ ด้วยเครื่องแบบในลักษณะดังกล่าวแล้ว นอกจากจะผิดแบบผิดข้อบังคับ ของกรมตำรวจแล้ว ยังแสดงถึงการขาดวินัยของตำรวจผู้นั้นด้วยแม้ว่าจะได้เคยมีการห้ามปรามและสั่งลงโทษกันมาบ้างแล้ว ก็ดูเหมือนว่ายังมีนายสิบพลตำรวจหนุ่ม ๆ บางนายฝ่าฝืนอยู่เสมอ ทั้งในกรุงและตามส่วนภูมิภาค การออกคำสั่งลงโทษอันอย่างจริงจัง ของท่านอธิบดีตามที่โฆษกแถลง จึงนับได้ว่าเป็นการเหมาะสมและชอบด้วยการปฏิบัติอย่างยิ่ง.

ผู้เขียนเคยได้ยิน เขาเล่าบ้างและเคยดูในภาพยนตร์บ้าง ได้ทราบและได้เห็นว่าคุณสมบัติ และการแต่งกายของตำรวจในต่างประเทศ เขาพิถี

พิถันกันอย่างถี่ถ้วนจริง ๆ ตำรวจของเขาทุกคนจะมีร่างกายแข็งแรงสมส่วน อาจแต่งกายรัดกุมถูกต้องมีสง่าลักษณะเหล่านี้ควรมีเป็นยิ่ง แก่ตำรวจทุกคน เพราะช่วยให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาและเกรงกลัว ต่อผู้ประพฤติผิดคิดมชอบ ให้ความอบอุ่นในการพิทักษ์รักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนหากตำรวจคนใดแต่งกายมอซอมีรูปร่างไม่เหมาะสม หรือชอบใส่เครื่องแบบที่สื่อให้เห็นถึงอุปนิสสัยไปในทางไม่ดีความเลื่อมใสศรัทธาก็ย่อมจะไม่เกิดแก่ประชาชนทั่วไป สำหรับเมืองไทยเรานั้นสังเกตว่ายังมีตำรวจประเภทดังกล่าวนี้อยู่มิใช่น้อย จึงสมควรที่กรมตำรวจจะได้พิจารณาปรับปรุงเสียให้ทั่วถึงจริงจัง.

เป็นที่ยอมรับกันในขณะนี้ว่า การปรับปรุงงานด้านตำรวจของไทย ยุคพลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร เป็นอธิบดีพัฒนาก้าวหน้า และเป็นผลดีอย่างยิ่ง แต่อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ดีงามหลงหูหลงตาอยู่บ้าง อันเป็นธรรมดาของคนหมู่มากด้วยกัน ย่อมมีทั้งดีและเลว แต่เมื่อตำรวจมีความสำคัญยิ่ง และมีส่วนใกล้ชิดยิ่งแก่ประชาชน จึงเป็นหน้าที่ของท่านอธิบดีผู้เข้มแข็งจะต้องหาทางปรับปรุงกันอย่างละเอียด ขนาดว่ากันถึงกันครัวทีเดียว เพราะอย่างน้อย การทำให้ตำรวจของเราดีขึ้นทั้งด้านพระเบียบวินัย ตลอดจนการแต่งเนื้อแต่งตัว ย่อมเป็นผลดีทั้งทางวินัย และการสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาแก่ประชาชนทั่วไป การตำรวจของประเทศไทยเรา อีกจะได้รับความนิยมยกย่องนับถือ จากต่างประเทศด้วย นั่นหมายความถึงว่าตำรวจได้ทำตน ให้เข้าถึงประชาชนโดยแท้จริงแล้วนั่นเอง. ▲

"ปทุมวัน"

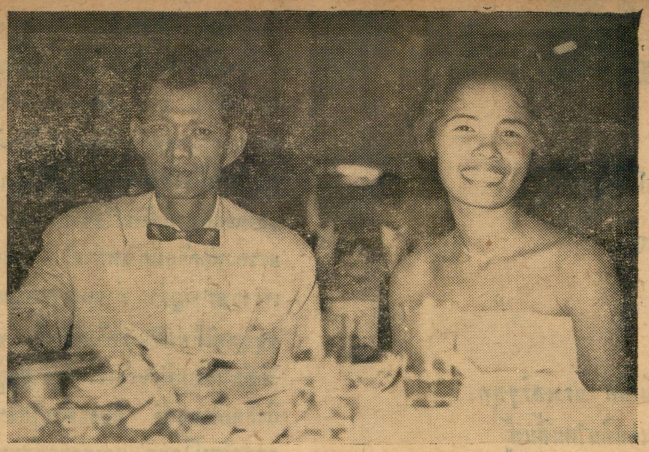

▲ รวงทอง ทองสุนทร นักร้องเสียงเพราะตรวง สมรัก-สมรสกับพงษ์ศิริ พราหมณ์นนท์ เสียงแล้วแต่สิบห้ามีนาคมสองห้าศูนย์หนึ่ง

จากโทรทัศน์ช่อง

สัปดาห์นี้ออกจะหยุมหยิมสักหน่อยนะครับ ที่ชื่อเสียง ของผมไปตีพิมพ์หราอย่ในคอลัมน์วิจารณ์โทรทัศน์ ของเพื่อนหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ขนาดเต็มเปาไปเลย.

เพื่อนคนหนึ่งซึ่งมีมุทิตาจิต ซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมาคลี่ให้อ่าน ถามผมด้วยสำเนียงกลมกล่อมเป็นบรเพ็ดแช่ชะเอมว่า "จะว่ายังไงเขาว่ามายังงี้"

ผมไม่ได้ยักไหล่ยัก'ขาย' อะไรหรอกครับเมื่อดอบเขาไปหน้าเฉยตาเฉยว่า "มันดีแฮ้!"

"มันดี.." เพื่อนคนหนึ่งนั้นทวนคำ "ฉันถามแกว่าจะว่ายังไงเมื่อ 'มัน' ว่ามาอย่างนั้น"

"จะว่าอย่างไร" ผมทำเป็นทองที่ชักรู้ร้อนขึ้นมา "ไม่จำเป็นจะต้องว่าอะไรนี่ แกไม่เห็นเรอะจดหมายฉบับนั้นมาจาก ศพไม่มีญาติศพหนึ่งไม่มีชื่อ ไม่มีแซ่ มีแต่นิสสัยแท้ของบรรพบุรุษเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแล้วเราจะต้องไปต่อความยาวสาวความยืดทำไม"

"สมมุติว่าเป็นศพมีญาติล่ะ..เอ้ย..สมมุติว่าเป็นคนในไทยทีวี. เขาเขียนมาล่ะ แกจะว่ายังไง.." เขาชักไช้ราวกับเพิ่งหลุดออกมาจากแหล่งที่ 'มัวซุม' ความคิดโสมม.

"ถ้าเป็นคนหนึ่งในไทยทีวีน่ะเรอะ ฉันจะว่ายังไง ก็ต้องยืมคำของคุณจำนง รังสิกุล หัวหน้าของเขามาใช้ประกอบคำตอบของฉันน่ะซีว่า ..จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรกรรมต่อกันเลย เจ้าพวกกบในสระจ้อยทั้งหลายเอ๋ย!"

*ผมต้องขอประทานอภัยคุณๆผู้อ่านเป็นอย่างสูง ที่นำเรื่องอันไร้สา*ระมาขึ้นคอลัมน์ของผมเสียเป็นคุ้งเป็นแคว อากาศค่อนข้างจะร้อนสักหน่อยครับ เลยทำให้คนเราอาจจะคิดฟุ้งสร้านหอกริดหอกรอยไปนิดหนึ่งไม่ได้ เอาละครับ.. ขอให้ผ่านเรื่องสัพเพเหระนั้นไปเสียที หวลอุลับมาสู่ความประสงค์ของใจที่ผมจะเขียนในคอลัมน์นี้ต่อไปก็คือว่า.

เมื่อไม่ช้าไม่นานมานี้ ผมได้รับจดหมายจากสหายอาวุโสของผมคนหนึ่งผู้พำนักอยู่ยังต่างประเทศ เล่าเรื่องราวสังเขปคร่าว ๆ เกี่ยวแก่วงการโทรทัศน์ลงมาให้ผมฟัง โดยเฉพาะเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ภาคฤดูร้อนที่ผมถามไถ่ไปด้วยความสนใจ.

สหายอาวุโสของผมแถลงไขเบ็ดเสร็จแบบ 'มัวนเดียวจบ' ว่าวงบันเทิงธุระกิจประเภทนี้ในอังกฤษ ไม่ค่อยอระดีอรือลันในเรื่องจัดรายการต้อนรับฤดูร้อนแต่อย่างใดซ้ำบางรายการอยู่ดีๆยังหยุดซึ่งอลงเสียอีกด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้การาของเขาไปตาอาอากาศ อินลมชมทะเลกัน เพราะชาวอังกฤษไม่ค่อยได้เห็นแดดนัก อยู่กับความชมเชาของบรรยากาศตามีตาชาติ ดังนั้น, เมื่อมีโอกาสได้แลเห็นแสงแดด ทอดทาบฟ้าสีคราม ถึงสองทุ่ม-สามทุ่ม ชาวอังกฤษทั้งหลายจึงรู้สึกอยู่น—กระปรี้กระเปร่า เฮละโลสาระพา ไปตาอาอากาศตามหัวเมืองชายทะเล หรือไปคอนดิเนนท์เช่นเสปญ,อิตาลี,ฝรั่งเศส, อันเสียเป็นส่วนมาก ปล่อยให้ ที.วี. อยู่เหย้าเฝ้าบ้านกับคนที่ไม่รู้จะไปทางไหนสักกระหยิบมือเดียว.

ผมฟังสหายอาวุโส บรรยายมาพร้อมกับประกอบเหตุผล โดยละเอียดแล้ว ก็สิ้นความอัศจรรย์ใจใดๆทุกประการ พอจากครุ่นคิดแต่เพียงว่าช่างเป็นกรรมของชาวลอนดอน อะไรป่านนั้นที่เห็นแดดสำคัญกว่า ที.วี. ในขณะที่เมืองไทยเรากำลังเห็น ที.วี. สำคัญกว่าผ้าห่มนอนและยารักษาโรค และบางคนในไทยที.วี. เองก็ลืมคนไปอย่างฉาดละอายผ่าทั้งสี่แทนว่า.... ข้านี้แหละเข้ยคือการา...ข้านี้แหละหวาคือคนที่เจ้าต้องกันหัวให้ (อนิจจา...ช่างน่าสงสารมนุษย์ที่เห็น ตะลานเป็นโลก เสียนี่อระไร!)

(อ่านต่อหน้า ๔๘)

ไทย-สัปดาห์ โดยบรรษัทธนะการพิมพ์ จำกัด เจ้าของ นายอนุล อดิพลัง บรรณาธิการ และผู้พิมพ์โฆษณา
นายบรรพต สิงหพันธุ์ นายสุเมต ฐุวรรณรัต ประจำกองบรรณาธิการ
สำนักงานและพิมพ์ที่ บริษัทธนะการพิมพ์ จำกัด ๑๑๔/๑๑๑ถนนเทศบาลนิจิต โทรศัพท์ ๕๖๑๑๒-๕๔๑๑๑